

การจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงาน
เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

TASK-BASED LESSON PLAN DEVELOPMENT FOR WRITING OPINION ESSAYS IN THAI

วัชรวิญา วงษ์สุวรรณ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2562

การจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงาน
เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

TASK-BASED LESSON PLAN DEVELOPMENT FOR WRITING OPINION ESSAYS IN THAI

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(Linguistics)

Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University

2019

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงาน
เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย
ของ
วัชรวิญา วงษ์สุวรรณ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก	 ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เรืองจรรยา)	(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธีกุล)
	 กรรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสพงศ์ ผิวนพอใช้)

ชื่อเรื่อง	การจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย
ผู้วิจัย	วัชรวิญา วงษ์สุวรรณ
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา เรืองจรูญ

งานวิจัยนี้เพื่อทดสอบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นภาระงานสามารถช่วยเพิ่มระดับความสามารถในการเขียนของผู้เรียนในการเขียนแสดงความคิดเห็นหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม จังหวัดสุพรรณบุรีโดยผู้เข้าร่วมทดลองมาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงที่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในการทดสอบด้านการอ่าน (Reading Literacy) จากผลการสอบโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (PISA) มีจำนวน 40 คน ($N = 40$) ซึ่งใช้เวลา 30 ชั่วโมง ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 3 ขั้นตอนได้แก่ (1) ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (2) ขั้นลงมือปฏิบัติภาระงาน (3) ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา และผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนจากภาระงานเขียนในระหว่างจัดทำ การทดลองจำนวน 5 งาน ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้ (1) การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ (2) การเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ (3) การเขียนแสดงความคิดเห็นเตือน (4) การเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง (5) การเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง วิธีการตรวจให้คะแนนเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินสภาพจริง และทดสอบความพึงพอใจของผู้เรียนตามแนวมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Rating Scales) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ข้อมูลคือสถิติทดสอบค่าที (t-test for dependent samples) ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยการเขียนแสดง ความคิดเห็นหลังเรียนในผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและคะแนนการเขียนที่สูงขึ้นของผู้เข้าร่วมการ ทดลอง นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบเน้นงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.84)

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน, ทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็น, ความพึงพอใจ

Title	TASK-BASED LESSON PLAN DEVELOPMENT FOR WRITING OPINION ESSAYS IN THAI
Author	WATCHAREEYA WONGSUWAN
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2019
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Sugunya Ruangjaroon

The Task-Based Learning (TBL) method is used to express ideas in writing. This study examines whether or not TBL can help to enhance writing ability in terms of expressing opinions. The sample group consisted of Grade Nine students at Samchukratanapokaram School in Suphanburi province. The randomly selected participants received lower scores than average on the Thai writing section of the PISA examination with a sample size of 40 ($n=40$). They attended a 30-hour treatment session on task-based learning with 3 stages: (1) Pre-task; (2) Task Cycle; and (3) Language Focus, and trained with 5 writing tasks using a task-based approach. The tasks included the following topics: (1) review opinion writing; (2) suggestion opinion writing; (3) warning opinion writing; (4) argument opinion writing; and (5) praise opinion writing. Each task was marked and scored by two teachers. The criteria and rubric were used by judges when rating their pre-test, treatment and post-test writing ability with a reliability coefficient. The rubric clearly defined each of the scores. The instruments used for data collection using a pre-test (a), post-test (a), five opinion writing task-based learning lesson plan, five task opinion writing, a satisfaction questionnaire using a Likert-type rating scale. The collected data were analyzed using the parametric procedures of a dependent t-test. The findings revealed that a dependent t-test between task-based learning and writing performance was statistically significant at $p < 0.5$, which suggested a positive relationship between task-based learning and higher writing scores for the participants. It also showed that the overall satisfaction of learners toward a Task-Based Learning Management on opinion writing for the improvement of Thai writing skill was at a high level ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.84).

Keyword : Task-Based Learning, Opinion writing skills in Thai, Satisfaction

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเนื่องจากความกรุณาของรศ.ดร.สุกัญญา เรืองจรรยา อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ที่ชี้แนะ แก้ไขและให้กำลังใจสนับสนุนทุกก้าวของศิษย์ระหว่างการทำงานวิจัย ท่านคือเบื้องหลังความสำเร็จในครั้งนี้อย่างแท้จริง รวมถึงอาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่ได้พร้อมสอนศิษย์จนเกิดความสำเร็จดังใจหวัง ได้แก่ รศ.วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร และรศ.ดร.ศิริพร ปัญญาเมธิกุล ซึ่งเป็นประธานสอบปากเปล่าและเป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำตั้งแต่แรกเข้ามาศึกษาในระดับปริญญาโทมาบัดนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสามไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.สง่า วงศ์ไทย อาจารย์ธวัชพร พุ่มชาติ และอาจารย์นิตยา หงษ์พัฒน์ ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย ขอขอบพระคุณผศ.ดร.ภาสพงศ์ ผิวพอใช้ ที่ท่านกรุณาสละเวลาอันมีค่ามาเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ข้าพเจ้าซาบซึ้งในพระคุณอย่างยิ่ง

และกราบขอบพระคุณทุกท่านที่ไม่ได้เอ่ยนามมา ณ ที่นี้ ไม่ว่าจะเป็นบรรพจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ทฤษฎี ทั้งหลักการแนวคิด เจ้าของหนังสือ ตำรา เอกสาร สื่อต่าง ๆ ข้าพเจ้าจะสำนึกและน้อมนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาวิชาชีพและสังคมต่อไป

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณพระพรหมของลูก คือ คุณพ่อสงวน คุณแม่ชุติมา วงษ์สุวรรณ ที่เป็นฐานที่แข็งแกร่งมั่นคงคอยสนับสนุน ให้ชีวิต ความรัก จิตวิญญาณ พุทธทรัพย์ กำลังสติปัญญา กอปรกับกำลังใจแก่ข้าพเจ้าฝ่าฟันอุปสรรคมาได้

วัชรวิญา วงษ์สุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามวิจัย.....	9
ความมุ่งหมายของงานวิจัย	9
ความสำคัญของงานวิจัย.....	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
สมมติฐานในการวิจัย	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
1. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	13
2. การเขียนแสดงความคิดเห็น	23
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	37
1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	37
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
4.การวิเคราะห์ข้อมูล	45
บทที่ 4 ผลการวิจัย	46
ส่วนที่ 1 วิเคราะห์คะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	46
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์คะแนนภาระงานของผู้เรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน...	53
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์สรุปผลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย	54
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	59
สรุปผลการวิจัย	59
อภิปรายผล	59
ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก.....	90
ประวัติผู้เขียน.....	200

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แบบประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น.....	40
ตาราง 2 แบบประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ((Authentic Assessment)) เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น.....	47
ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนกลุ่มเดียวด้วยสถิติ t – test dependent	52
ตาราง 4 สรุปผลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย.....	55
ตาราง 5 ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นความพึงพอใจและสถานการณ์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	82

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กราฟแสดงคะแนนเฉลี่ย PISA ของประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2000 – 2018.....	1
ภาพประกอบ 2 พีระมิดแห่งการเรียนรู้.....	7
ภาพประกอบ 3 Frame Work for Task-Based Learning	22
ภาพประกอบ 4 กราฟเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน	50
ภาพประกอบ 5 กราฟเปรียบเทียบคะแนนผลต่างก่อนและหลังเรียนของผู้เรียน	51
ภาพประกอบ 6 กราฟแสดงคะแนนเฉลี่ยการเขียนแสดงความคิดเห็นก่อนเรียน และหลังเรียนของ ผู้เรียน	52
ภาพประกอบ 7 กราฟแสดงคะแนนเฉลี่ยภาระงานของผู้เรียน.....	53
ภาพประกอบ 8 กราฟคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน จากการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงาน	54
ภาพประกอบ 9 กราฟสรุปผลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบมุ่งเน้นภาระ งาน.....	58
ภาพประกอบ 10 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นวิจารณ์ที่ได้ 2 คะแนน.....	62
ภาพประกอบ 11 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นวิจารณ์ที่ได้ 3 คะแนน.....	63
ภาพประกอบ 12 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะที่ได้ 2 คะแนน	65
ภาพประกอบ 13 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะที่ได้ 3 คะแนน	66
ภาพประกอบ 14 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะที่ได้ 4 คะแนน	67
ภาพประกอบ 15 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะที่ได้ 5 คะแนน	68
ภาพประกอบ 16 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือนที่ได้ 3 คะแนน	70
ภาพประกอบ 17 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือนที่ได้ 4 คะแนน	71
ภาพประกอบ 18 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือนที่ได้ 5 คะแนน	72

ภาพประกอบ 19 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้านที่ได้ 3	
คะแนน.....	74
ภาพประกอบ 20 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง หรือคัดค้านที่ได้ 4	
คะแนน.....	75
ภาพประกอบ 21 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง หรือคัดค้านที่ได้ 5	
คะแนน.....	76
ภาพประกอบ 22 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุน หรือยกย่องที่ได้ 4	
คะแนน.....	78
ภาพประกอบ 23 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุน หรือยกย่องที่ได้ 5	
คะแนน.....	79

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การทดสอบโปรแกรมประเมินสมรรถนะผู้เรียนมาตรฐานสากล (Programme for International Student Assessment หรือ PISA) เป็นการทดสอบโดยองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development หรือ OECD) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพของระบบการศึกษาของประเทศสมาชิก ในการเตรียมความพร้อมเพื่อให้ผู้เรียนหรือเยาวชนมีศักยภาพ ความสามารถ ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสถานการณ์โลกที่มีการเปลี่ยนแปลง เน้นการประเมินสมรรถนะของผู้เรียนในด้านการใช้ความรู้ควบคู่ทักษะในชีวิตจริงมากกว่าการเรียนรู้แต่เพียงเนื้อหาวิชาการตามหลักสูตรในโรงเรียนเท่านั้น ปัจจุบันนี้มีประเทศที่เข้าร่วมทดสอบ PISA มากกว่า 80 ประเทศทั่วโลก โดยจะประเมินความฉลาดรู้ (Literacy) 3 ด้าน ได้แก่ ด้านคณิตศาสตร์ (Mathematical Literacy) ด้านวิทยาศาสตร์ (Scientific Literacy) และด้านการอ่าน (Reading Literacy) ซึ่งประเทศไทยประสบปัญหาคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่านต่ำกว่ามาตรฐาน และคะแนนลงตั้งแต่ปี 2015 – 2018 แม้ว่าจะเป็นภาษาไทยที่ผู้เรียนใช้ในชีวิตประจำวันก็ตาม

ภาพประกอบ 1 กราฟแสดงคะแนนเฉลี่ย PISA ของประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2000 – 2018

ที่มา : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกระทรวงศึกษาธิการ. (2019).

ผลการประเมิน PISA 2018 : บทสรุปสำหรับผู้บริหาร. หน้า 7

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบแล้วพบว่าปัญหาเกิดจากนักเรียนไม่ได้สามารถทำคะแนนข้อที่ต้องใช้ทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นจากอ่านบทความ โดยตัวอย่างข้อสอบจากโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) ดังตัวอย่างข้อสอบ

“ความคิดเห็นของนักเรียน”

มีคนจำนวนมากกำลังจะตายเนื่องจากความหิวโหยและโรคภัยไข้เจ็บ แต่เรากลับวุ่นวายอยู่กับความก้าวหน้าในอนาคต เรากำลังก้าวไปข้างหน้าโดยทอดทิ้งคนเหล่านั้นไว้ข้างหลัง ในแต่ละปีบริษัทยักษ์ใหญ่ทั้งหลายได้ทุ่มเงินหลายล้านล้านเหรียญลงไปกับโครงการวิจัยอวกาศ ถ้านำเงินที่ใช้สำรวจอวกาศนี้ไปใช้เพื่อประโยชน์ของผู้คนที่ยากไร้ แทนที่จะใช้เพื่อตอบสนองความโลภของคนบางกลุ่มแล้ว ความทุกข์ทรมานของคนหลายๆ ล้านคนคงจะบรรเทาลง

กนกวรรณ

ความท้าทายของการสำรวจอวกาศเป็นแรงดลใจสำหรับคนเป็นจำนวนมากหลายพันปีมาแล้ว ที่เราฝันถึงสวรรค์ รอคอยที่จะไปให้ถึงสวรรค์และสัมผัสดวงดาว รอคอยที่จะได้ติดต่อสื่อสารกับบางสิ่งที่เราจินตนาการว่ามีอยู่ รอคอยที่จะได้รู้...ว่าเราอยู่โดดเดี่ยวจริงหรือการสำรวจอวกาศเป็นอภิปรายแห่งการเรียนรู้ และการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนโลกของเรา ในขณะที่ที่นักนิยมความเป็นจริงพูดถึงแต่ปัญหาปัจจุบัน นักฝันอย่างเรายังคงขยายความฝันออกอย่างกว้างไกล มันเป็นวิสัยทัศน์ของนักฝันว่า ความหวังและความอยากเท่านั้นที่จะนำเราสู่อนาคต

ศัทธลียา

เราทำลายป่าที่อุดมเพียงเพื่อเสาะหาแหล่งน้ำมันใต้ดิน ทำเหมืองในที่ที่หวนห้ามเพื่อยูเรเนียม ควรหรือที่เราจะทำลายดาวเคราะห์ดวงอื่นเพื่อแก้ปัญหาที่เราสร้างกันขึ้นมาเอง แน่ละสิ! การสำรวจอวกาศสร้างพลังให้กับความเชื่อที่นั่นกลัวว่าปัญหาของมนุษย์สามารถแก้ได้ด้วยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้อยู่มีมือ มนุษย์จะยังคงคิดว่าเรามีสิทธิที่จะย่ำยีธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ป่าไม้ที่อุดม ถ้าได้รู้ว่ายังมีดาวเคราะห์ไกล ๆ ที่รอคอยให้เราใช้ประโยชน์อยู่ เราได้ทำลายโลกมาเพียงพอแล้ว เราไม่ควรจะไปแตะต้องอวกาศนอกโลกอีก

ท้วม

ทรัพยากรของโลกหมดไปอย่างรวดเร็ว ประชากรโลกเพิ่มขึ้นด้วยอัตราเร็วที่น่าสะพรึงกลัว ชีวิตจะไม่สามารถดำรงอยู่ถ้าเรายังคงอยู่กันอย่างนี้ มลพิษในอากาศเป็นสาเหตุของช่องโหว่ของบรรยากาศชั้นโอโซน ดินแดนที่อุดมสมบูรณ์หดหายไปอย่างรวดเร็วและในไม่ช้าแหล่งอาหารของเราก็จะหมดไป ความแห้งแล้งและโรคระบาดที่เกิดขึ้น เนื่องมาจากประชากรหนาแน่น

เกินไปก็มีให้เห็นอยู่แล้วอวกาศเป็นที่ที่ว่างเปล่าอันกว้างใหญ่ไพศาล ที่เราสามารถทำให้เกิดประโยชน์ได้ เราเชื่อว่าการสนับสนุนการสำรวจอวกาศนี้ สักวันหนึ่งเราอาจพบดาวเคราะห์ที่เหมาะสมสำหรับอยู่อาศัย ในขณะที่สิ่งดังกล่าวยังคงเป็นเรื่องที่จินตนาการไปไม่ได้ แต่ความคิดเกี่ยวกับการท่องอวกาศก็เคยเป็นสิ่งที่คิดกันว่าเป็นไปไม่ได้เช่นกัน การล้มเลิกสำรวจอวกาศเพียงเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นความเห็นที่แคบและสั้นมาก เราควรเรียนรู้ที่จะไม่คิดเพียงเฉพาะเพื่อคนรุ่นนี้เท่านั้น แต่ควรคิดเพื่อคนรุ่นหลังด้วย

สัญญา

ความไม่รู้เรื่องในผลที่ได้จากการสำรวจอวกาศนับเป็นการสูญเสียอย่างมหาศาลของมนุษยชาติ ความเป็นไปได้ที่จะเข้าใจในเรื่องของจักรวาลและการกำเนิดของมันเป็นเรื่องมีค่าน่าสนใจที่จะปล่อยให้สูญเปล่าไป การศึกษาวัตถุท้องฟ้าอื่น ๆ ทำให้เราเข้าใจปัญหาสภาพแวดล้อมของเราและรู้ถึงทิศทางที่โลกอาจจะเป็นไป ถ้าเรายังไม่รู้ที่จะจัดการกิจกรรมของเราเองยังมีประโยชน์ทางอ้อมของการวิจัยการเดินทางไปอวกาศ กล่าวได้ว่า การสร้างเทคโนโลยีเลเซอร์ และการรักษาทางการแพทย์เป็นสิ่งที่ได้จากการวิจัยอวกาศ สารต่างๆ เช่น เทฟลอน เป็นสิ่งได้มาจากการแสวงหาวัสดุเพื่อการเดินทางในอวกาศจะเห็นว่า เทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อการวิจัยอวกาศเป็นสิ่งที่เราสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทันที

อรอนงค์

(โครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA, 2018, p. 22 – 23)

โดยโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA ได้กำหนดคำถามและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนในการเขียนคำตอบด้านการอ่าน ดังนี้

ข้อ 1 เมื่อพิจารณาแนวคิดที่สำคัญของผู้เขียนทั้ง 5 คนแล้ว ใครที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดชื่อของผู้เขียนที่นักเรียนเห็นด้วยคือ.....

ข้อ 2 ใช้คำพูดของนักเรียนเองในการอธิบายถึงเหตุผลที่เลือกโดยแสดงถึงความคิดเห็นของตนเองและแนวคิดหลักของผู้เขียนที่นักเรียนเลือก.....

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กลยุทธ์การอ่าน : การสะท้อนและประเมิน

โครงสร้างข้อเขียน : การแสดงความคิดเห็น ได้แย้ง

รูปแบบถ้อยความ : ผสมต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่อง

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

การให้คะแนนการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

คะแนนเต็ม

รหัส 1: แสดงความเข้าใจที่ถูกต้องของตำแหน่งของนักเรียนที่เลือก โดยคำนึงถึงการสำรวจอวกาศและ อธิบายเหตุผลที่เลือกข้อนั้น ต้องชี้ข้อโต้แย้ง หรือกลุ่มของข้อโต้แย้งซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของนักเรียนที่เลือกนั้น เช่น ไม่ใช่ว่าบอกเพียงว่านักเรียนผู้นั้นต่อต้านการวิจัยอวกาศ แต่ต้องบอกมากกว่านั้นด้วยการให้เหตุผล ต้องบอกทั้งทางตรงหรือโดยอ้อมถึงข้อโต้แย้งหลักของการเลือกเห็นด้วยกับนักเรียนคนนั้น โดย (1) ให้ข้อคิดเห็นของตนเองสนับสนุนข้อโต้แย้งนั้น ในกรณีนี้คำตอบอาจอ้างถึงหรือยกข้อความจากเนื้อหามาอ้างอิง (2) ใช้คำพูดของผู้ตอบเองในการแปลความหรือสรุป ข้อโต้แย้งของนักเรียนที่ผู้ตอบเลือกข้อสรุปของข้อโต้แย้งหลักการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละคน ดังนี้

- กนกวรรณ: ต้องกล่าวหรือชี้ให้เห็นว่า กนกวรรณคัดค้านการสำรวจอวกาศ และอ้างถึงทั้งทางตรงและทางอ้อมของข้อโต้แย้งของเธอว่า เราควรใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่ยากไร้ แทนที่จะใช้ไปในการสำรวจอวกาศ การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์บนพื้นโลกสำคัญกว่าการโยนเงินทิ้งไปกับเทคโนโลยีอวกาศ (ใช้คำพูดของตนเองแทนข้อโต้แย้งของกนกวรรณ) เช่น ฉันรู้สึกที่เราควรเอาใจใส่ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นบนโลกเสียก่อน ก่อนที่เราจะผลาญเงินทั้งหมดของเราไปกับการสำรวจอวกาศ ฉันเข้าใจว่าการสำรวจอวกาศบางอย่างมีความสำคัญ แต่ฉันคิดว่าเราจำเป็นต้องกำจัดโรคร้ายและความหิวโหยให้หมดไปก่อน (สรุปข้อโต้แย้งของกนกวรรณ ตามคำพูดของตนเอง และเพิ่มเติมข้อคิดเห็นสนับสนุนที่น่าเชื่อถือ)

- คัทลียา: ต้องกล่าวหรือชี้ให้เห็นว่า คัทลียาชอบให้มีการสำรวจอวกาศ และอ้างข้อโต้แย้งของเธอว่า การวิจัยอวกาศเป็นความพยายามในทางบวก อาจอ้างถึงสิ่งที่คัทลียาตระหนักคือผลระยะยาว แต่ต้องอธิบายความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของเธอและของสัญญา เช่น "การสำรวจอวกาศเป็นรูปแบบของการเรียนรู้" ฉันคิดว่ามันไม่ได้เป็นอันตรายต่อจักรวาลของเรามากขึ้นเลย (ยกคำพูดจากเนื้อเรื่อง และเพิ่มความคิดเห็นของตนเองลงไป)

- ท่วม : ต้องกล่าวหรือชี้ให้เห็นว่า ท่วมคัดค้านการสำรวจอวกาศ และอ้างข้อโต้แย้งของเขาว่าการสำรวจอวกาศเชื่อมโยงกับการทำลายสภาพสิ่งแวดล้อมหรือมนุษย์จะทำลายอวกาศถ้าพวกเขามีโอกาส หรือ การสำรวจอวกาศส่งเสริมให้เราทำลายโลกมากขึ้น คำตอบที่เห็นว่าการเห็นหลักความคิดของท่วมคือการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมโลก หรือพวกเราจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงตัวของเราเองหรือเจตคติของเราเอง เช่น ฉันเห็นด้วยกับท่วม เพราะเขาคำนึงถึง

สิ่งแวดล้อม และเขาคิดว่า เราไม่ควรไปยุ่งกับจักรวาล (ใช้คำพูดของผู้ตอบเองในการสรุปความคิดหลักของทัวม โดยสรุปความคิดเห็นหลักของทัวมและเพิ่มเติมข้อคิดเห็นที่สนับสนุน แสดงถึงความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งเกี่ยวกับความเห็นของทัวมในเรื่องสำรวจอวกาศ)

• สัญญา: ต้องกล่าวหรือชี้ให้เห็นว่า สัญญาชอบให้มีการสำรวจอวกาศ และอ้างถึงข้อโต้แย้งของเขาว่า มนุษย์มีความจำเป็นต้องหาดาวเคราะห์ดวงใหม่อยู่ และอ้างว่าชีวิตมนุษย์บนพื้นโลกไม่สามารถอยู่อย่างยั่งยืน อาจกล่าวถึงที่สัญญาตระหนักถึงสิ่งแวดล้อม แต่ต้องชี้ให้เห็นข้อแตกต่างจากทัวม อาจกล่าวถึงความตระหนักของเขาว่าเราคำนึงถึงผลระยะยาวแต่ให้เห็นข้อแตกต่างจากความเห็นของคัทลียา เช่น ฉันเห็นด้วยกับสัญญา เพราะเราไม่รู้จะไปไหนหลังจากที่เราทำลายโลกแล้ว นอกเสียจากว่าเราตั้งใจที่จะเผชิญหน้ากับการสูญพันธุ์ (อ้างถึงข้อโต้แย้งหลักของสัญญา)

• อรอนงค์: ต้องกล่าวหรือชี้ให้เห็นว่า อรอนงค์ชอบที่จะให้มีการสำรวจอวกาศ และอ้างถึงข้อโต้แย้งของเธอว่า การสำรวจอวกาศนำไปสู่องค์ความรู้ใหม่ และสามารถประยุกต์สิ่งที่เราเรียนรู้จากการสำรวจอวกาศไปสู่สิ่งอื่น ๆ เช่น เราสามารถขยายองค์ความรู้ของเราได้ตลอดเวลาในหลาย ๆ รูปแบบจากการวิจัยทางอวกาศ (สรุปข้อโต้แย้งของอรอนงค์)

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0: ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกินไป หรือนั้นที่รายละเอียดปลีกย่อย ดังนี้

• กนกวรรณ เราไม่ควรละทิ้งประชาชนไว้เบื้องหลังในขณะที่เราต้องการก้าวต่อไป (ไม่ได้แตกต่างจากข้อความที่ถอดมา)

• กนกวรรณ ฉันเห็นด้วยกับกนกวรรณ เพราะว่าเงินที่จ่ายไปกับการสำรวจอวกาศควรจะใช้ให้เกิดประโยชน์กับคนยากจน (ไม่ได้แตกต่างจากข้อความที่ถอดมา)

• อรอนงค์ เพราะเธอโต้แย้งได้ดีที่สุด (ไม่ได้ให้เหตุผล)

• สัญญา สัญญากล่าวว่า ชีวิตไม่สามารถอยู่อย่างยั่งยืนได้บนโลก เราจึงต้องหาดาวเคราะห์ดวงใหม่อยู่ (ไม่ได้แตกต่างจากข้อความที่ถอดมา)

• กนกวรรณ ที่เธอพูดนั้นจริงและถูกต้อง (ไม่ได้กล่าวถึงความคิดหลักของข้อโต้แย้งเลย)

• สัญญา เขาตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมจริง ๆ และเขาเป็นคนเอื้อเฟื้อในที่รักธรรมชาติ (ไม่ได้บอกข้อแตกต่างระหว่างสัญญาและทัวมซึ่งทั้งคู่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม)

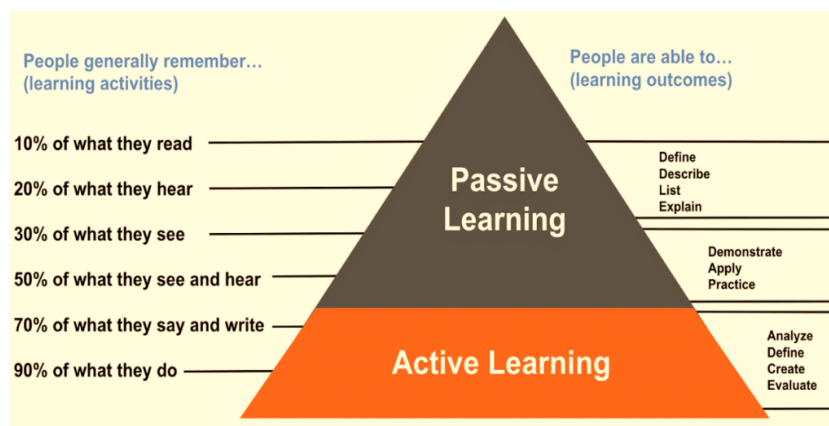
• คัทลียา เพราะฉันเห็นด้วยว่าการสำรวจอวกาศเป็นเรื่องสำคัญสำหรับอนาคตของเรา (ไม่ได้บอกความแตกต่างระหว่างคัทลียาและสัญญา ทั้งคู่ชอบการสำรวจอวกาศและทั้งคู่มองผลในระยะยาว)

หรือแสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่
เกี่ยวข้อง ดังนี้

- คัทลียา เผ่าพันธุ์มนุษย์จะไม่สามารถอยู่รอดได้บนพื้นโลกอีกต่อไป เราจึงต้องหาที่อยู่ใหม่ (ข้อโต้แย้งของคัทลียาไม่ถูกต้อง)
- อรอนงค์ ถูกต้อง เพราะในไม่ช้าทรัพยากรบนโลกก็จะหมดไป แล้วเราจะทำอย่างไร (ข้อสรุปของอรอนงค์อย่างนี้ไม่ถูกต้อง)

(โครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA, 2018, p. 24 – 28)

จะเห็นได้ว่าข้อสอบด้านการอ่านของ PISA ไม่ได้วัดเพียงแค่การอ่านเท่านั้นแต่ยังวัดทักษะการแสดงความคิดเห็น จึงเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนไม่สามารถเขียนแสดงความคิดเห็นหรือเขียนอธิบายเหตุผลเป็นคำตอบได้ ผู้วิจัยยังมีโอกาสสังเกตการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม พบว่าครูผู้สอนยังคงใช้การสอนแบบดั้งเดิมคือการเน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เน้นการเรียนรู้ที่ผู้สอนบรรยาย ผู้เรียนเป็นผู้รับฟังคำบรรยาย เป็นกระบวนการเรียนรู้แบบตั้งรับ (Passive Learning) คือผู้สอนเป็นฝ่ายพูดอยู่ฝ่ายเดียว ซึ่งผู้เรียนไม่ได้รับการกระตุ้นจึงต้องเรียนรู้ด้วยการจดจำคำบรรยายของผู้สอนให้ได้มากที่สุด อีกทั้งระยะเวลาในการเรียนไม่เพียงพอต่อการผลิตภาษา ผู้เรียนจึงไม่ได้ร่วมลงมือปฏิบัติกิจกรรมอื่น นอกจากทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียน ทำให้ยังไม่มีโอกาสลงมือทำภาระงานจริง ซึ่งต่างจากการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ให้ผู้เรียนมีบทบาทมากขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และลงมือกระทำด้วยตนเอง ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ขณะที่ร่วมกิจกรรม จนเกิดเป็นความรู้ ความเข้าใจและพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ ซึ่งบอนเวลล์และเอริสัน (Bonwell; & Erison. 1991) กล่าวเปรียบเทียบถึงการเรียนรู้เชิงรุกว่าเป็นตัวแปรขับเคลื่อนที่สำคัญในการเพิ่มหรือพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนจึงเปลี่ยนบทบาทไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (Co-creators) ซึ่ง เมเยอร์ ซีและโจนส์ (: Meyers, C., & Jones, T. B. 1993) ได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบตั้งรับและการเรียนรู้เชิงรุกไว้ดังภาพที่ 2 ดังนี้

ภาพประกอบ 2 พีระมิดแห่งการเรียนรู้

ที่มา : Meyers, C., & Jones, T. B. (1993). Promoting Active Learning: Strategies for the College Classroom. San Francisco.

จากภาพแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบตั้งรับด้วยการอ่าน ฟัง ดู จากการที่ผู้สอนสาธิต อธิบายบรรยายเนื้อหา และให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด จะทำให้ผู้เรียนเกิดสามารถจดจำเนื้อหาได้เพียง 10% - 50% ต่างจากการเรียนรู้เชิงรุกที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำจริงผ่านประสบการณ์จริง โดยการพูด เขียน การคิดอย่างลุ่มลึกจะทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจนสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงาน ประเมินค่า จะเพิ่มโอกาสในการจดจำได้มากขึ้นถึง 70% - 90% แม็คคินนีย์ (McKinney, 2008) ได้นำเสนอรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกที่หลากหลายวิธีการสอน เช่น การเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning Group) การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) การเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip) รวมถึงการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ก็เป็นหนึ่งในวิธีการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้นมีผู้กล่าวถึงหลายคนด้วยกันแต่ผู้วิจัยเลือกใช้กรอบของวิลลิส (Willis, 2011) ที่ได้แบ่งการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยผู้สอนจะเริ่มขั้นตอนที่ 1 ขึ้นก่อนปฏิบัติการงาน (Pre-Task) โดยผู้สอนเป็นผู้แนะนำบทเรียน รูปแบบ จุดประสงค์ของภาระงานต่างๆ ให้ผู้เรียนทราบก่อนลงมือปฏิบัติงาน จากนั้นจึงเป็นขั้นตอนที่ 2 การลงมือปฏิบัติการงาน (Task Cycle) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติการงาน ที่ได้รับมอบหมายภาระงาน มีการอภิปราย ปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายในรูปแบบของกิจกรรมเดี่ยว จับคู่ และกลุ่ม วางแผนเตรียมตัวนำเสนอภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีการใช้ภาษาด้วยตนเองซึ่งผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือหากมีความ

ติดขัดทางการใช้ภาษา และขั้นตอนที่ 3 ขึ้นรายงาน (report) โดยผู้เรียนรายงานสรุปความรู้และ รายงานผลจากภาระงานที่ตนปฏิบัติ ผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำและประเมินผลงาน และขั้น สุดท้ายคือขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus) โดยผู้เรียนจะสามารถ ประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของตนและเปรียบเทียบผลจากการปฏิบัติภาระงานของผู้อื่น ใน ขั้นตอนวิเคราะห์ ต่อมาผู้เรียนเป็นผู้ตรวจสอบการใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงานของตนเอง และ สามารถสร้าง คำ วลี ขึ้นใหม่เองได้จากการวิเคราะห์คำที่ใช้สื่อสารความหมายจากการปฏิบัติ ภาระงานที่ผ่านมา และขั้นปฏิบัติ (practice) ผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาโดยเรียนรู้คำ วลี และ รูปแบบโครงสร้างตามเนื้อหาที่เรียนจากการทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ ซึ่งลำดับขั้นตอนการสอน ลักษณะนี้มีความเหมาะสมกับเวลาในปัจจุบันที่การเข้าถึงเทคโนโลยีที่สามารถทำได้ง่ายขึ้น ผู้เรียนมีโอกาสได้ค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง และนำมาอภิปรายแลกเปลี่ยนโต้แย้งกับเพื่อนใน เนื้อหาที่เรียนได้อย่างอิสระ ทำให้เกิดกระบวนการคิด การอยู่ร่วมในสังคม รวมถึงการยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งเป็นคุณลักษณะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่กระทรวงศึกษาธิการมี นโยบายให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนโดยเน้นการพัฒนาทักษะการใช้ชีวิต มี ปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นในสังคม

ปีการศึกษาที่ผ่านมาโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรีก็ เป็นหนึ่งในโรงเรียนที่มีปัญหาเรื่องผลการทดสอบ PISA มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ามาตรฐานระดับประเทศ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องใช้ทั้งทักษะการอ่านและเขียนกันในการทำข้อสอบ โดยใช้ทักษะ การอ่านสำหรับตีความหรือแปลความจากสารที่อ่านผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ พิจารณา จุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านและใช้ทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นหรือเขียนอธิบายเหตุผลเป็น คำตอบ จากผลคะแนนที่ปรากฏจึงสะท้อนว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ. 2551) แม้จะกำหนดสาระที่ 2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เรียงความ ย่อ ความ และเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ ตามตัวชี้วัดที่ 10 เขียนอธิบาย วิเคราะห์เรื่องราว วิจาร์ณ แสดงความรู้ ชี้แจงแสดงความคิดเห็นและโต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่ผู้เรียนก็ไม่สามารถนำทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นมาปรับใช้ได้ เท่าที่ควร

ด้วยเหตุที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ทำการวิจัยใน กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็น โดย กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม อ.สามชุก จ. สุพรรณบุรี ที่มีปัญหาด้านการเขียนโดยคัดเลือกจากผลคะแนน PISA ในข้อสอบการเขียนแสดง

ความคิดเห็น เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ผลิตภาษาด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในเชิงรุกสามารถสร้างสรรค์ชิ้นงานได้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนด ฝึกกระบวนการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง รวมถึงการปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมชั้นเรียน มีการทำงานเป็นกลุ่ม ได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็นซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็น เสมือนเตรียมความพร้อมก่อนนำภาษาไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ก้าวทันต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

คำถามวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นภาระงานสามารถพัฒนาทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนได้หรือไม่
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการพัฒนาทักษะเขียนแสดงความคิดเห็น รายวิชาภาษาไทยมากน้อยเพียงใด

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นในวิชาภาษาไทย
2. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในรายวิชาภาษาไทย

ความสำคัญของงานวิจัย

ผลการวิจัยสามารถนำมาใช้ประโยชน์เชิงวิชาการในการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย หัวข้อการเขียนแสดงความคิดเห็นและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยผู้สอนสามารถนำการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในงานวิจัยเป็นต้นแบบและประยุกต์ปรับใช้ให้เหมาะสมสำหรับบริบททางการศึกษาของตนเอง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี จำนวน 384 คน

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 40 คน ที่มีผลการทดสอบ โปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (Programme for International Student Assessment หรือ PISA) ด้านการอ่าน (Reading Literacy) ที่มีผลคะแนนทดสอบข้อที่มีการเขียนแสดงความคิดเห็นซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานระดับประเทศ

ตัวแปรในงานวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็น ในรายวิชาภาษาไทย
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็น และระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

สมมติฐานในการวิจัย

1. พัฒนาการด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในรายวิชาภาษาไทยในระดับมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) หมายถึง การจัดกิจกรรมการสอนตามลำดับขั้นตอนของวิลลิส (Willis, 2011) ได้แก่ ขั้นก่อนปฏิบัติการงาน (Pre-Task) ขั้นลงมือปฏิบัติการงาน (Task Cycle) ซึ่งประกอบไปด้วยการลงมือปฏิบัติงาน (Task) การวางแผน (Planning) และการรายงาน (Report) ขั้นตอนสุดท้ายคือขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus)

ทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็น หมายถึง ความสามารถในการเขียนถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็น หรือเจตนาออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งมีการวัดผลจากการประเมินชิ้นงานก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ที่ครอบคลุมทุกองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็นในด้าน โครงเรื่อง เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การแสดงเหตุผล ข้อเสนอสนับสนุน ข้อเปรียบเทียบ การอ้างอิง แหล่งที่มาของข้อเสนอสนับสนุนที่น่าเชื่อถือ รวมถึงความถูกต้องทางภาษา เช่น การใช้คำ วลี ประโยค เป็นต้น

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนในทางบวกหรือทางลบ ที่มีต่อการจัดการ
เรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้วิจัยเริ่มจากการนำเสนอการทบทวนวรรณกรรมการเรียนรู้เชิงรุกในทักษะศตวรรษที่ 21 ในหัวข้อแรก หลังจากนั้นในหัวข้อที่สอง ผู้วิจัยนำเสนอการเขียนแสดงความคิดเห็น โดยแบ่งเป็นประเภทของการเขียนแสดงความคิดเห็น รวมทั้งกล่าวถึงกลวิธี องค์ประกอบ การเชื่อมโยงความในการแสดงความคิดเห็น ตามแนววรรณฐานดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

1.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

1.2 องค์ประกอบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

1.3 รูปแบบภาระงาน

1.4 หลักการของภาระงาน

1.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

1.6 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2. การเขียนแสดงความคิดเห็น

2.1 ประเภทการเขียนแสดงความคิดเห็น

2.2 กลวิธีแสดงความคิดเห็น

2.3 โครงสร้างหรือองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น

2.4 การเชื่อมโยงความในการแสดงความคิดเห็น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

1. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ลักษณะเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการใช้ภาษาปฏิบัติสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนและผู้เรียนในขณะที่ทำภาระงานให้สำเร็จ เนื่องจากมีความเชื่อว่ากระบวนการเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจริงผ่านประสบการณ์จริงจนสำเร็จลุล่วงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งนูแนน (Nunan. 1989) เอลลิส (Ellis. 2003) รวมถึงวิลลิสและวิลลิส (Willis and Willis. 2011) กล่าวว่าจัดการเรียนรู้เน้นภาระงานมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติภาระงานที่รับมอบหมายได้สำเร็จ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการปฏิบัติภาระงานไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งยังพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ รวมถึงการแก้ปัญหาเพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

1.1 ความหมายภาระงาน (Task)

ริชาร์ดส์ (Richards. 1984) ให้ความหมายของภาระงานที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาว่าเป็นกิจกรรมหรือการกระทำ ซึ่งเกิดขึ้นจากการทำความเข้าใจขององค์ความรู้ เช่น การฟังคำสั่งและทำตามคำสั่งนั้น ๆ การวาดภาพตามเรื่องที่อ่านตามจินตนาการ เป็นต้น สอดคล้องกับสเกฮาน พี (Skehan P. 1986) ที่กล่าวว่า ภาระงานหมายถึง งานหรือกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะ เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน การทำงาน รวมถึงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลงานวิจัย โดยพรานู (Prabhu. 1984) กล่าวว่า ภาระงานคือกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ผ่านกระบวนการทางความคิดในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน ภาระงานจึงแตกต่างจากกิจกรรมแบบฝึกหัด ซึ่งต่อมาคริสโตเฟอร์ จี (Christopher G. 2005) กล่าวถึงภาระงานว่าเป็นกิจกรรมที่ให้ความสำคัญกับขั้นตอนการสื่อสารระหว่างการดำเนินภาระงานของผู้เรียน การสื่อความหมายกันระหว่างผู้เรียนทำให้เกิดความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับสถานการณ์อื่น นอกจากนี้ค่านิยมของภาระงานที่เสนอแนวคิดโดยนูแนน (Nunan. 1989) ว่าภาระงาน คืองานซึ่งผู้เรียนร่วมกันทำความเข้าใจ โดยการนำองค์ความรู้ มาใช้ในการผลิตผลงานและมีการร่วมมือ มีปฏิสัมพันธ์รวมถึงการปรึกษาหารือระดมความคิดกันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน ในขณะที่ปฏิบัติภาระงาน วิลลิสและวิลลิส (Willis and Willis. 2011 : 32-33) กล่าวถึงความหมายของภาระงานในทำนองเดียวกันว่าเป็นกิจกรรมที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติกิจกรรมจนบรรลุตามจุดประสงค์ได้สำเร็จ มีการประเมินผลของงาน

จากข้างต้นสรุปได้ว่า ภาระงาน คือ กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม ตามที่กำหนดไว้ให้เสร็จสมบูรณ์ โดยกิจกรรมเหล่านี้ มีการระบุขั้นตอนของการทำงานอย่างชัดเจน ซึ่งผู้เรียนจะดำเนินกิจกรรมจะต้องมีการปฏิสัมพันธ์ ร่วมมือกันปรึกษาหารือมีการสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โดยมีผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนเกิดอุปสรรคปัญหาเพื่อให้ภาระชีวิตลิขณงานเกิดผลสำเร็จ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติภาระงานไปปรับใช้ในสถานการณ์จริงนอกชั้นเรียนได้

1.2 องค์ประกอบของภาระงาน

นูแนน (Nunan. 1989) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาระงานสำหรับการสื่อสารว่ามีองค์ประกอบ 6 ประการ ได้แก่ จุดมุ่งหมาย (Goals) ตัวป้อนทางภาษา (Input) กิจกรรม (Activities) บทบาทของผู้สอน (Teacher's role) บทบาทของผู้เรียน (Learner's role) และการจัดสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน (Setting) หากผู้สอนต้องการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารของผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของภาระงานซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 จุดมุ่งหมายของภาระงาน ในการปฏิบัติภาระงานนั้นจะต้องมีจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้การสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างกัน อาจเป็นการ แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล เช่น กรอบความคิด การแสดงความคิดเห็น ทศนคติ ความเชื่อ รวมถึงอารมณ์ความรู้สึก เพื่อให้ภาระงานบรรลุไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ภาระงานมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดรอบรู้และเข้าใจข้อมูลจากแหล่งที่มาต่าง ๆ เช่น ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ โฆษณาจากสื่อต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือและนำองค์ความรู้นั้น ๆ ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงที่อาจพบในชีวิตประจำวันได้ และจุดมุ่งหมายสุดท้ายเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์อย่างมีจินตนาการ เช่น การเขียนบทความสั้น ๆ บทกวี บทเพลง การแต่งนิทาน การแต่งเรื่องสั้น เป็นต้น ซึ่งการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมุ่งพัฒนาความสามารถในการสื่อสารมุ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมมือกันสร้างสรรค์ชิ้นงานได้สำเร็จลุล่วง

1.2.2 ตัวป้อนทางภาษา เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพราะเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้พัฒนาทักษะกระบวนการคิด (Cognitive process) ให้มีระบบที่ต่อเนื่องและชัดเจน ทั้งนี้แหล่งข้อมูลสำหรับตัวป้อนทางภาษานั้นควรเป็นสื่อจริง ๆ เช่น ป้ายประกาศ โฆษณา ไปสการ์ด รายการอาหาร ตารางเวลาเดินรถ เครื่องหมายจราจร นิทานรูปภาพ เป็นต้น การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อจริง ๆ นั้นเป็นประโยชน์ต่อ

ตัวผู้เรียนอย่างยิ่ง เนื่องจากจะทำให้ได้เรียนรู้ผ่านการใช้ภาษาจริง ๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน ฝึกฝนความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำสื่อจริงที่ศึกษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

1.2.3 กิจกรรม ในที่นี้หมายถึงการดำเนินการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียน ต้องปฏิบัติการกิจที่ได้รับมอบหมาย โดยนูนาน (Nunan. 1989) ได้นำเสนอประเภทของกิจกรรมไว้ 3 ประเภทโดยจำแนกตามจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งกิจกรรมฝึกภาษาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง ผู้สอนควรเลือกจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติในห้องเรียนแล้วนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริง และเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน มีการโต้ตอบการสนทนา และสุดท้ายควรเป็นกิจกรรมที่สะท้อนตนเอง ผู้เรียนสามารถ ตรวจสอบความถูกต้องของภาระงาน ตลอดจนพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

1.2.4 บทบาทของผู้สอน คือ บทบาทด้านการวางแผน ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ รวมถึงการวัดและประเมินผลซึ่งผู้สอนจะคัดเลือกตัวบ่อนทางภาษา หาข้อมูลและนำสื่อของจริง มาใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ โดยต้องคัดเลือกกิจกรรมให้สอดคล้องกับตัวบ่อนทางภาษา ขั้นตอนที่ใช้สำหรับการจัดการเรียนรู้ จัดชั้นเรียนให้เหมาะสมกับกิจกรรม และเป็นผู้อำนวยความสะดวก สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับเมื่อผู้เรียนปฏิบัติงานลุล่วง ตลอดจนเป็นผู้ ประเมินงานร่วมกับผู้เรียน

1.2.5 บทบาทของผู้เรียน คือ บทบาทด้านการเรียนแบบเน้นภาระงานโดยผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง เพื่อให้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพผู้เรียนควรทำความเข้าใจกับตัวบ่อน ทางภาษาที่ได้รับมอบหมายมาปฏิบัติการงานด้วยความรู้หรือลักษณะเด่น คุณสมบัติของผู้เรียน เอง ต้องมีความกระตือรือร้นใส่ใจในการปฏิบัติงาน มีการใช้ทักษะสติปัญญา รวมถึงการมี ปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วยกันเพื่อให้เป้าหมายของภาระงานสำเร็จลุล่วง สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ ในสถานการณ์จริง

1.2.6 การจัดสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึงการจัดชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย เปิดโอกาสผู้เรียนสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ ในชั้นเรียน อาจมีการจำลองสถานการณ์จริงเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การมีสื่อ อุปกรณ์ แหล่งข้อมูลสำหรับการสืบค้นเพื่อให้งานที่ผู้เรียนปฏิบัติมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนี้เมลดดา สุดาจิตรอาภา (2561, น. 151-157) ได้กล่าวเสริมจากนูนานถึง การพัฒนาประยุกต์ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่าควรมีองค์ประกอบของ แผนการดำเนินงาน (Task-as-workplan) คือภาระงานนั้น ๆ จะต้องมีการดำเนินการกิจกรรม

ให้ผู้เรียน เพื่อความกระจ่างในการทำกิจกรรม เมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการระงานดังกล่าวจริงในบริบทการเรียนการสอนในชั้นเรียน กิจกรรมที่ได้ดำเนินอาจไม่สอดคล้องกับแผนที่ออกแบบไว้ตั้งแต่แรกเริ่มเพราะผู้ดำเนินการนั้นคือผู้เรียนว่าจะจัดการกับภาระงานที่ได้รับมอบหมายอย่างไร จะสะท้อนถึงการเรียนรู้และประสิทธิภาพของแผนงานหากผู้เรียนดำเนินกิจกรรมจนสามารถบรรลุเป้าหมายของภาระงานได้

องค์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจึงเป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งมีขอบเขตในเรื่องของเป้าประสงค์ของภาระงานและบทบาทระหว่างผู้เรียนและผู้สอนอย่างชัดเจน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กระบวนการทางสติปัญญา (Cognitive process) การวางแผนดำเนินงานเพื่อปฏิบัติภารกิจจากภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งการสร้างปฏิสัมพันธ์นั้นจะขึ้นอยู่กับประเภทของภาระงาน เช่น การให้ภาระงานแบบทางเดียว คือ การปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากผู้เรียนคนหนึ่งส่งข้อมูลไปยังผู้เรียนอีกคนหนึ่ง เช่น ผู้เรียนคนแรกพูดบรรยายโรงเรียนในฝัน ผู้เรียนคนที่สองเป็นผู้วาดรูปภาพให้ตรงกับคำบรรยายของผู้เรียนคนแรก เป็นต้น สำหรับการให้ภาระงานแบบสองทาง คือ การปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เรียนทั้งสองฝ่าย เช่น ผู้เรียนคนแรกมีข้อมูลรูปภาพสถานที่ท่องเที่ยว แต่ไม่มีชื่อของสถานที่นั้น ๆ ส่วนผู้เรียนคนที่สองมีชื่อสถานที่ แต่ไม่มีรูปภาพ ทำให้ผู้เรียนต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันเพื่อให้ภาระงานสำเร็จสมบูรณ์

1.3 รูปแบบภาระงาน

พรานู (Prabhu. 1987, pp. 46 – 47) แบ่งรูปแบบภาระงานออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งรูปแบบภาระงานนี้อยู่ในขั้นตอนแรกของการจัดการเรียนรู้ ได้แก่กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูล (information - gap task) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนส่งผ่านข้อมูลความรู้จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง โดยผู้เรียนจะแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนเองรู้และส่งต่อข้อมูลให้กับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มหรือภายในห้องเรียน กิจกรรมนำเสนอข้อมูลใหม่ (reasoning - gap task) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลใหม่จากการที่ได้รับความรู้โดยผ่านการคิดวิเคราะห์ การวินิจฉัย การอนุมาน การให้เหตุผล และสุดท้ายกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (opinion-gap task) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงความรู้สึก ความคิดเห็นหรือทัศนคติต่อเรื่องราวหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนกำหนดให้ ผ่านกระบวนการใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อสื่อความหมาย

นูแนน (Nunan. 2004, p. 1) กำหนดรูปแบบของภาระงานไว้ 2 ประเภท คือ ภาระงานสำหรับการเรียนการสอน (pedagogical task) ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนผ่านการทำกิจกรรมจากการทำภาระงานในชั้นเรียน และภาระงานเพื่อการฝึกฝน (rehearsal rational) เป็นภาระงานที่

ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนเพื่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนประวัติของตนเอง การเขียนแสดงความคิดเห็น โดยผู้เรียนจะได้ฝึกฝนตามรูปแบบการเขียนที่ถูกต้อง การทำภาระงานนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกและพัฒนาทักษะด้านการเขียนเพื่อการสื่อสารของตนเองได้ดียิ่งขึ้นผ่านการทำกิจกรรมกลุ่มและเดี่ยวจากคำแนะนำของผู้สอน นอกจากนี้ผู้สอนควรมีภาระงานเพื่อการกระตุ้นผู้เรียน (activation rationale) เพื่อให้ผู้เรียนฝึกแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่ผู้สอนสมมติขึ้น กล่าวคือการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำภาระงานกลุ่ม มีการกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียน เช่น ถ้าหากผู้เรียนอยู่บนเรือที่กำลังจะจม และผู้เรียนต้องว่ายน้ำไปที่เกาะถึงจะรอดจากการจมน้ำ โดยมีเงื่อนไขว่าผู้เรียนมีภาชนะก้นน้ำ 1 อย่างที่สามารถบรรจุของได้ 20 กิโลกรัม ให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกสิ่งของที่จะนำไปด้วย โดยมีรายการสิ่งของต่าง ๆ ตามที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ การทำภาระงานนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นจากสถานการณ์ที่ได้รับเพื่อให้เกิดการใช้ภาษาและโครงสร้าง ทั้งการพูดแสดงความคิดเห็น การพูดเพื่อตัดสินใจ การให้คำแนะนำ การพูดถึงปริมาณ เป็นต้น

ริชาร์ดส์ (Richards. 2001, p 162) ได้นำเสนอรูปแบบของการจัดภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (pedagogical task) ที่แตกต่างกันไว้อีก 5 ประเภท ได้แก่ ภาระงานประเภทจิ๊กซอว์ (jigsaw task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ๆ เพื่อเรียบเรียงเรื่องราวให้สัมพันธ์กัน เช่น ผู้เรียนได้รับเนื้อหาเกี่ยวกับนิทานที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม จะต้องทำการเล่าเรื่องร่วมกันกับกลุ่มอื่น ๆ โดยลำดับเหตุการณ์ตามท้องเรื่องได้อย่างถูกต้อง ภาระงานแลกเปลี่ยนข้อมูล (information - gap task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันระหว่างบุคคลหรือกลุ่ม โดยที่จะได้รับชุดข้อมูลที่แตกต่างกัน ผู้เรียนจะต้องทำการสื่อสารเพื่อขอและให้ข้อมูลเพื่อให้ภาระงานนั้นแล้วเสร็จ ภาระงานแก้ปัญหา (problem solving task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้ค้นหาแนวทางแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่กำหนดตามชุดของข้อมูลที่กำหนดให้ ภาระงานเพื่อการตัดสินใจ (decision - making task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้ใช้เหตุผลในการตัดสินใจต่อเรื่องหรือปัญหาที่ผู้สอนกำหนด โดยผู้เรียนต้องอธิบายเหตุผลที่เลือกตัดสินใจสิ่งนั้น และภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (opinion exchange tasks) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกัน โดยไม่จำเป็นต้องมีความเห็นที่ตรงกันกับบุคคลอื่น

วิลลิสและวิลลิส (Willis and Willis. 2011, pp 136 - 141) กล่าวถึงรูปแบบของภาระงานโดยเน้นการใช้ภาษา แบ่งออกเป็น 6 รูปแบบ ได้แก่ ภาระงานลงข้อมูลรายการหรือทำบัญชีรายการ (Listing) เป็นภาระงานที่ให้ความสำคัญต่อการค้นพบข้อเท็จจริง โดยผู้เรียนจะต้องมี

ปฏิสัมพันธ์สอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน อาจเป็นการเติมข้อความหรือแผนผังความคิด (Ming Mapping) ภาระงานจัดลำดับและการแบ่งประเภท (Ordering and Sorting) เช่น การจัดลำดับเรื่อง การกระทำ หรือเหตุการณ์ที่สมเหตุสมผล การจัดเรียงตามค่านิยมส่วนตัวหรือเกณฑ์ที่ชี้เฉพาะ ภาระงานเปรียบเทียบ คือภาระงานที่เป็นการเปรียบเทียบข้อมูลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่อาจมีที่มาของแหล่งข้อมูลแตกต่างกัน ผู้เรียนจะต้องใช้ความรู้ในการวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูลนั้น ๆ ภาระงานแก้ปัญหา คือภาระงานที่มุ่งให้ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถด้านเหตุผลและสติปัญญาในการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ รวมถึงความซับซ้อนของปัญหา และสามารถประเมินสถานการณ์ตกลงร่วมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มเพื่อเลือกวิธีที่ดีที่สุด ภาระงานร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing personal experiences) เป็นภาระงานที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ สนทนา พูดคุยเรื่องเกี่ยวกับตนเองได้อย่างอิสระ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตกับผู้อื่น และสุดท้ายภาระงานสร้างสรรค์ (Creative task) คือภาระงานที่ผู้เรียนทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ปฏิบัติภาระงานได้อย่างสร้างสรรค์และอิสระ ซึ่งรูปแบบภาระงานทั้ง 6 รูปแบบที่วิไลชและวิไลชกล่าวมานั้นสามารถเป็นภาระงานแบบปลายเปิดที่ผู้เรียนสามารถค้นพบคำตอบที่แตกต่างกันได้ รวมถึงผู้เรียนสามารถลำดับขั้นตอนทำภาระงานแตกต่างกันได้อย่างอิสระ

จากข้างสรุปได้ว่ารูปแบบภาระงานนั้นมีความหลากหลาย ล้วนเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านการใช้ภาษาในการสื่อสารของผู้เรียนทั้งในชั้นเรียนและสถานการณ์จริง นอกห้องเรียน รูปแบบของภาระงานจึงเป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมไปถึงการเรียนรู้ทักษะชีวิต การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนได้ร่วมมือกันเป็นกลุ่มเพื่อบรรลุเป้าหมายในการสร้างชิ้นงาน มีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ การสอนแบบเน้นภาระงานจึงมีความเกี่ยวข้องกับความสามารถในการสื่อสารและกระบวนการคิดที่เป็นอิสระสร้างสรรค์

1.4 หลักการของภาระงาน

หลักการของภาระงานที่ใช้เพื่อส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน เปิดโอกาสให้วางแผนทำงานเป็นกลุ่มและเดี่ยว โดยภาระงานนั้นจะต้องเป็นภาระงานที่สะท้อนโลกของความเป็นจริง หลักจบบกิจกรรมผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้ ตามทฤษฎีของ Willis (1996) มีดังนี้

1.4.1 หัวข้องานที่ผู้สอนจะมอบหมายงานให้ผู้เรียนปฏิบัติ หลังจากที่ได้ผู้เรียนได้รับตัวป้อนทางภาษา ไม่ว่าจะจากสื่อการสอนของจริงหรือตัวผู้สอนโดยตรงก็ตาม ผู้สอนจะมอบหมายงานให้ปฏิบัติโดยใช้วาจาหรือเป็นข้อคำสั่งปรากฏในภาระงาน โดยมีการระบุคำแนะนำในการทำกิจกรรมอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เช่น การรวมกลุ่มทำกิจกรรม การจับคู่ หรือภาระงานเดี่ยว ต่อมา

ผู้เรียนจึงวางแผนงานศึกษาข้อมูลว่ามีจุดประสงค์อย่างไร เป้าประสงค์ของงานคืออะไร ผู้เรียนต้องรับผิดชอบในเรื่องใด และใช้ระยะเวลาในการทำภาระงานเพียงใดจึงจะเหมาะสม

1.4.2 ผู้เรียนใช้กระบวนการทางสติปัญญา เพื่อปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย โดยใช้สติปัญญาเป็นตัวปฏิบัติการ เช่น การคิดย้อนกลับ การหาเหตุผล การจัดระบบความคิด การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้และการแก้ปัญหา เป็นต้น

1.4.3 ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การสร้างปฏิสัมพันธ์จะขึ้นอยู่กับประเภทและลักษณะของภาระงาน ได้แก่ การปฏิสัมพันธ์แบบทางเดียว คือ การปฏิสัมพันธ์จากผู้เรียนคนหนึ่งไปยังผู้เรียนอีกคนหนึ่ง เช่น ผู้เรียนคนแรกจะบรรยายลักษณะบุคคลที่ปรากฏในรูปภาพของตน แล้วผู้เรียนคนที่สองวาดรูปให้ตรงกับคำบรรยายของผู้เรียนคนแรก เป็นต้น การปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง คือ การปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้เรียนทั้งสองฝ่าย เช่น ผู้เรียนคนแรกมีรูปภาพและชื่อของบุคคลแต่ไม่มีหมายเลขกำกับรูปภาพ ในขณะที่ผู้เรียนคนที่สองมีรูปภาพบุคคลชุดเดียวกัน พร้อมหมายเลขกำกับแต่ไม่มีชื่อของบุคคลเหล่านั้น ดังนั้นผู้เรียนคนแรกและผู้เรียนคนที่สองต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน โดยใช้วิธีการซักถาม หรืออาจใช้ความสมารถเฉพาะบุคคลต่าง ๆ ประกอบเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียนทั้งสองฝ่ายสมบูรณ์

1.4.4 ผลงานทางภาษาที่เสร็จสมบูรณ์ของผู้เรียน หลังจากที่ใช้กระบวนการคิดและการปฏิสัมพันธ์แล้ว ผู้เรียนก็จะได้ผลลัพธ์ (Outcome) ของงานชิ้นนั้นตามเป้าประสงค์ของภาระงาน สามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นจริงในสังคมปัจจุบัน

1.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงโดยการลงมือกระทำ ซึ่งมีผู้กล่าวถึงขั้นตอนของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานแตกต่างกันออกไป โดยนูแนน (Nunan. 1989) ได้เสนอขั้นตอนในการดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นตอนการสร้าง ทบทวนโครงสร้างความรู้เดิม เพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน (Schema building) โดยผู้สอนจะทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเพื่อตรวจสอบพื้นฐานทางภาษาว่ามีมากน้อยเพียงใด และควรส่งเสริมด้านใดเป็นสำคัญ

2) ขั้นตอนการควบคุมผู้เรียนในการฝึกใช้ภาษา เป้าหมายคือโครงสร้างทางไวยากรณ์โดยเป็นคำศัพท์ ที่ปรากฏในเนื้อหาในบทเรียน (Controlled practice)

3) ขั้นตอนการฝึกทักษะการฟังโดยออกแบบภาระงานให้สอดคล้องกับบทสนทนา (Authentic listening practice)

- 4) ขั้นตอนการมุ่งเน้นที่องค์ประกอบทางภาษา (Focus on linguistic elements)
- 5) ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติอย่างอิสระในกิจกรรม การสื่อสาร (Provide freer practice)

6) ขั้นตอนการทำกิจกรรมภาระงาน (Introduce the pedagogical task)

นอกจากนี้สกีฮาน (Skehan.1996, pp. 268-286) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนแบบมุ่งเน้นภาระงานโดยมีองค์ประกอบของกิจกรรมไว้ ดังนี้

1) ขั้นก่อนภาระงาน (Pre-Task) ในขั้นนี้ผู้สอนจะแสดงภาระงาน กิจกรรมที่เป็นตัวอย่างให้ผู้เรียนดู โดยผู้เรียนจะสังเกตภาระงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกับภาระงานตัวอย่างและค้นหาข้อมูลทางภาษาเพื่อเตรียมพร้อมปฏิบัติ

2) ขั้นระหว่างภาระงาน (During-Task) ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ความสำคัญเรื่องความถูกต้องและคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ไวยากรณ์ ในขณะที่ปฏิบัติภาระงานให้ชิ้นงานที่ผู้เรียนผลิตนั้นมีความสมบูรณ์มากที่สุด โดยผู้สอนจะรับบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก สนับสนุนผู้เรียน และช่วยแก้ไขความผิดพลาดทางภาษาหากผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ

3) ขั้นหลังภาระงาน (Post-Task) ผู้สอนจะดำเนินกิจกรรมในรูปการวิเคราะห์วิจารณ์ชิ้นงานของตนเองและผู้อื่น ประเมินให้การแก้ไข เพื่อฝึกฝนทักษะการวิเคราะห์ความถูกต้องทางภาษา และปรับปรุงชิ้นงานนั้น ๆ ให้ดียิ่งขึ้น

โดยเอลลิส (Ellis. 2003) ได้มีการสังเคราะห์ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และกรอบแนวคิดของกระบวนการที่สามารถใช้ร่วมกันกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของ พรานู สกีฮานและลี (Prabhu. 1987; Skehan. 1996; Lee. 2000) ว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบไปด้วย 3 ขั้นดังนี้

1) ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) คือ วิธีที่ผู้สอนนำเสนอโครงสร้างของภาระงานที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติหรือผลผลิตทางภาษา ผู้เรียนต้องลงมือกระทำ โดยผู้สอนจะทำการกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาระงานนั้น ๆ หรืออาจยกตัวอย่าง อธิบายถึงประโยชน์ของภาระงานที่ผู้เรียนจะได้รับหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจ ต้องการปฏิบัติภาระงาน โดยเอลลิสได้พบว่าการนำเสนอหัวข้อที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไร้การสั่งด้วยคำสั่งทุกขั้นตอน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในประเด็นหรือหัวข้อที่จะเข้าสู่กิจกรรมในชั้นเรียนมากขึ้น เช่น กิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมกันเขียนรายการ (Listing) การระดมความคิดภายในกลุ่ม (Brainstorming) การเขียนแผนผังความคิดหรือผังมโนทัศน์ (Mind mapping) ที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับภาระงานในขั้นถัดไป

2) ขั้นปฏิบัติการงาน (During task) ในขั้นนี้ประกอบไปด้วยตัวเลือกทางการสอน (Methodological options) 2 อย่าง ได้แก่

2.1) ตัวเลือกด้านการปฏิบัติงาน (Task performance options) กล่าวคือ ผู้สอนสามารถกำหนดกรอบของระยะเวลาในการปฏิบัติการงาน หรือกำหนดให้ผู้เรียนสามารถใช้แหล่งข้อมูลที่มีอยู่แล้วในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียนก็ได้

2.2) ตัวเลือกด้านกระบวนการดำเนินงาน (Process) คือ กระบวนการที่เน้นการใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร และกระตุ้นการทำทนายผู้เรียน ซึ่งกระบวนการนี้ผู้สอนสามารถเน้นไปที่ข้อมูลทางภาษาหรือหลักไวยากรณ์เรื่องนั้น ๆ โดยนัยหรือสอนหลักไวยากรณ์โดยตรงก็ได้

3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) คือ ขั้นตอนที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนผลงานของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษาที่ได้เรียน และหลักไวยากรณ์ที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้ผิดในระหว่างดำเนินงาน เพื่อความคล่องและความถูกต้องทางภาษา และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินผลงาน รวมทั้งหาข้อบกพร่องของตนหรือกลุ่มเพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขผลงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

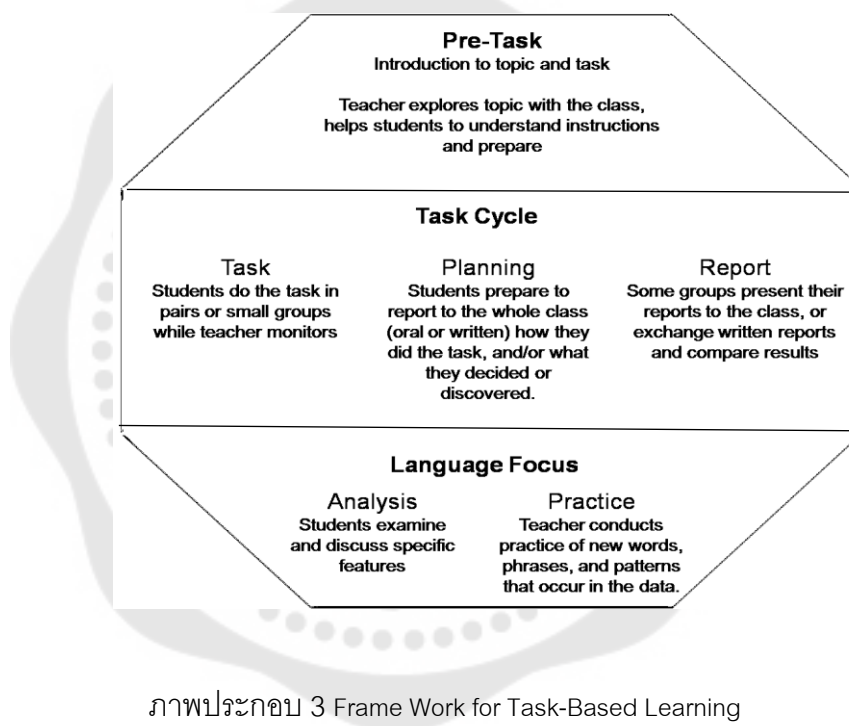
ซึ่งวิลลิสและวิลลิส (Willis and Willis, 2011) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน โดยมีขั้นตอนหรือกระบวนการจัดกิจกรรม 3 ขั้น ได้แก่ ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับผู้เรียน ขั้นการลงมือปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจริงผ่านประสบการณ์ตรง และขั้นการฝึกฝนตรวจสอบการใช้ภาษา เพื่อให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาตลอดจนสามารถตรวจสอบความถูกต้องตามหลักการ และผู้สอนได้มีโอกาสอธิบาย บรรยาย ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ ดังนี้

1.5.1 ขั้นก่อนปฏิบัติการงาน (Pre-Task) โดยผู้สอนเป็นผู้แนะนำบทเรียนรูปแบบ จุดประสงค์ของภาระงานต่างๆ ให้ผู้เรียนทราบก่อนลงมือปฏิบัติงาน เพื่อให้เข้าใจคำชี้แจงหรือคำสั่งของภาระงานให้ชัดเจน ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดภาระงานจากหัวข้อเนื้อหาที่จะให้ความรู้แก่ผู้เรียน โดยเตรียมความพร้อมและความเข้าใจของผู้เรียนในขั้นตอนของการปฏิบัติการงาน

1.5.2 ขั้นการลงมือปฏิบัติการงาน (Task Cycle) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติการงาน ที่ได้รับมอบหมายภาระงาน มีการอภิปราย ปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายในรูปแบบของกิจกรรมเดี่ยว จับคู่ และกลุ่ม วางแผนเตรียมตัวนำเสนอภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีการใช้ภาษาด้วยตนเองซึ่งผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือหากมีความติดขัด

ทางการใช้ภาษา ขึ้นรายงาน (report) โดยผู้เรียนรายงานสรุปความรู้และรายงานผลจากภาระงานที่ตนปฏิบัติ ผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำและประเมินผลงานนั้นๆ

1.5.3 ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus) โดยผู้เรียนจะสามารถประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของตนและเปรียบเทียบผลจากการปฏิบัติภาระงานของผู้อื่น ในขั้นตอนวิเคราะห์ ต่อมาผู้เรียนเป็นผู้ตรวจสอบการใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงานของตนเอง และสามารถสร้าง คำ วลี ขึ้นใหม่เองได้จากการวิเคราะห์คำที่ใช้สื่อสารความหมายจากการปฏิบัติภาระงานที่ผ่านมา และขั้นปฏิบัติ (practice) ผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาโดยเรียนรู้คำ วลี และรูปแบบโครงสร้างตามเนื้อหาที่เรียนจากการทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ

ภาพประกอบ 3 Frame Work for Task-Based Learning

ที่มา : Willis and Willis. (2011). Doing Task-Based Teaching. London: Longman

กล่าวโดยสรุป ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานที่กระตุ้นความรู้เดิม รวมถึงการชี้แจงกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการปฏิบัติภาระงาน 2) ขั้นปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นที่ผู้สอนมอบหมายภาระงานที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันหรือชีวิตจริง โดยผู้เรียนทำงานร่วมกันฝึกคิดวิเคราะห์ ฝึกใช้ภาษาอย่างอิสระ โดยมีการนำเสนอหน้าชั้นเรียน 3) ขั้นหลังปฏิบัติงานหรือขั้นตรวจสอบภาษาเป็นขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกความ

คล่องแคล่วทางภาษาและความถูกต้อง ทางหลักไวยากรณ์ ตรวจสอบวิจารณ์ภาระงานของเพื่อนร่วมชั้น และแก้ไขพัฒนาชิ้นงานของตนเองให้สมบูรณ์มากที่สุด การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไม่เพียงแต่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาโดยใช้กิจกรรมจากภาระงานเป็นสื่อการเรียนรู้เพียงเท่านั้นแต่เป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนโดยตรง อีกทั้งผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นมีการวางแผนทำงานเป็นขั้นตอน สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการทำงานได้อย่างเป็นระบบและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ แต่ละขั้นตอนของหลักการปฏิบัติภาระงานจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระโดยผู้สอนนั้นทำหน้าที่เพียงคอยอำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำเท่านั้น

1.6 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยให้ผู้เรียนได้รับการฝึกปฏิบัติจากประสบการณ์ตรงและประสบการณ์อ้อมอันก่อให้เกิดความชำนาญและเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาจากในชั้นเรียนสู่การนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง สถานการณ์แห่งความเป็นจริงจากนอกชั้นเรียนที่มาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงานที่ส่งเสริมพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งวิลลิส (Willis, 1996) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ลักษณะว่าผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการได้แสดงศักยภาพได้อย่างเต็มที่ ทั้งความรู้ การคิดวิเคราะห์ ความสามารถเฉพาะบุคคล รวมถึงช่วยเสริมสร้างความมั่นใจทางภาษาให้กับผู้เรียน ที่มีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้เรียนด้วยกันอย่างอิสระมากกว่าสื่อสารกับผู้สอน เนื่องจากผู้เรียนคลายความกังวลว่าจะผิดหรือถูก เปิดโอกาสสร้างปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน มีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล เป็นผู้ตรวจทานข้อผิดพลาดของตนเองและผู้เรียนคนอื่น ๆ ใช้ทักษะการพูดอภิปรายแสดงความคิดเห็น ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. การเขียนแสดงความคิดเห็น

ในหัวข้อที่ 2 ผู้วิจัยจะทบทวนวรรณกรรมในหัวข้อการเขียนแสดงความคิดเห็น ซึ่งการแสดงความคิดเห็น เป็นงานเขียนประเภทหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงความคิดเห็น ทศนคติต่อประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็น ปัญหา เหตุการณ์ ชาวต่าง ๆ การเขียนบทความแสดงความคิดเห็นควรมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ มักปรากฏในรูปของบทความตามสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น รุ่งฤดี แพลงคร (2557 : 193) และชนกพร อังศุวิริยะ (2560 : 16) กล่าวถึงความหมายของบทความแสดงความคิดเห็นว่าเป็นการเขียนนำเสนอทรรศนะหรือนำเสนอความคิดเห็นของผู้เขียนบทความต่อประเด็นปัญหาหรือเหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของประชาชน อาจเป็นเรื่องที่ผู้อ่านควรทราบ หรืออาจเป็นความคิดเห็นที่ผู้เขียน

บทความต้องการนำเสนอ บทความแสดงความคิดเห็นปรากฏในคอลัมน์ต่าง ๆ ทั้งในหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร เช่น คอลัมน์เกี่ยวกับการเมือง สังคม เศรษฐกิจ การศึกษา สุขภาพ บันเทิง เป็นต้น ซึ่งการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนบทความจะแตกต่างกัน มีความหลากหลายตามมุมมองที่ต่าง ความคิดทัศนคติของผู้เขียนบทความแต่ละคน

2.1 ประเภทการเขียนแสดงความคิดเห็น

การเขียนแสดงความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของการรายงานข่าวที่ผ่านทรรศนะของผู้เขียนหรือสะท้อนทรรศนะของผู้เขียนในบทความที่แสดงตัวตนหรือแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนชัดเจนตามความชำนาญเฉพาะด้านของผู้เขียนแต่ละคน เช่น ด้านสุขภาพความงาม ด้านการแพทย์ ด้านเทคโนโลยี ด้านเกษตรกรรม ด้านเศรษฐกิจ และด้านวงการบันเทิง เป็นต้น สำหรับประเภทการแสดงความคิดเห็น โดยวัฒนา แซ่มวงษ์ (2556, น. 106) รุ่งฤดี แพลงสร (2557, น. 117) และชนกพร อังศุวิริยะ (2560, น. 64) ได้จำแนกไว้ดังต่อไปนี้

2.1.1 การแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์

การแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ เป็นการเขียนเพื่อวิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งผู้เขียนวิจารณ์อาจจะแสดงความคิดเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย และวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะต้องวางตัวเป็นกลาง ไม่อคติต่อบุคคลหรือสิ่งนั้น ๆ เช่น การแสดงความคิดเห็นต่อหนังสือ ละคร บทเพลง ภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ สถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น การใช้ประโยคในการแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ จะใช้ประโยคบอกเล่า ประโยคขยายความและประโยคซับซ้อน เพื่อให้ข้อมูล ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นในการอธิบาย บรรยายเหตุการณ์ เรื่องราวที่เกิดขึ้นโดยสอดแทรกความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ ความรู้สึกของผู้เขียนลงไปด้วย ผู้เขียนแต่ละคนมีลีลาหรือท่วงทำนองการเขียน (style) แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับกลวิธีในการนำเสนอ การดำเนินเรื่อง และการใช้ภาษา หากผู้เขียนสามารถเลือกลีลาการเขียนที่เหมาะสม และมีลักษณะเฉพาะตัวให้สอดคล้องกับเรื่องราวที่ต้องการวิจารณ์ก็จะทำให้งานเขียนน่าสนใจ และน่าติดตาม งานเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์จึงมีความหลากหลายตั้งแต่ระดับภาษาทางการ กึ่งทางการไปจนถึงระดับภาษาสนทนาที่เหมือนกับผู้เขียนบทความพูดคุย กับผู้อ่านโดยตรง คำที่พบในการแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ เช่น เห็น (ว่า) มีความคิด (ว่า) รู้สึก (ว่า) ตระหนัก (ว่า) เป็นต้น

2.1.2 การแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ

การแสดงความคิดเห็นเสนอแนะคือการที่ผู้เขียนมุ่งแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มุ่งเสนอแนวคิดเพื่อเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือสังคม โดยแสดงความคิดเห็นจากเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นในสังคมแม้การกระทำนั้น ๆ จะเป็นผลดีหรือผลเสีย แต่ประเด็น

ที่ผู้เขียนมุ่งเสนอ นั้นจะต้องก่อให้เกิดผลดีหรือมีแง่คิดที่ดีต่อผู้อ่านมากกว่าผลเสีย การแสดงความคิดเห็นเสนอแนะเป็นวัตถุประสงค์ร่วมของบทพรรณนาการและบทความ ส่วนนำที่มักจะกล่าวถึงเหตุการณ์ บุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันหรืออดีตที่เป็นหัวข้อที่น่าสนใจหรือมีความสำคัญกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง จากนั้นขยายความด้วยเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มาที่ไปของเรื่องราว รวมถึงความคิดเห็นหรือความรู้สึกนึกคิดอย่างมีเหตุผลชวนคล้อยตาซึ่งนำไปสู่การเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือสังคมหรืออาจจะเป็นประโยชน์สำหรับตัวผู้อ่านเองหรือต่อองค์กรใดองค์กรหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นโดยใช้ลีลาภาษาร่วมกัน ได้แก่ การใช้ประโยคบอกเล่าประโยคขยายความและประโยคซับซ้อนในส่วนนำ ส่วนขยายความหรือในส่วนของการเล่าส่วนเนื้อเรื่อง เป็นการให้ข้อมูลเพื่อรายงานข้อเท็จจริง อธิบายบรรยายเหตุการณ์เรื่องราวที่เกิดขึ้นหรืออาจกล่าวถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของภาษาสำหรับการแสดงความคิดเห็นความรู้สึกมีลักษณะเป็นข้อความต่อเนื่องที่ประกอบด้วยคำแสดงความคิดเห็นหรือคำแสดงความรู้สึกทั้งที่เป็นคำกริยา คำช่วยหน้ากริยา อาจประกอบคำเป็นวลีแสดงความคิดเห็นแสดงความรู้สึก เช่น เห็น (ได้) (ว่า) (มี) ความเห็น (ว่า) น่า รู้สึก หวัง ยกย่อง เกรง (ว่า) คาด (ว่า) เป็นต้น ผู้อ่านจะเชื่อเห็นด้วยหรือคล้อยตามความคิดเห็นเสนอแนะของผู้เขียนได้ก็ต่อเมื่อมีข้อมูลซึ่งเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อมูลเก่าเกี่ยวกับเหตุการณ์เรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นแล้วมาสนับสนุนเหตุผล หรือสิ่งที่เกิดขึ้นอันเป็นข่าวที่รายงานผ่านความคิดของผู้เขียนด้วยลีลาภาษาที่ให้ข้อเท็จจริงนั้นเพียงพอและสอดคล้องกับข้อมูลเก่าที่ผู้อ่านมีอยู่ และได้รับรู้ความคิดเห็นความรู้สึกที่เป็นข้อมูลใหม่ที่สนับสนุนหรือส่งเสริมเหตุการณ์เรื่องราวรวมทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ ก็จะทำให้ผู้อ่านเชื่อจนเห็นด้วยและคล้อยตามการแสดงความคิดเห็นเสนอแนะนั้น ๆ รูปภาพที่ปรากฏในการแสดงความคิดเห็นเสนอแนะประกอบด้วย คำกริยา คำช่วยหน้ากริยา คำหน้ากริยา หรือวลีหรือประโยคแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ เช่น แนะนำ เสนอแนะ ควร ต้อง น่า เป็นต้น หากปรากฏเป็นประโยคแสดงความคิดเห็นเสนอแนะก็จะมีกริยาบุรุษสรรพนามของผู้เขียน เช่น เรา ผม ฉัน ดิฉัน เป็นต้น ส่วนลักษณะภาษาที่เป็นข้อความเสนอแนะจะมีลักษณะเป็นข้อความต่อเนื่องกันเป็นประโยคยาว ทั้งประโยคความรวมและความซ้อนเพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ของข้อความหรือขยายข้อความให้สมบูรณ์และน่าเชื่อถือ

2.1.3 การแสดงความคิดเห็นตักเตือน

การแสดงความคิดเห็นตักเตือนเป็นการแสดงความคิดเห็นในการเตือนผู้อ่านหรือเตือนผู้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในสังคม ส่วนใหญ่ผู้ที่เขียนการแสดงความคิดเห็นเพื่อตักเตือนจะปรากฏในหนังสือพิมพ์ฐานะสื่อมวลชนโดยเฉพาะบทพรรณนาการที่เปรียบเสมือนผู้เฝ้าระวัง

เหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม นักข่าวจึงมีหน้าที่ในการตักเตือนสังคมโดยตรง มีการใช้ภาษาเพื่อแสดงข้อเท็จจริงเช่นเดียวกับการแสดงความคิดเห็นแบบอื่น ๆ แต่จะมีลักษณะของการรายงานข่าว ข้อมูล ข้อเท็จจริงซึ่งเป็นเหตุการณ์ เรื่องราว บุคคลที่เกิดขึ้นในสังคมผ่านทัศนคติของผู้เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นตักเตือนหรือกระจุกสะท้อนไปยังผู้อ่านและใช้ภาษาแสดงการตักเตือนซึ่งมีลักษณะการให้ข้อมูลในด้านลบ แล้วตามด้วยรูปภาษาแสดงการตักเตือนหรือแสดงความคิดเห็น ทำให้ผู้อ่านสามารถตีความจากถ้อยคำได้ว่าเป็นการตักเตือน เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เป็นปัญหา หรือสภาพสถานการณ์ที่ไม่ดีเป็นผลในเชิงลบ ผู้เขียนจะใช้รูปภาษาแสดงความคิดเห็นเพื่อเตือนในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง การตักเตือนอย่างมีเหตุผลประกอบที่น่าเชื่อถือจะทำให้ผู้อ่านคล้อยตามได้ง่าย ในขณะที่เดียวกันการตักเตือนที่ไม่มีเหตุผลจะทำให้ผู้อ่านไม่เชื่อถือไม่คล้อยตามบทความนั้น ๆ การแสดงเหตุผลในบทความแสดงความคิดเห็นตักเตือนในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร จึงสำคัญ และสามารถชักจูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตามได้ การใช้ภาษาจะประกอบไปด้วยภาษาในด้านลบมักใช้คำที่มีความหมายในแง่ลบ เช่น พังยับเยิน ภาพลักษณ์ของรัฐบาลที่กำลังตกต่ำ เป็นต้น อาจตามด้วยคำที่สื่อถึงแสดงการตักเตือนโดยตรง เช่น ดึง เตือน เป็นต้น ทั้งนี้รูปประโยคความรวมและความซ้อนก็จะมีการเชื่อมความด้วยประพันธสรรพนามหรือคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ เช่น ผู้ที่ ซึ่ง อัน เป็นต้น นอกจากนี้ภาษาเพื่อขยายความและข้อความที่ตามมาอาจเป็นประโยคความรวมหรือความซ้อนก็ได้ และคำที่แสดงความคิดเห็นหน้าคำกริยา เช่น ควร น่าจะ จะไม่มีการเชื่อมโยงภายในเพราะตามด้วยคำกริยาเลย

2.1.4 การแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือโต้แย้ง

การแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือโต้แย้งเป็นลักษณะการแสดงความคิดเห็นประเภทที่ผู้เขียนไม่เห็นด้วยกับประเด็นที่กำลังนำเสนอ บทความแสดงความคิดเห็นประเภทนี้เป็นบทความแสดงความคิดเห็นที่มีเนื้อหาใจความโต้แย้งความคิดเห็นของผู้อื่นหรือคัดค้านการกระทำของผู้อื่น อาจเป็นกล่าวโต้แย้งถึงผู้มีหน้าที่หรือควรรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น กล่าวคือเป็นการแสดงทัศนะทางลบหรือไม่เห็นด้วยของผู้เขียนต่อเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้น การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้านประกอบด้วย ประโยคบอกเล่า ประโยคขยายความ เพื่อใช้ในการบรรยายแสดงข้อเท็จจริงเป็นส่วนนำ มีการใช้ส่วนขยายและเสริมความในการแสดงความคิดเห็น ภาษาแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้านมักใช้รูปแบบภาษาที่แสดงออกถึงการคัดค้านไม่เห็นด้วย เช่น เราขอคัดค้าน ขอแย้ง ขอคิดต่าง เป็นต้น แต่ในประเทศไทยพบบทความแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือโต้แย้งน้อยมาก โชษิตา มณีใส (2561) กล่าวถึงลักษณะการโต้แย้งของคนไทยว่า เนื่องจากคนไทยไม่นิยมการโต้แย้งหรือคัดค้านโดยตรง ไม่ต้องการเผชิญหน้าหรือใช้

ถ้อยคำภาษาที่ก่อให้เกิดความรู้สึกว่ากำลังเกิดการโต้แย้งหรือการคัดค้านโดยตรงเพราะเกรงว่าจะก่อให้เกิดความขัดแย้งและความรุนแรงทำให้ผลทางลบแก่ผู้เขียนเอง จึงไม่นิยมใช้รูปภาษาแสดงการคัดค้านโดยตรง และมักจะเลี่ยงโดยการใช้รูปภาษาอื่น ๆ ในเชิงปฏิเสธและความตรงข้ามโดยใช้รูปปฏิเสธ ไม่ ประกอบคำแสดงความคิดเห็น เช่น ไม่ควร ไม่สมควร ไม่เห็นด้วย ไม่น่า ไม่เชื่อ เป็นต้น และรูปภาษาที่แสดงความตรงข้ามที่มักจะใช้คำเชื่อมแสดงความขัดแย้ง แต่ ประกอบอยู่ด้วย หรืออาจเป็นข้อความที่มีความหมายตรงข้ามกับสิ่งที่กล่าวมาก่อนแล้ว นอกจากนี้การใช้ภาษาแสดงการคัดค้านอีกลักษณะหนึ่งที่พบคือรูปภาษาแสดงความสงสัยหรือไม่แน่ใจซึ่งมักจะใช้รูปของการตั้งคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบชวนให้ผู้อ่านคิดตามเพื่อเลี่ยงการใช้รูปภาษาโต้แย้งซึ่งเป็นการคัดค้านโดยตรง

2.1.5 การแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง

การแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องเป็นการเขียนบทความที่แสดงความสรรเสริญ การแสดงความคิดเห็นเพื่อสนับสนุนหรือยกย่องสรรเสริญบุคคลหรือองค์กร ภาษาที่ใช้ในส่วนนำของบทความมักเป็นประโยคบอกเล่า ประโยคขยาย ด้วยกลวิธีการบรรยายข้อเท็จจริงและภาษาแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องสรรเสริญ การแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องสรรเสริญในบทความแสดงความคิดเห็นมีการใช้ภาษา 3 ลักษณะ ได้แก่ การใช้รูปภาษาแสดงความคิดเห็น การใช้รูปภาษาแสดงการสนับสนุนหรือยกย่องสรรเสริญโดยตรง และการใช้รูปภาษาในความหมายทางบวกนั่นคือการใช้รูปภาษาที่มีความหมายทางบวก เพื่อกล่าวถึงข้อเสนอนะหรือการกระทำที่ดีงาม มีประโยชน์ต่อสังคม สมควรได้รับการยกย่องเป็นแบบอย่างหรือคุณสมบัติที่ดีของบุคคลที่สะท้อนให้เห็นว่าผู้เขียนกำลังแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องสรรเสริญบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการกระทำหรือพฤติกรรม โดยใช้รูปภาษาแสดงการสนับสนุนหรือยกย่องสรรเสริญโดยตรง เช่น เราเห็นด้วยอย่างยิ่ง เราก็เห็นด้วย เราขอสนับสนุน เราจึงสนับสนุน ต้องสรรเสริญ เป็นต้น ภาษาที่ใช้นั้นแสดงเจตนาโดยตรงเพื่อเน้นย้ำหรือเพิ่มน้ำหนักของการแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องสรรเสริญให้เกิดความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

2.2 กลวิธีแสดงความคิดเห็น

สำหรับกลวิธีการเขียนแสดงความคิดเห็นนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาที่ผู้เขียนใช้เขียนเพื่อช่วยในการนำเสนอความคิดเห็นไปสู่ผู้อ่านได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กลวิธีต่าง ๆ นี้จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจะทำให้ผู้อ่านเชื่อถือหรือคล้อยตามความคิดเห็นของผู้เขียน ซึ่งพบว่าผู้เขียนใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการเขียนแสดงความคิดเห็น โดยชนกพร อังศุวิริยะ (2560: 116 - 128) และมาลี บุญศิริพันธ์ (2550) ได้กล่าวถึงกลวิธีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.2.1 การอ้างอิง เป็นกลวิธีที่ผู้เขียนนิยมใช้ในการแสดงความคิดเห็นและมีลักษณะการอ้างอิงหรืออ้างถึงบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ซึ่งจะต้องเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือหรือสามารถยืนยันได้ เช่น การอ้างหลักการ การอ้างกฎหมาย การอ้างบุคคล เป็นต้น เพื่อก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือจนสามารถทำให้ผู้อ่านคล้อยตามความคิดเห็นของผู้เขียนได้ ซึ่งพบบรรณานุกรมและบทความต่าง ๆ มักใช้กลวิธีการอ้างอิงมาใช้ร่วมกันกับการแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ การแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือโต้แย้ง ตักเตือน และการแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง สรรเสริญ การอ้างอิงหรือการอ้างถึงดังเช่นการอ้างถึงบุคคล มักจะเป็นการอ้างถึงชื่อเสียงของบุคคลสำคัญที่เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์นั้น ๆ หรือมีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ เรื่องราวที่ผู้เขียนนำมาแสดงความคิดเห็น เช่น วงการแพทย์ ข้าราชการ ทหาร นักการเมือง ผู้บริหารประเทศ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการกล่าวอ้างองค์กรหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่อ้างอิงโดยตรง สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังมีการอ้างถึงหลักการ อาจเป็นหลักการสากลที่ทุกคนรับรู้ร่วมกัน เช่น ประชาธิปไตย เสรีภาพ สิทธิมนุษยชน สัจธรรม ศาสนา สุภาพศีล คำพังเพย เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้ผู้อ่านเชื่อและคล้อยตามผู้เขียน

2.2.2 การยกตัวอย่าง เป็นกลวิธีแสดงความคิดเห็นที่ปรากฏและใช้ในบทความแสดงความคิดเห็นทั้งบทความบรรณานุกรมและบทความต่าง ๆ โดยผู้เขียนจะใช้การยกตัวอย่างเพื่อนำมาให้อ่านเห็นด้วยคล้อยตามหรือเชื่อตามการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียน เนื่องจากมีตัวอย่างแสดงให้อ่านเห็น อาจเป็นเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นในอดีตหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งมา ยกตัวอย่างประกอบเพื่อความน่าเชื่อถือ

2.2.3 การเปรียบเทียบ เป็นกลวิธีแสดงความคิดเห็นที่ผู้เขียนบทความแสดงความคิดเห็นใช้เพื่อให้อ่านเข้าใจประเด็นชัดเจน อาจเป็นภาพของบุคคล เหตุการณ์รวมถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีตที่อาจมีผลกระทบกับเหตุการณ์ปัจจุบัน หรือเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ เช่น ปัญหา ความขัดแย้ง เป็นต้น ผู้เขียนยกประเด็นเหล่านี้มาแสดงให้อ่านเข้าใจถึงเหตุการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นชัดเจนจนเห็นด้วยและคล้อยตามจากการอ่านการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียน

2.2.4 การใช้เหตุผล เป็นกลวิธีการแสดงความคิดเห็นที่ให้อ่านเชื่อถือและคล้อยตามด้วยเหตุและผล เป็นกระบวนการที่นำไปสู่การอนุมานอย่างสมเหตุสมผล การให้เหตุผลเป็นลักษณะร่วมของบทความแสดงความคิดเห็นในการเสนอความคิดเห็น ซึ่งพบว่าการแสดงเหตุผลโดยใช้กระบวนการแสดงเหตุผลแบบนิรนัยและอุปนัย ด้วยการแสดงสาเหตุและผลลัพธ์ให้เห็นจากการเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นให้ความสัมพันธ์อย่างชัดเจน กลวิธีการแสดงเหตุผล

จึงเป็นกลวิธีการแสดงความคิดเห็นที่มีน้ำหนัก น่าเชื่อถือ สามารถทำให้ผู้อ่านเชื่อในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอได้หนักแน่นน่าและมีความน่าเชื่อถือ

2.2.5 การแสดงข้อเท็จจริง เป็นเสมือนการรายงานข่าวข้อมูลหรือเรื่องราว เหตุการณ์ที่ได้นำเสนอไปแล้วผ่านความคิดเห็นของผู้เขียนเพื่อนำเสนอข้อมูลที่เป็นเรื่องราว เหตุการณ์ สิ่งที่เกิดขึ้นหรือนำข้อมูลที่มีมาประกอบเพื่อขยายใจความ อธิบาย หรือบรรยายให้ผู้อ่านเข้าใจเท็จจริงที่มีอยู่ ก่อนจะนำไปสู่การแสดงความคิดเห็น นอกจากนี้ข้อเท็จจริงยังสามารถใช้เป็นหลักฐานเพื่อประกอบเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ วิจัยประกอบการแสดงความคิดเห็นเพื่อสร้างความเชื่อถือได้เช่นกัน

2.3 โครงสร้างหรือองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น

องค์ประกอบของการเขียนบทความแสดงความคิดเห็นเป็นสิ่งสำคัญของการเขียนบทความไม่ได้มีความแตกต่างจากบทความหรืองานเขียนประเภทอื่น ซึ่งผจวงวด พูลแก้วและคณะ (2551) กล่าวว่าควรมีองค์ประกอบ 3 ส่วนที่สำคัญดังนี้

2.3.1 ความนำ

ความนำเป็นส่วนเริ่มต้นหรือส่วนเปิดเรื่องของบทความ ผู้เขียนควรให้ความสำคัญและรู้จักเลือกใช้ภาษาในการเขียนความนำให้มีความน่าสนใจ เพราะการเขียนความนำที่ดีนั้นมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและติดตามอ่านบทความตั้งแต่ต้นจนจบ มาลี บุญศิริพันธ์ (2550 : 337) อธิบายความหมายของ “ความนำ” ไว้ว่าความนำของบทความเป็นหัวใจสำคัญในการทำให้บทความมีความหมาย ความนำจะทำหน้าที่ในการดึงดูดผู้อ่านให้อยากอ่านเนื้อหาในบทความให้ต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็ต้องบอกผู้อ่านให้ทราบว่าเนื้อเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญหรือน่าสนใจอย่างไร อาจรวมถึงประเด็นที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอให้ผู้อ่านติดตามในเนื้อหาต่อไป เหตุที่ต้องเขียนประเด็นหลักให้ได้ก็เพื่อเป็นตัวช่วยให้ผู้เขียนได้รู้ในหัวข้อประเด็นใหญ่ ๆ ของเรื่องทั้งหมด ว่ามีอะไรบ้าง เมื่อถึงเวลาที่ต้องเขียนนำเรื่องก็จะสามารถเขียนนำเรื่องได้ตรงกับเนื้อเรื่องมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน และหากผู้เขียนเขียนนำเรื่องได้ดีแล้ว ส่วนนำเรื่องนั้น ๆ ก็จะช่วยผู้อ่านเข้าสู่ประเด็นหลักของเรื่องทั้งหมดได้ ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าหน้าที่สำคัญของส่วนนำเรื่องมีอยู่ 2 ประการ คือ บอกผู้อ่านให้ทราบว่าเขาจะได้อ่านเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง และเป็นส่วนที่ช่วยดึงดูดความสนใจผู้อ่านให้เกิดความสนใจจนติดตามอ่านเนื้อเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ สอดคล้องกับรุ่งฤดี แผลงสร (2557, น 111-112) ที่ได้กล่าวว่าการเขียนความนำ (Lead) เป็นการเปิดเรื่องโดยใช้กลวิธีในการเขียนเพื่อดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจ ใคร่รู้ และชวนติดตามอ่านเนื้อหาของบทความต่อไปจนจบ นอกจากนี้ความนำยังทำหน้าที่แสดงประเด็นหลักของเนื้อหาในบทความด้วย

2.3.2 เนื้อเรื่อง

การเขียนเนื้อเรื่องเป็นการขยายประเด็นหลักที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ ใจความสำคัญของบทความ การเขียนเนื้อเรื่องในงานเขียนอาจเป็นการเล่าเรื่องผ่านมุมมอง ความคิดเห็นของผู้เขียนหรืออาจมีการแทรกบทสนทนา บทสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนั้น ๆ ซึ่งผู้เขียนต้องสอดแทรกความคิดเห็นของตนในเนื้อเรื่อง ประกอบไปด้วยส่วนที่เป็นใจความหลัก และส่วนขยายความให้เนื้อหาชัดเจนขึ้น เช่น ตัวอย่างประกอบ แสดงการเปรียบเทียบ การเสนอ ข้อมูลแสดงสถิติ มีข้อความสนับสนุนการให้เหตุผล เป็นต้น โดยผู้เขียนต้องมีข้อมูลที่หนักแน่น น่าเชื่อถือจึงจะทำให้บทความน่าติดตามดังที่มาลี บุญศิริพันธ์ (2550, น 338) ได้ว่าการเขียน บทความโดยปราศจากข้อมูลที่หนักแน่นจะทำให้เนื้อเรื่องเลือนลอย ขาดทิศทางที่ชัดเจน ไม่มี น้ำหนักน่าเชื่อถือ ดังนั้นการเขียนเนื้อเรื่องให้มีคุณภาพในการโน้มน้าวใจผู้อ่านให้คล้อยตามนั้น ผู้เขียนควรกลั่นกรองข้อมูลและเลือกนำเสนอประเด็นที่มีข้อเท็จจริงและน่าเชื่อถือ สามารถพิสูจน์ ได้ มีหลักฐานอ้างอิง และมีความถูกต้องในประเด็นที่ต้องการนำเสนอรวมถึงข้อคิดเห็นที่แสดงถึง น้ำหนักที่น่าเชื่อถือสมเหตุสมผลมีความเป็นไปได้ และเป็นธรรมต่อผู้อื่น ซึ่งข้อคิดเห็นที่ขาดเหตุผล สนับสนุนนอกจากไม่น่าเชื่อถือแล้ว ยังทำลายความเชื่อความศรัทธาของผู้อ่านที่มีต่อผู้เขียน อีกด้วย

2.3.3 การจบเรื่อง

การจบเรื่องหรือความจบ คือส่วนสุดท้ายของงานเขียนบทความ หลังจาก ที่ผู้เขียนแจกแจงรายละเอียดเล่าถึงประเด็นเรื่องต่าง ๆ จนจบแล้วนั้น การจบเรื่องจึงเป็นส่วนสำคัญ เช่นกันที่จะปิดเรื่องที่เขียนมาทั้งหมดให้สมบูรณ์ ซึ่งควรจะสร้างความประทับใจให้กับผู้อ่าน ผู้เขียนอาจเขียนประเด็นจบด้วยการแสดงความคิดเห็น ซึ่งรุ่งฤดี แผลงศรี (2557 : 125) กล่าวว่า การจบแบบแสดงความคิดเห็น คือ การจบบทความโดยผู้เขียนแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อ เหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เขียนว่าส่งผลด้านบวกหรือด้านลบอย่างไร มีด้านดีหรือด้านร้ายอย่างไร หรือทั้งอาจให้ข้อคิดคติเตือนใจแก่ผู้อ่านด้วยก็ได้ นอกจากนี้อาจจบเรื่องด้วยการสรุปความ โดย การสรุปประเด็นสำคัญของเรื่องจากการเชื่อมโยงไปถึงความน่าในตอนต้นให้มีความสัมพันธ์เป็น อันหนึ่งอันเดียวกันส่งผลให้บทความแสดงความคิดเห็นจึงจะสมบูรณ์ขึ้น

2.4 การเชื่อมโยงความในการแสดงความคิดเห็น

การเขียนแสดงความคิดเห็นเป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะต้องมีศิลปะในการ เขียนเชื่อมโยงความ นอกจากจะเพื่อโน้มน้าวใจผู้อ่านแล้วนั้นยังต้องมีศิลปะในการเขียนโดยใช้

คำเชื่อม ฮอลิเดย์และฮาซาน (Halliday & Hasan. 1976) วิภา ฌานวังสะ (1986) และเคอร์คและคณะ (Quirk et al., 1972) กล่าวถึงกลไกคำเชื่อมโยงความดังนี้

1) คำเชื่อมคล้ายตามกัน คือ การเชื่อมความสัมพันธ์ของประโยคที่ต่อเนื่องกัน คำเชื่อมคล้ายตามกัน โดยรวมประโยคที่มีเนื้อความคล้ายตามกัน ไม่มีเนื้อความขัดแย้งกัน ทั้งประโยคหน้าและประโยคหลังที่มารวมกันจะมีเนื้อความคล้ายตามกันไปในแนวเดียวกัน โดยมีสันฐานเป็นคำเชื่อม เช่น และ, ก็, แล้ว, กับ, แล้ว..ก็, แล้ว..จึง, ครั้น...ก็, ครั้น...จึง, เมื่อ..ก็, ทั้ง...และ, พอ..ก็ เป็นต้น แสดงตัวอย่างดังนี้

“ประชากรหนาแน่นเกินไปก็มีให้เห็นอยู่แล้ว อวกาศเป็นที่ที่ว่างเปล่าอันกว้างใหญ่ไพศาล ที่เราสามารถทำให้เกิดประโยชน์ได้”

“ที่เราฝันถึงสวรรค์ รอคอยที่จะไปให้ถึงสวรรค์และสัมผัสดวงดาว”

“แล้วการสำรวจอวกาศก็เป็นอภิปรายแห่งการเรียนรู้ การเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนโลกของเรา”

2) คำเชื่อมขัดแย้งกัน คือ การเชื่อมความสัมพันธ์ของประโยคที่ต่อเนื่องกัน ด้วยคำเชื่อมที่ขัดแย้งกัน ด้วยการรวมประโยคที่มีเนื้อความขัดแย้งกัน เพื่อแสดงความสัมพันธ์ตรงข้ามกันระหว่างข้อความ 2 ข้อความ ให้เห็นถึงความแตกต่างของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือการกระทำของตัวละคร เช่น แต่ แต่ก็ ส่วน เป็นต้น แสดงตัวอย่างดังนี้

“คนจำนวนมากกำลังจะตายเนื่องจากความหิวโหยและโรคภัยไข้เจ็บ แต่เรากลับรุ่มรวยอยู่กับความก้าวหน้าในอนาคต”

“เราควรเรียนรู้ที่จะไม่คิดเพียงเฉพาะเพื่อคนรุ่นนี้เท่านั้น แต่ก็ควรคิดเพื่อคนรุ่นหลังด้วย”

3) คำเชื่อมเป็นเหตุเป็นผล คือ การ คือ การเชื่อม 2 ประโยคที่แสดงความสัมพันธ์ของเหตุการณ์โดยใช้คำเชื่อมที่แสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์หนึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดอีกเหตุการณ์หนึ่ง เช่น เพราะ เพราะว่า ก็ เพราะว่า เป็นต้น โดยมีผลจากการเชื่อมที่แสดงความสัมพันธ์ของเหตุการณ์โดยใช้คำเชื่อมที่แสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์หนึ่งเป็นผลของอีกเหตุการณ์หนึ่ง เช่น ก็เลย, ก็, จึง เป็นต้น

“การสร้างเทคโนโลยีเลเซอร์และการรักษาทางการแพทย์จึงเป็นสิ่งที่ได้จากการวิจัยอวกาศ”

“ความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอากาศก็เลยเป็นสิ่งที่เคยคิดกันว่าเป็นไปไม่ได้เช่นกัน”

4) คำเชื่อมลำดับเวลา คือ การเชื่อมที่แสดงความสัมพันธ์ของเหตุการณ์โดยจะมีคำเชื่อมแสดงลำดับในการเกิดขึ้นก่อนหลัง หรือแสดงความต่อเนื่องกันไปของเหตุการณ์ที่เล่า เช่น ต่อมา หลังจากนั้น ในเวลาต่อมา ไม่นาน ฯลฯ โดยการใช้คำเชื่อมแสดงลำดับเวลาและเหตุการณ์จะต้องใช้ให้สอดคล้องกับบริบทในเรื่องของการเขียนแสดงความคิดเห็น แสดงตัวอย่างดังนี้

“ในเวลาต่อมา ความเข้าใจเรื่องของจักรวาลและการกำเนิดเป็นสิ่งมีค่าเกินกว่าที่จะปล่อยให้สูญเปล่าไป”

“อีกไม่นานเราอาจพบดาวเคราะห์ที่เหมาะสมสำหรับอยู่อาศัย”

5) คำเชื่อมเพื่อแสดงตัวอย่าง คือ การเชื่อมคำเพื่อแสดงตัวอย่างเพื่อสนับสนุนข้อความที่เป็นตัวอย่างให้แก่ผู้อ่าน ได้แก่คำว่า เช่น อาทิ ขอแสดงตัวอย่าง ดังนี้ เป็นต้น สามารถแสดงตัวอย่างการเชื่อมคำเพื่อแสดงตัวอย่างได้ดังนี้

“มนุษย์จะยังคงคิดว่าเรามีสิทธิที่จะย้ายยัธรรมาชาติ เช่น แม่น้ำ ป่าไม้ที่อุดมฝน”

“สารต่างๆ เช่น เทฟลอน เป็นสิ่งได้มาจากการแสวงหาวัสดุเพื่อการเดินทางในอวกาศ”

โดยคำเชื่อมเหล่านี้จะช่วยหลอมรวมงานเขียนให้เป็นเอกภาพไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้ผู้อ่านเข้าถึงอรรถรส ในการสื่อสารผ่านเนื้อหางานเขียนที่ผู้เขียนนำเสนอและการสื่อความหมายเจตนารมณ์ไปยังผู้อ่านได้รับรู้ถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอด

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานซึ่งพบในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษาดังนี้

พนอ สงวนแก้ว (2553) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษพึงพอใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษแบบเพิ่มขยาย และความคงทนในการเรียน การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้รูปแบบการอ่านด้วยกลวิธีเน้นภาระงานต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยศึกษาผลการใช้รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานต่อความคงทนในการเรียน และศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน ตามขั้นตอนก่อนปฏิบัติงานเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ขั้นตอนปฏิบัติงานจริงโดยวิธีการวิเคราะห์งานหรือผู้เรียนร่วมกันวางแผนแก้ปัญหาปรับปรุงชิ้นงานให้สมบูรณ์ ขั้นความรู้ความจำเป็นการทบทวนรู้ความเข้าใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ว่าเกิดกระบวนการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด และสุดท้ายคือขั้นผลผลิตสามารถดูได้จากชิ้นงาน การทดสอบ แบบบันทึกการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า สาระความรู้และทักษะที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และสิ่งสนับสนุนของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ 73.67/74.92 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี และคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีขนาดผลเท่ากับ 3.17 หมายถึงระดับใหญ่มาก และด้านการสำรวจความพึงพอใจต่อการอ่านของผู้เรียนเพิ่มขยายอยู่ในระดับมากเป็นทางบวก

โรซ่า เอ็ม มันซอน (Rosa M. Manchón. 2014) ศึกษาเรื่องมิติภายในของงาน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยงานและปัจจัยของผู้เรียนในการเรียนรู้ผ่านการเขียนแบบเน้นภาระงาน โดยผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างปฏิบัติภาระงานมีการนำเสนอชิ้นงานที่เขียนได้นั้น ภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายจะต้องมีประสิทธิภาพและส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษา ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานได้อย่างคุ้มค่าเต็มศักยภาพจนสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่ สามารถเชื่อมโยงภาระงานกับการแก้ปัญหาต่าง ๆ การค้นคว้า สำรวจ สืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการเขียน โดยผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน นอกจากนี้โรซ่า เอ็ม มันซอน (Rosa M. Manchón. 2014 : 96 – 107) เสนอแนะเรื่องมิติภายในภาระงานไว้ว่าควรพิจารณาจากสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดกิจกรรมงานเขียนแบบเน้นภาระงานก่อน โดยผู้สอนจะต้องพิจารณาเป้าหมายที่แท้จริงของภาระงานเขียนนั้น ๆ รวมถึงความซับซ้อนของงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์โลกที่เป็นจริงเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ของภาระงานนั้น และจะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของ

ภาระงานแล้วนั้น ภาระงานควรมีความหลากหลาย อาจมีการจัดกิจกรรมโดยใช้ภาษาในการเขียนเพื่อสื่อสารที่ซับซ้อนมากขึ้น ผู้สอนจะต้องพิจารณาลักษณะของภาระงาน การมอบหมายภาระงานที่มีทั้งงานส่วนบุคคลและงานกลุ่มที่ต้องอาศัยการทำงานร่วมกัน ผู้สอนจะต้องกำหนดขอบเขตเงื่อนไขของเวลาที่จำกัด การใช้สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ โดยสภาพแวดล้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้นจะต้องมีสถานที่ที่เอื้ออำนวยให้เหมาะสมต่อการดำเนินกิจกรรม บางห้องเรียนอาจมีขอบเขตข้อจำกัดหรือความไม่พร้อมด้านอุปกรณ์สถานที่ทำให้การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องเข้ากับบรรยากาศของห้องเรียนที่มีลักษณะแตกต่างกัน

แมคาโร (Macaro. 2006) ศึกษาเรื่องการวางกรอบประสิทธิภาพของงานความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม กลยุทธ์ และความรู้ทางภาษาศาสตร์ในการเขียนแบบเน้นภาระงาน พบว่าแนวคิดในแง่ของวิธีการประเมินผลรายบุคคลจากการเขียนต้องการให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ในด้านใดด้านหนึ่งนั้น จะต้องมีการวัดประเมินผลการเขียนของผู้เรียนตามความต้องการของผู้สอน กลยุทธ์เชิงพฤติกรรม จุดประสงค์ของภาระงาน เช่น คำสั่งหรือคำอธิบายความซับซ้อนในภาระงาน นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงระดับความรู้ทางภาษาของผู้เรียนที่แตกต่างกันเพื่อกำหนดผลงานรายบุคคลที่ผู้เรียนสามารถถึงความรู้ที่มีออกมาใช้ระหว่างการปฏิบัติภาระงาน หากต้องการให้ภาระงานมีประสิทธิภาพ งานนั้น ๆ ควรมีกรอบแผนชัดเจนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์พูดคุย อาจเริ่มจากการวางแผนถกเถียงระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนที่มีการใช้กระบวนการทางภาษาเข้ามาอภิปรายจะทำให้ชิ้นงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้เรียนได้พัฒนาระบวนการคิดวิเคราะห์ การใช้เหตุผลจะช่วยส่งผลดีต่อชิ้นงานที่จะแม่นยำและถูกต้องมากขึ้น เนื่องจากการผ่านการระดมสมองของผู้เรียนมาแล้ว ซึ่งในงานวิจัยสอดคล้องกับผลวิจัยของเอลลิส (Ellis. 2005) ที่ได้บันทึกว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมในการปฏิบัติภาระงานอย่างไร เริ่มจากการวางแผนงานอย่างไรและมีลำดับขั้นตอนอีกมากมายกว่าจะบรรลุภารกิจภาระงานที่มีประสิทธิภาพและต้องอาศัยเครื่องมือหรือแบบวัดประเมินผลภาระงานการเขียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการเขียนของตนเองและปรับปรุง พัฒนาการเขียนให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป ผู้สอนต้องคอยติดตาม ตรวจสอบและมีหน้าที่พิจารณาเลือกจัดกระบวนการสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับความรู้ทางภาษาด้านการเขียนของผู้เรียน พร้อมทั้งมีแหล่งสนับสนุนความรู้ภายนอกเพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน เช่น พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์สืบค้น เป็นต้น

สุรตนา อติพัฒน์ (2561) ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานโดยบูรณาการเทคโนโลยีสำหรับนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ ซึ่งการวิจัยนี้ได้เสนอวิธีการจัดการเรียนการ

สอนแบบเน้นภาระงานที่มีการบูรณาการใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และทักษะการใช้เทคโนโลยีของนักศึกษาครู ภาษาอังกฤษ โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว วัดผลหลายครั้งแบบอนุกรม และเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 33 คน ช่วงก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง เพื่อประเมิน ทักษะการเขียนและทักษะการใช้เทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมการวิจัย มีพัฒนาการทั้งด้านทักษะการเขียนและทักษะการใช้ เทคโนโลยี อีกทั้งมีความพึงพอใจอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานที่มีการบูรณาการใช้เทคโนโลยี

มธุรส ช่มจิตรและวิภารัตน์ แสงจันทร์ (2559) ศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐาน รายวิชางานบ้านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐาน รายวิชางานบ้านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัย และพัฒนาการศึกษา และศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะในการปฏิบัติงานของนักเรียน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชางานบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา อยู่ในระดับดีเยี่ยมถึงค่อนข้างดีเป็นจำนวนใกล้เคียงกัน คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีมาก (มีระดับผลการเรียน 3.5) และระดับค่อนข้างดี (มีระดับผล การเรียน 2.5) จำนวนเท่ากัน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีเยี่ยม (มีระดับผลการเรียน 4) และระดับดี (มีระดับผลการเรียน 3) จำนวนเท่ากัน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

เมิ่งหลัน หลัว และจี้ระพร ชะโน (2561) ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน ด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน ศึกษาความสามารถในการสื่อ ความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลัง เรียน และศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 5 สายภาษาจีน English Program โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 80.05/77.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษา

ปีที่ 5 อยู่ในระดับดี ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการสื่อ ความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

อภิทรลิน พลยิ่ง และสมโภชน์ พนาवास (2558) ได้ศึกษาการใช้ภาระงานในการสอนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 28 คน โรงเรียนมารีย์ธัชชัย อำเภอปทุมราชวงศา จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังเรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดภาระงานมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้นพบว่า นักวิจัยนิยมใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในวิชาภาษาอังกฤษหรือภาษา 2 และผลการวิจัยเป็นไปในทางที่ดี ผู้วิจัยจึงใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาจัดกิจกรรมในวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาแม่เพื่อให้บรรยากาศการเรียนรู้ของผู้เรียนต่างไปจากเดิม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้มากน้อยเพียงใด โดยทดลองในบริบทการเรียนการสอนจริงในกรณีศึกษา ซึ่งใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นภาระงานที่เน้นการเขียนการเขียนแสดงความคิดเห็นจำนวน 5 แผนการเรียนรู้ 30 ชั่วโมง ในโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม จ.สุพรรณบุรี โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 384 คน โดยผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 40 คน ที่มีผลการทดสอบโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (Programme for International Student Assessment หรือ PISA) ด้านการอ่าน (Reading Literacy) คะแนน 0 – 23 คะแนน จากคะแนนเต็ม 48 คะแนน มาจากคะแนนการเขียนของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานระดับประเทศหรือระดับปรับปรุงถึงพอใช้ เนื่องจากชุดข้อสอบ Pisa ในด้านการอ่านนี้นักเรียนต้องใช้ทักษะเขียนในการตอบคำถามในข้อสอบ หลังจากอ่านจะต้องตีความเนื้อหาจากบทความในชุดข้อสอบผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์พิจารณาจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านและใช้ทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นหรือเขียนอธิบายเหตุผลเป็นคำตอบ ด้วยเหตุผล ตรรกะน่าเชื่อถือ ดังนั้นนักเรียนกลุ่มนี้จึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็น

ระยะเวลาในการทดลอง

ตลอดโครงการ ตั้งแต่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2561 ถึง 30 พฤษภาคม 2563 รวมเวลา 1 ปี 9 เดือน โดยมีระยะเวลาที่ทำการเก็บข้อมูล ณ โรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม อ.สามชุก จ. สุพรรณบุรี ตั้งแต่วันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2563

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

- 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น
- 2.2 แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น
- 2.3 แบบประเมินผลตามสภาพจริง ((Authentic Assessment))
- 2.4 แบบประเมินความพึงพอใจ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น

ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็น โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ศึกษาหนังสือ เอกสาร แบบเรียนภาษาไทย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2.1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม ในรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.1.3 กำหนดโครงสร้างแผนการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเรื่องการเขียนแสดงความคิดเห็นจำนวน 5 แผน ได้แก่ 1) การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ 2) การเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ 3) การเขียนแสดงความคิดเห็นโต้เถียง 4) การเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้าน และ 5) การเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง โดยประยุกต์ใช้ขั้นตอนของวิลลิส (Willis. 1996, pp.116-130); (Willis, Jane.; & Willis, Dave. 1996, pp.56-58) ซึ่งปรับขั้นตอนให้เหมาะสมสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยขั้นตอนของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีการทำงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้ (ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น ที่ภาคผนวก ข.)

ขั้นตอนปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) การแนะนำภาระงาน เตรียมความพร้อมเข้าสู่บทเรียน เช่น การดูวิดีโอ การอภิปราย เป็นต้น

ขั้นการลงมือปฏิบัติภาระงาน (Task Cycle) ประกอบด้วย การมอบหมายภาระงานให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติในกลุ่มย่อย โดยผู้เรียนจะต้องมีการวางแผนการทำงานร่วมกัน หลังจากนั้นตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus) ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์การใช้ภาษา และตรวจสอบความถูกต้องของผลงานตนเองและผู้อื่นได้ โดยผู้สอนอาจการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขข้อผิดพลาดภาระงานของผู้เรียน

2.1.4 เมื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จแล้วจึงให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.1.5 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ จากนั้นนำแผนการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ภาคผนวก ก) พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ (ผลการประเมินตัดสินความสอดคล้องที่ภาคผนวก ฉ) และดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามที่ได้รับคำแนะนำ

2.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนที่ผ่านการพิจารณาไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบพิจารณาอีกครั้งก่อนนำไปใช้กับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

2.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ศึกษาหนังสือ เอกสาร แบบเรียนภาษาไทย ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบการเขียนแสดงความคิดเห็น

2.2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสามชุกรัตนโกสินทร์ ในรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบอัตนัย เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นก่อนเรียนและหลังเรียน โดยแบบทดสอบก่อนเรียนนั้น ผู้เรียนสามารถเลือกเขียนตามวัตถุประสงค์ที่ตนเองสนใจได้อย่างอิสระ ได้แก่ การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ การเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ การเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือน การเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้าน และการเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง ผู้เรียนเลือกวัตถุประสงค์ใดในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียนก็ต้องเขียนวัตถุประสงค์เดียวกันนั้นในการทดสอบหลังเรียน

2.1.4 เมื่อสร้างแบบทดสอบเสร็จแล้วจึงให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.1.5 ปรับปรุงแบบทดสอบจากนั้นนำแผนการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน (รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ภาคผนวก ก) พิจารณาตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องภาคผนวก ฉ) และดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามที่ได้รับคำแนะนำ

2.1.6 นำแบบทดสอบผ่านการพิจารณาไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบพิจารณาอีกครั้งก่อนนำไปใช้กับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2.3 แบบประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินตามสภาพจริงโดยมีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 ศึกษาและแปลเกณฑ์การประเมินมาจาก TOEIC Speaking and Writing Activities เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณางานเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน

2.3.2 จากนั้นนำแบบประเมินตามสภาพจริงให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทพิจารณาตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.3.4 นำแบบประเมินตามสภาพจริงไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง (รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ภาคผนวก ก) พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ (ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องที่ภาคผนวก ฉ) และดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามที่ได้รับคำแนะนำ ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามที่ได้รับคำแนะนำ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แบบประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น

ระดับคะแนน	ลักษณะของงาน
5 คะแนน (ดีมาก)	1. เขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ได้ตรงทุกประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง 2. มีโครงเรื่องถูก ครบองค์ประกอบถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง และมีการสรุปการแสดงความคิดเห็น 3. มีการแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อเปรียบเทียบ การอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลสนับสนุนที่น่าเชื่อถือตามหลักตรรกะแสดงความคิดเห็น 4. มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ถูกต้องมากกว่า 3 ตำแหน่ง ได้แก่ 1) การแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ เช่น เห็น (ได้) (ว่า) มีความเห็น (ว่า) น่า รู้สึก หวัง เกรง (ว่า) คาด (ว่า) เป็นต้น 2) การแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ เช่น ขอแนะนำ (ว่า) ความ

ตาราง 1 (ต่อ)

	เห็นสมควร (ว่า) ขอเสนอแนวทาง น่าจะ รู้สึก หวัง ควรจะ เป็นต้น 3) การแสดงความคิดเห็นตักเตือน เช่น ควรจะ น่าจะ สมควรที่จะ เป็นการดีกว่า... จะดีกว่าไหมถ้า... อาจจะ ค่อนข้างจะ ถ้า...หาก ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม เป็นต้น 4) การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้าน เช่น ไม่ควร ไม่สมควร ไม่เห็นด้วย ไม่น่าไม่เชื่อ ขอปฏิเสธการกระทำนี้ ต่อต้านการกระทำนี้ เป็นต้น 5) การเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องบุคคลหรือองค์กร เช่น นายก่อง ควรนำเป็นแบบอย่าง เราเห็นด้วยอย่างยิ่ง เราก็เห็นด้วย เราขอสนับสนุน เราจึงสนับสนุน ต้องสรรเสริญ น่าชื่นชม นายก่อง เป็นต้น 5. ใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีมารยาทในการเขียน
4 คะแนน (ดี)	1. เขียนแสดงความคิดเห็นได้บางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง สอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง 2. มีการจัดระบบการเขียนถูกต้องบางองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง การจบเรื่อง 3. มีการแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อเปรียบเทียบ การอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อสนับสนุน มีตรรกะถูกต้อง 3 ตำแหน่ง 4. มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ 2 ตำแหน่ง 5. ใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีมารยาทในการเขียน

ตาราง 1 (ต่อ)

ระดับคะแนน	ลักษณะของงาน
3 คะแนน (พอใช้)	- เขียนแสดงความคิดเห็นได้ตรงบางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง - มีการจัดระบบการเขียนองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง การจบเรื่อง แต่ขาดใดองค์ประกอบหนึ่ง องค์ประกอบ - การแสดงผล ข้อเสนอแนะ ข้อโต้แย้ง มีตรรกะถูกต้อง 2 ตำแหน่ง - มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ 1 ตำแหน่ง - ใช้ภาษาเหมาะสมแต่ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีมารยาทในการเขียน
2 คะแนน (ต่ำ)	- เขียนแสดงความคิดเห็นได้บางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง - มีการจัดระบบการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดง - การแสดงผล ข้อเสนอแนะ ข้อโต้แย้ง มีตรรกะถูกต้อง 1 ตำแหน่ง - ไม่มีมีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็น - ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แต่มีมารยาทในการเขียน
0 – 1 คะแนน (ปรับปรุง)	- เขียนแสดงความคิดเห็นไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้ - มีการจัดระบบการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น - ไม่มีการแสดงผล ข้อเสนอแนะ ข้อโต้แย้ง ไม่มีตรรกะเลย - ไม่มีมีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็น - ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และไม่มีมารยาทในการเขียน

2.4 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.4.1 ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยตั้งคำถาม จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานตามแนวคิดของวิลลิส (Willis, 1996) จำนวน 10 ข้อ

2.4.2 ผู้วิจัยนำคำถามทั้ง 10 ข้อไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำ

2.4.3 ปรับปรุงแบบทดสอบจากนั้นนำแบบประเมินความพึงพอใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (รายนามผู้เชี่ยวชาญภาคผนวก ก) พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ (ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องภาคผนวก ฉ) และดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามที่ได้รับคำแนะนำจำนวน 10 ข้อดังนี้

ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task)

1. กิจกรรมดูวีดิทัศน์ อ่านบทความ อภิปรายแสดงความคิดเห็น ทำให้ฉัน/ผมเตรียมความพร้อมก่อนลงมือเขียนผลงาน
2. ผู้สอนมอบหมายภาระงานพร้อมทั้งอธิบายข้อคำสั่ง คำชี้แจง เกณฑ์คะแนนงานเขียนให้ฉัน/ผมเข้าใจชัดเจน
3. ผู้สอนแนะนำข้อมูลทางภาษาที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่องานเขียนของฉัน/ผม

ขั้นลงมือปฏิบัติภาระงาน (Task Cycle)

4. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ฉัน/ผมมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน จับกลุ่ม จับคู่ ร่วมกันปรึกษาวางแผน ระดมความคิด ค้นหาข้อมูลนำมาซึ่งองค์ความรู้ใหม่
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน ทำให้ฉัน/ผมได้ลงมือผลิตผลงานด้วยตนเองจนเสร็จสมบูรณ์
6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเปิดโอกาสให้ฉัน/ผมได้นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus)

7. ฉัน/ผมสามารถวิเคราะห์การใช้ภาษา เลือกกลวิธีแสดงความคิดเห็น และตรวจสอบความถูกต้องของผลงานตนเองและผู้อื่นได้

8. ครูผู้สอนมีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขข้อผิดพลาดในงานเขียนของฉัน/ผม

9. หลังจบกิจกรรมทำให้ฉัน/ผมสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

10. ภาระงานส่งเสริมทักษะด้านอื่นนอกจากพัฒนาทักษะการเขียน เช่น ทักษะการฟัง ดู พูด อ่าน และส่งเสริมทักษะการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 เช่น การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ การทำงานร่วมกับผู้อื่น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยให้ผู้เรียน พร้อมทั้งอธิบาย ขั้นตอน วิธีการในการจัดการเรียนรู้ในการเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ผู้วิจัยแจกหนังสือยินยอมเข้าร่วมวิจัยให้ผู้เรียนลงลายมือชื่อ เพื่อแสดงถึงความเต็มใจในการเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.3 ผู้เรียนทำแบบทดสอบอัตนัยก่อนเรียน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น

3.4 ผู้สอนทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น แผนที่ 1 – 5 ใช้เวลาทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง ได้แก่ 1) การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ 2) การเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ 3) การเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้าน 4) การเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือน และ 5) การเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง

3.5 ผู้เรียนทำแบบทดสอบอัตนัยหลังเรียน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น

3.6 ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3.7 ผู้วิจัยและผู้สอนร่วมกันตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริง

3.8 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาวิเคราะห์สถิติ

3.9 สรุปและอภิปรายผลการจัดการเรียนรู้

4.การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ดังนี้

4.1 วิเคราะห์คะแนนทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถิติ t-test for dependent samples ระหว่างเรียนด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยมีเกณฑ์ระดับความพึงพอใจตามแนวมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Rating Scales) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทนี้ผู้วิจัยจะแบ่งการวิเคราะห์ผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน เพื่อตอบคำถาม 2 คำถามที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 1 คือ แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นภาระงานสามารถพัฒนาทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้หรือไม่ และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการพัฒนาทักษะเขียนในรายวิชาภาษาไทยมากน้อยเพียงใด ในส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์คะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ส่วนที่ 2 วิเคราะห์คะแนนภาระงานของผู้เรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และส่วนที่ 3 สรุปผลประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทย

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์คะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ผู้วิจัยเริ่มจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (รายละเอียดคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานภาคผนวก จ.) ซึ่งการทดลองการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ มีผู้เรียนหรือกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมทำการทดลองจำนวน 40 คน โดยการใช้แบบทดสอบอัตนัยก่อนเรียน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น แบบทดสอบก่อนเรียนที่ใช้เป็นเครื่องมือทดสอบเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกวัตถุประสงค์ในการแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองได้อย่างอิสระจาก 5 วัตถุประสงค์ ได้แก่ การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ การเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ การเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือน การเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้าน และการเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องบุคคล ซึ่งผู้วิจัยและผู้สอนร่วมกันตรวจให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริง ผู้วิจัยจึงขอแทรกแบบประเมินที่กล่าวไว้ในบทที่ 3 ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 แบบประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ((Authentic Assessment)) เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น

ระดับคะแนน	ลักษณะของงาน
5 คะแนน (ดีมาก)	1. เขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ได้ตรงทุกประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อชื่อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง 2. มีโครงเรื่องถูก ครบองค์ประกอบถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง และมีการสรุปการแสดงความคิดเห็น 3. มีการแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อเปรียบเทียบ การอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อสนับสนุนที่น่าเชื่อถือตามหลักตรรกะแสดงความคิดเห็น 4. มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ถูกต้องมากกว่า 3 ตำแหน่ง ได้แก่ 1) การแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ เช่น เห็น (ได้) (ว่า) มีความเห็น (ว่า) น่า รู้สึก หวัง เกรง (ว่า) คาด (ว่า) เป็นต้น 2) การแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ เช่น ขอแนะนำ (ว่า) ความเห็นสมควร (ว่า) ขอเสนอแนวทาง น่าจะ รู้สึก หวัง ควรจะ เป็นต้น 3) การแสดงความคิดเห็นตักเตือน เช่น ควรจะ น่าจะ สมควรที่จะ เป็นการดีกว่า... จะดีกว่าไหมถ้า... อาจจะค่อนข้างจะ ถ้า...หาก ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม เป็นต้น 4) การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้าน เช่น ไม่ควร ไม่สมควร ไม่เห็นด้วย ไม่น่าไม่เชื่อ ขอปฏิเสธการกระทำนี้ ต่อต้านการกระทำนี้ เป็นต้น 5) การเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องบุคคลหรือองค์กร เช่น น่ายกย่อง ควรน่าเป็นแบบอย่าง เราเห็นด้วยอย่างยิ่ง เราก็เห็นด้วย เราขอสนับสนุน เราจึงสนับสนุน ต้องสรรเสริญ น่าชื่นชม น่ายกย่อง เป็นต้น 5. ใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีมารยาทในการเขียน

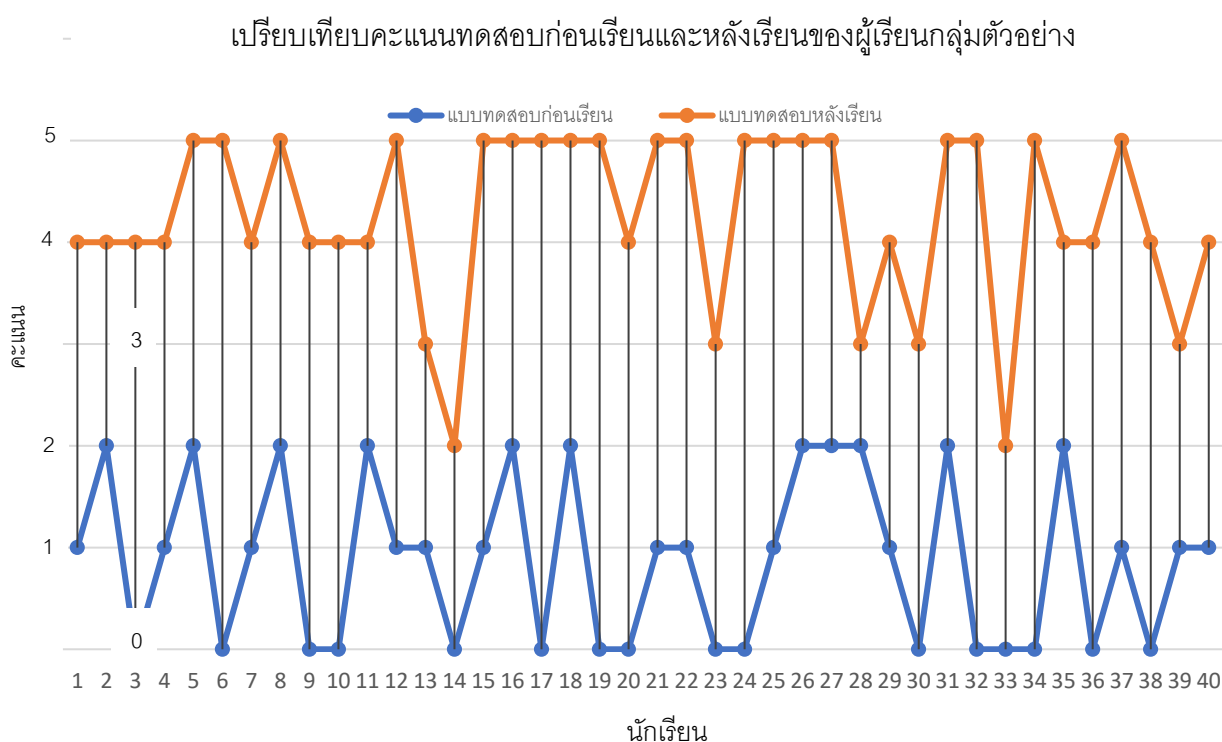
ตาราง 2 (ต่อ)

ระดับคะแนน	ลักษณะของงาน
4 คะแนน (ดี)	- เขียนแสดงความคิดเห็นได้บางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง สอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - มีการจัดระบบการเขียนถูกต้องบางองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง การจบเรื่อง - มีการแสดงเหตุผล ข้อเสนอแนะ ข้อเปรียบเทียบ การอ้างอิงแหล่งที่มาของ ข้อเสนอแนะ มีตรรกะถูกต้อง 3 ตำแหน่ง - มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ 2 ตำแหน่ง - ใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีมารยาทในการเขียน
3 คะแนน (พอใช้)	- เขียนแสดงความคิดเห็นได้ตรงบางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง - มีการจัดระบบการเขียนองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง การจบเรื่อง แต่ขาดใดองค์ประกอบหนึ่ง องค์ประกอบ - การแสดงเหตุผล ข้อเสนอแนะ ข้อโต้แย้ง มีตรรกะถูกต้อง 2 ตำแหน่ง - มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ 1 ตำแหน่ง - ใช้ภาษาเหมาะสมแต่ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีมารยาทในการเขียน

ตาราง 2 (ต่อ)

ระดับคะแนน	ลักษณะของงาน
2 คะแนน (ต่ำ)	- เขียนแสดงความคิดเห็นได้บางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง - มีการจัดระบบการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น - การแสดงผล ข้อเสนอแนะ ข้อโต้แย้ง มีตรรกะถูกต้อง 1 ตำแหน่ง - ไม่มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็น - ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แต่มีมารยาทในการเขียน
0 – 1 คะแนน (ปรับปรุง)	- เขียนแสดงความคิดเห็นไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้ - มีการจัดระบบการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น - ไม่มีการแสดงผล ข้อเสนอแนะ ข้อโต้แย้ง ไม่มีตรรกะเลย - ไม่มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็น - ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และไม่มีมารยาทในการเขียน

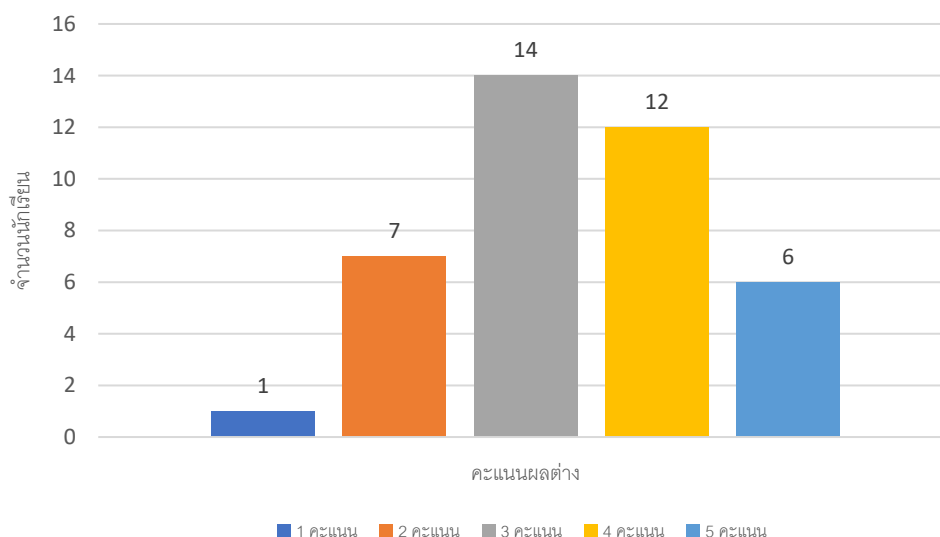
เมื่อผู้วิจัยและผู้สอนร่วมกันตรวจ ประเมินผลการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงในข้างต้นเสร็จสิ้น ผู้วิจัยจึงนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนตามภาพดังนี้

ภาพประกอบ 4 กราฟเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน

จากภาพประกอบ 4 พบว่าในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนมีผู้เรียนที่ได้ 0 คะแนน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ผู้เรียนที่ได้ 1 คะแนน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ผู้เรียน และผู้เรียนที่ได้ 2 คะแนน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28 สำหรับการทำแบบทดสอบหลังเรียน นั้น มีผู้เรียนที่ได้ 2 คะแนน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ผู้เรียนที่ได้ 3 คะแนน จำนวน 5 คน คิด เป็นร้อยละ 12 ผู้เรียนที่ได้ 4 คะแนน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 35 และมีผู้เรียนที่ได้ 5 คะแนน จำนวน 19 คน 48

คะแนนผลต่างก่อนและหลังเรียนของผู้เรียน

ภาพประกอบ 5 กราฟเปรียบเทียบคะแนนผลต่างก่อนและหลังเรียนของผู้เรียน

จากภาพสะท้อนว่าผู้เรียนทั้ง 40 คน มีพัฒนาการทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นที่เพิ่มขึ้นทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 แต่คะแนนผลต่างที่เพิ่มขึ้นมากน้อยแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีคะแนนผลต่าง 1 คะแนน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 นักเรียนที่มีคะแนนผลต่าง 2 คะแนน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 นักเรียนที่มีคะแนนผลต่าง 3 คะแนน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 35 นักเรียนที่มีคะแนนผลต่าง 4 คะแนน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และนักเรียนที่มีคะแนนผลต่าง 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนกลุ่มเดียวด้วยสถิติ t – test dependent

ผลสัมฤทธิ์การเขียน แสดงความคิดเห็น	N	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig. (1-tailed)
ก่อนเรียน	40	0.88	0.82	23.17	0.000
หลังเรียน	40	4.28	0.91		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนเฉลี่ยผลการประเมินการเขียนแสดงความคิดเห็นก่อนเรียน และหลังเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ทำการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบ เน้นภาระงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.88 คะแนน และ 4.28 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏดังกราฟแสดงในภาพประกอบที่ 5

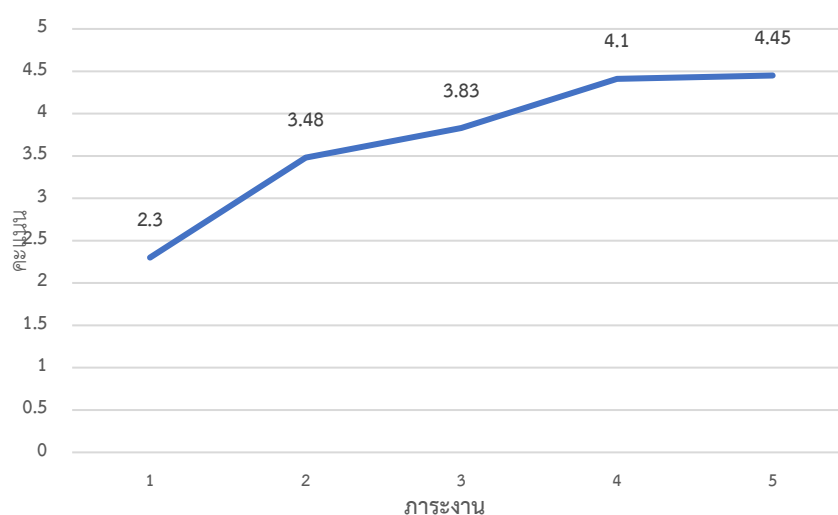

ภาพประกอบ 6 กราฟแสดงคะแนนเฉลี่ยการเขียนแสดงความคิดเห็นก่อนเรียน และหลังเรียนของผู้เรียน

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์คะแนนภาระงานของผู้เรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนจากการทำภาระงานของนักเรียนจำนวน 5 ภาระงาน (รายละเอียดคะแนนภาระงานที่ภาคผนวก จ.) ได้แก่ การเขียนแสดงความคิดเห็นวิจารณ์ การเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ การเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือน การเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้าน และการเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง โดยมีคะแนนเฉลี่ยตามภาพดังนี้

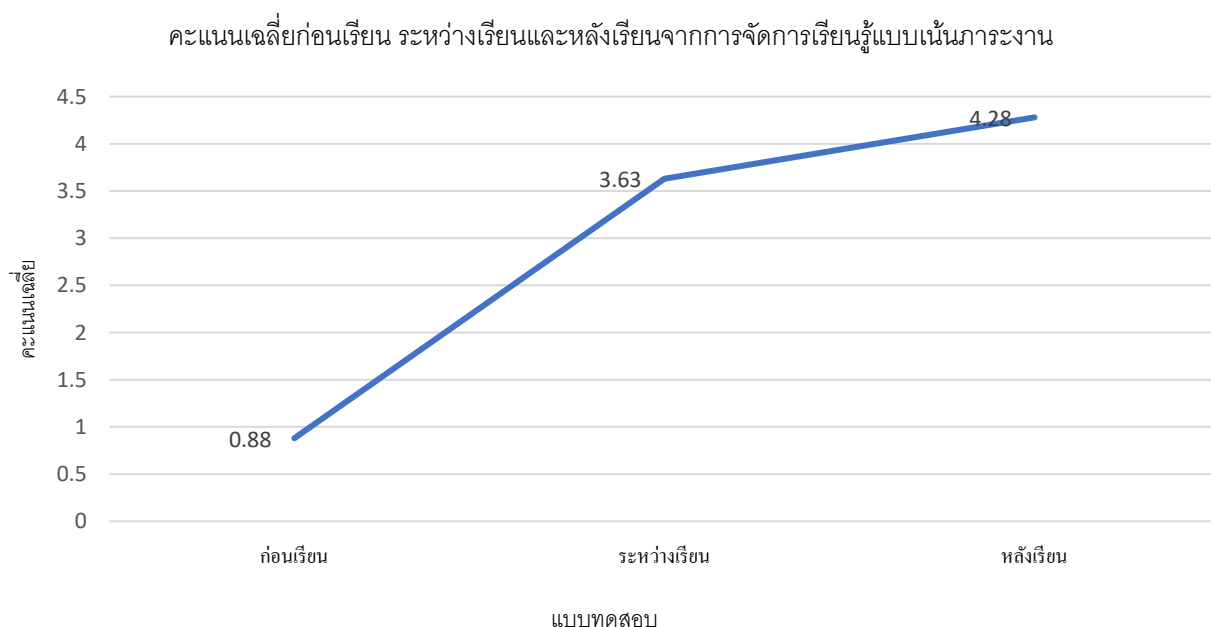
คะแนนภาระงานของผู้เรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ภาพประกอบ 7 กราฟแสดงคะแนนเฉลี่ยภาระงานของผู้เรียน

จากภาพแสดงคะแนนทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 ครั้ง โดยกลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาการเขียนไปในระดับที่ดีขึ้นตามลำดับ ซึ่งภาระงานที่ 1 การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.3 คิดเป็นร้อยละ 46 ภาระงานที่ 2 การเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 คิดเป็นร้อยละ 69.6 ภาระงานที่ 3 การเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 คิดเป็นร้อยละ 76.6 ภาระงานที่ 4 การเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1 คิดเป็นร้อยละ 82 และภาระงานที่ 5 การเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องบุคคลหรือองค์กรค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 คิดเป็นร้อยละ 89 โดยค่าเฉลี่ยรวมคะแนนภาระงานทั้ง 5 ครั้งของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 3.63 คิดเป็นร้อยละ 72.6

ละ 72.6 เมื่อนำคะแนนก่อนเรียน คะแนนภาระงานระหว่างเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกับ พบว่าทักษะการเขียนของผู้เรียนสูงขึ้นตามลำดับ ดังภาพที่ 8

ภาพประกอบ 8 กราฟคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน
จากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

สรุป การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย สามารถพัฒนาทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนได้ เนื่องจากผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ซึ่งเป็นพัฒนาการที่สูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.88 นอกจากนี้คะแนนระหว่างเรียนของผู้เรียนก็มีพัฒนาการทักษะการเขียนที่สูงขึ้นด้วยค่าเฉลี่ย 3.63 สอดคล้องกับผลการทดสอบหลังเรียนเช่นกัน

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์สรุปผลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ มุ่งเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

ในการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บ ข้อมูล โดยมีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของวิไลช เมื่อนำผลสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียน (ภาคผนวก ข.) มาคิดค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ตามแนวมาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert Rating Scales) พบว่าแต่ผู้เรียนมีความพึงพอใจดังนี้

ตาราง 4 สรุปผลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

ประเด็นความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ขั้นก่อนปฏิบัติการงาน (Pre-Task)			
1. กิจกรรมดูวีดิทัศน์ อ่านบทความ อภิปรายแสดงความคิดเห็น ทำให้ฉัน/ผมเตรียมความพร้อมก่อนลงมือเขียนผลงาน	4.37	0.74	มาก
2. ครูผู้สอนมอบหมายภาระงานพร้อมทั้งอธิบายข้อคำสั่ง คำชี้แจง เกณฑ์คะแนนงานเขียนให้ฉัน/ผมเข้าใจชัดเจน	4.57	0.71	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนแนะนำข้อมูลทางภาษาที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่องานเขียนของฉัน/ผม	4.35	0.89	มาก
เฉลี่ย	4.43	0.78	มาก
ขั้นลงมือปฏิบัติการงาน (Task Cycle)			
4. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ฉัน/ผมมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ร่วมชั้นเรียน จับกลุ่ม จับคู่ ร่วมกันปรึกษา วางแผน ระดมความคิด เสาะหาข้อมูลนำมาซึ่งองค์ความรู้ใหม่	4.56	0.78	มากที่สุด
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน ทำให้ฉัน/ผมได้ลงมือผลิตผลงานด้วยตนเองจนเสร็จสมบูรณ์	4.30	0.68	มาก
6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเปิดโอกาสให้ฉัน/ผมได้นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน	3.85	0.92	มาก

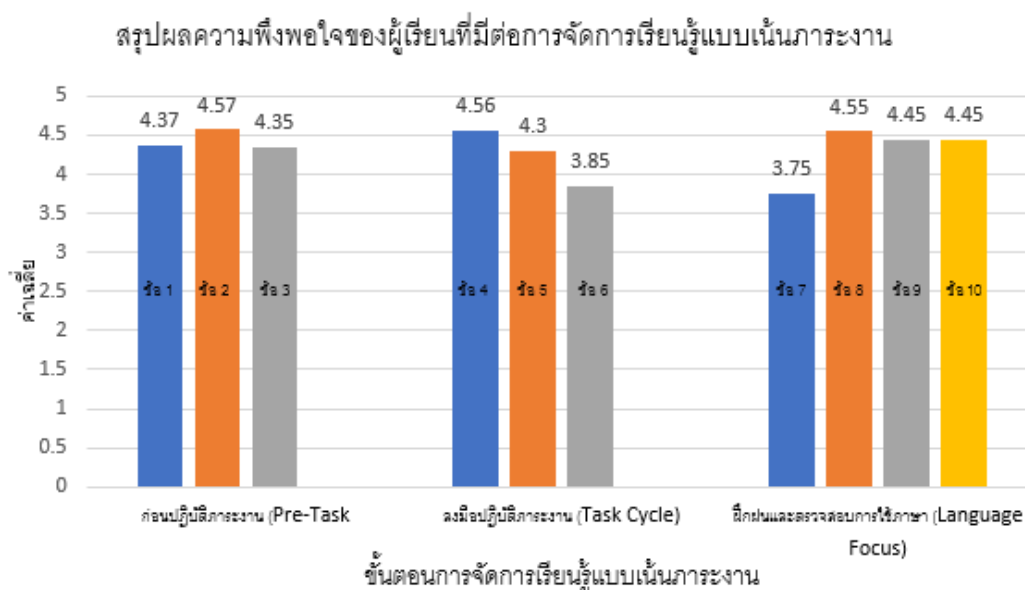
ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึง พอใจ
เฉลี่ย	4.57	0.79	มากที่สุด
ชั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus) 7. ฉัน/ผมสามารถวิเคราะห์การใช้ภาษา เลือกกกลวิธีแสดงความคิดเห็น และตรวจสอบความถูกต้องของผลงานตนเองและผู้อื่นได้	3.75	1.21	มาก
8. ครูผู้สอนมีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขข้อผิดพลาดในงานเขียนของฉัน/ผม	4.55	0.84	มากที่สุด
9. หลังจบกิจกรรมทำให้ฉัน/ผมสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	4.45	0.70	มาก
10. ภาระงานส่งเสริมทักษะด้านอื่นนอกจากพัฒนาทักษะการเขียน เช่น ทักษะการฟัง ดู ฟัง อ่าน และส่งเสริมทักษะการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 เช่น การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ การทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.65	0.83	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.35	0.89	มาก
รวมเฉลี่ย	4.44	0.84	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่าความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ความพึงพอใจของผู้เรียนในขั้นก่อนปฏิบัติการะงาน (Pre-Task) มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.74) โดยผู้เรียนพึงพอใจต่อการมอบหมายภาระงานพร้อมทั้งอธิบายข้อคำสั่ง คำชี้แจง เกณฑ์คะแนนงานเขียนของครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.71) ลำดับต่อมาคือกิจกรรมดูวีดีทัศน์ อ่านบทความ อภิปรายแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.74) และการแนะนำข้อมูลทางภาษาที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่องานเขียนจากครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.89)

สำหรับความพึงพอใจของผู้เรียนในขั้นลงมือปฏิบัติการะงาน (Task Cycle) โดยผู้เรียนพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.74) ลำดับต่อมาคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือผลิตผลงานด้วยตนเองจนเสร็จสมบูรณ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.68) และลำดับสุดท้ายคือการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนซึ่งค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.92)

ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้เรียนพึงพอใจต่อภาระงานที่ส่งเสริมทักษะด้านอื่นนอกจากพัฒนาทักษะการเขียนมีค่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.83) ขั้นตอนที่ครูผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขข้อผิดพลาดในงานเขียนของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.84) ลำดับต่อมาคือเมื่อจบกิจกรรมแล้วผู้เรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.70) และสุดท้ายในด้านการวิเคราะห์การใช้ภาษา ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 1.21) ผู้วิจัยจึงขอแสดงระดับความพึงพอใจในแต่ละขั้นตอนดังกราฟต่อไปนี้

ภาพประกอบ 9 กราฟสรุปผลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นภาระงาน

สรุปโดยรวมความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณาตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานพบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อขั้นก่อนปฏิบัติการงาน (Pre-Task) ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.78) ขั้นลงมือปฏิบัติการงาน (Task Cycle) ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.79) และขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus) ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.89) นักเรียนชื่นชอบขั้นลงมือปฏิบัติมากที่สุด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ศึกษาพัฒนาการทักษะการเขียนและประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ การเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงาน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยสามารถสรุปผลได้ว่า จัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย สามารถพัฒนาทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนได้ เนื่องจากผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.88 คะแนน และ 4.28 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้คะแนนระหว่างเรียนของผู้เรียนก็มีพัฒนาการทักษะการเขียนที่สูงขึ้นด้วยคะแนนภาระงานจำนวน 5 ครั้งมีค่าเฉลี่ย 3.63 ด้านความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นภาระงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณาตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อขั้นตอนมือปฏิบัติภาระงาน (Task Cycle) มากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.79) ลำดับต่อมาคือขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.74) และลำดับสุดท้ายคือขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus) ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.89)

อภิปรายผล

ผลจากงานวิจัยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. การทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถพัฒนาทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นในรายวิชาภาษาไทย

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้ เนื่องจากผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.88 คะแนน และ 4.28 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แผนการเรียนรู้จัดทำขึ้นโดย

ผู้วิจัยนำแนวคิดของวิลลิส (Willis. 2001: 116-130) มาประยุกต์ให้เหมาะสมสำหรับกลุ่มตัวอย่าง และรายวิชาภาษาไทย เนื่องจากรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานมีชั้น 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 ก่อนปฏิบัติการงาน ในขั้นนี้ผู้สอนแนะนำบทเรียน รูปแบบ จุดประสงค์ของภาระงานต่าง ๆ มีการนำเข้าสู่บทกิจกรรมด้วย ข้อมูล วิดีทัศน์ หรือประเด็นที่น่าสนใจในปัจจุบัน พร้อมกับตั้งคำถามให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์อย่างอิสระ จากนั้นจึงชี้แจงคำสั่งของภาระงานในลำดับถัดไป กิจกรรมในขั้นนี้ทำให้ผู้เรียนทราบรายละเอียดขั้นตอนก่อนลงมือปฏิบัติงาน เตรียมความพร้อม ความเข้าใจกับผู้เรียนก่อนเข้าขั้นปฏิบัติการงาน ขั้นที่ 2 การลงมือปฏิบัติการงาน ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติการงาน ที่ได้รับมอบหมายภาระงาน มีการอภิปราย ปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายในรูปแบบของกิจกรรมเดี่ยว จับคู่ และกลุ่มโดยผู้สอนมีการมอบหมายบทบาทหน้าที่ให้ผู้เรียนทุกคนได้รับในการวางแผนร่วมกันประชุม ผู้เรียนมีการแบ่งหน้าที่สมาชิกในกลุ่มว่าใครจะได้รับบทบาทใด เช่น หัวหน้ากลุ่ม รองหัวหน้า ผู้รายงาน ฝ่ายสนับสนุน ตัวแทนคอยสรุปประโยค แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทความของกลุ่มตนเอง ซึ่งบทบาทของผู้เรียนในแต่ละครั้งที่จัดกิจกรรมก็จะเปลี่ยนไปไม่ซ้ำหน้าที่หรือบทบาทเดิม เมื่อผู้เรียนมีปัญหาติดขัดก็มีผู้วิจัยคอยให้ความช่วยเหลือ จนสามารถผลิตผลงานหรือชิ้นงานได้สำเร็จ จึงส่งตัวแทนของแต่ละกลุ่มมานำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยมีเพื่อนผู้เรียนกลุ่มอื่นคอยช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง ขั้นที่ 3 ฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา ในขั้นนี้เมื่อผู้เรียนผลิตชิ้นงานเดี่ยวของตนเองสำเร็จแล้ว และสามารถประเมินผลการปฏิบัติการงานของตนเองรวมถึงเปรียบเทียบผลงานของเพื่อนผู้เรียนร่วมชั้น มีการแลกเปลี่ยนงานเขียนให้เพื่อนอ่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งสามารถวิเคราะห์ วิวิจารณ์ ให้คำแนะนำ ดิชมงานเขียนของเพื่อน ให้ไปปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องจนกลายเป็นชิ้นงานที่ดี สามารถประยุกต์ใช้กลวิธีการเขียนในรายวิชาอื่น ๆ ได้ หลังเสร็จสิ้นกิจกรรมผู้วิจัยและผู้สอนนำชิ้นงานของผู้เรียนมาตรวจสอบความถูกต้องและแจ้งคะแนนกับผู้เรียนทราบในการจัดกิจกรรมครั้งถัดไป เพื่อบันทึกผลพัฒนาการทักษะการเขียนของผู้เรียน

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลจากการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน แม้จะนำกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไปใช้ในการจัดกิจกรรมเหมือนกันทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ แต่การเขียนแสดงความคิดเห็นในแต่ละครั้งมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป ไม่ได้เรียงลำดับตามความยากง่าย ทำให้ผลการทดลองสอนแต่ละครั้งแตกต่างกันออกไปดังนี้

ครั้งที่ 1 การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ เป็นครั้งแรกที่ครูผู้สอนและผู้วิจัยร่วมกันเก็บข้อมูล มีการนัดแนะเตรียมความพร้อมกับผู้สอน อธิบายทำความเข้าใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่าครูต้องปฏิบัติตนอย่างไร บทบาทระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดย

ผู้สอนจะลดบทบาทการควบคุมชั้นเรียนให้น้อยลงและให้อิสระแก่ผู้เรียนได้เป็นศูนย์กลางมีบทบาทต่อการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น แม้ครูผู้สอนและผู้เรียนจะคุ้นชินกับการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิมหรือเป็นผู้รับความรู้ในการบรรยายในรายวิชาภาษาไทยก็ตาม เมื่อเริ่มจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนเริ่มขั้นตอนที่ 1 ขึ้นก่อนปฏิบัติการงานโดยแนะนำภาระงาน และเตรียมความพร้อมเข้าสู่บทเรียนโดยดูวีดิทัศน์ 10 ที่เที่ยวใกล้กรุง เที่ยวสนุก เสาร์อาทิตย์ก็ไปได้ เมื่อดูจบจึงถามคำถามเพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นว่านอกจากสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้ดูไปนั้น มีสถานที่ท่องเที่ยวใดที่นักเรียนประทับใจบ้าง ผู้เรียนหลายคนตอบชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่ตนเองชื่นชอบแต่ไม่สามารถแสดงเหตุผลตามหลักการให้เหตุผลประกอบว่าชอบอย่างไร เหตุใดจึงชอบ แม้ผู้เรียนจะผ่านการฝึกเขียนแสดงความคิดเห็นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดสาระที่ 2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เรียงความ ย่อความ และเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ ตามตัวชี้วัดที่ 7 เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล แต่ผู้เรียนก็ไม่สามารถเขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีระบบ ผู้สอนจึงอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมเพื่อทบทวนความจำ พร้อมยกตัวอย่างจากคู่มือการเขียนแสดงความคิดเห็นประกอบเหตุผลให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมขั้นต่อไป เมื่อเข้าสู่ขั้นลงมือปฏิบัติการงาน ผู้เรียนเข้ากิจกรรมกลุ่มตามแผนที่ได้จัดวางไว้แต่ไม่สามารถเริ่มต้นผลิตชิ้นงานเขียนยังคงรอให้ครูผู้สอนบรรยาย ผู้สอนและผู้วิจัยจึงช่วยให้คำแนะนำข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน แนะนำแนวทางการทำกิจกรรมกลุ่ม เมื่อถึงขั้นที่ผู้เรียนต้องแลกเปลี่ยนภาระงานของตนเองกับเพื่อนเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง นักเรียนทุกคนไม่สามารถวิเคราะห์ผลงานของผู้อื่นได้และหมดเวลาการจัดกิจกรรมไปเสียก่อน ครูผู้สอนจึงให้ผู้เรียนทบทวนเนื้อหาด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นเป็นการบ้าน ซึ่งคะแนนภาระงานครั้งที่ 1 การเขียนแสดงความคิดเห็นวิจารณ์ ผู้เรียนได้ 2 คะแนน จำนวน 12 คน และผู้เรียนได้ 3 คะแนน จำนวน 28 คน คะแนนค่าเฉลี่ยที่ 2.3 อยู่ในระดับต่ำ แสดงตัวอย่างผลงานผู้เรียนดังนี้

คิดเห็นวิจารณ์ในประโยค “ผมคิดว่าทางเทศบาลควรมีมาตรการในการควบคุมประชากรลิงไม่ให้เพิ่มมากขึ้น”

“น้ำตกธารงามโนราห์ ถิ่นพั่งงา ถาคีไต้ ขึ้นใจในฤดูฝน”

ภาพที่ถึงถิ่นที่พั่งงาตอนเช้ากับนกที่ท่องเที่ยว ทิวทัศน์ที่อากาศดีในจังหวัดพั่งงา ทุกคนในระหว่งได้ชื่นชมความงามของน้ำตก “น้ำตกธารงามโนราห์” น้ำตกแห่งนี้ตั้งอยู่ที่ หมู่ 3 ตำบล เนบียง อำเภอเมืองพั่งงา จังหวัดพั่งงา 32000 ซึ่งน้ำตกแห่งนี้มีความสวยงามมากในฤดูฝนของภาคใต้ สักกาน้ำตกแห่งนี้ เป็นลักษณะที่ไหลจากหน้าผา มีแอ่งน้ำเป็นแอ่งใหญ่ น้ำที่ไหลลงมาตามความลาดชันของหน้าผา ไหลวนวนมีขนาดที่ ไม่กว้างมาก แต่ระดับน้ำมีความลึกมากเลยทีเดียว แอ่งน้ำท่องเที่ยวก็พอสามารถเล่นน้ำได้ ซึ่งมีความเป็นธรรมชาติที่สวยงาม หากคิดและเย็นสบาย ทำให้ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทุกภาคที่ได้มาก เนื่องจากที่นี่มีสถานที่เกี่ยวกับนางมโนราห์ น้ำตกธารงามโนราห์เป็นที่อยู่อาศัยของนางมโนราห์ ถ้าหากนั้นได้เรียนและท่องเที่ยวกับวรรณคดีเรื่องมโนราห์อย่างมากรู้สึกถึงวิถีชีวิตของชาวพั่งงาที่สืบสานมา 2 กิโลเมตรจากบ้านโนราห์ได้ความรู้ และพักผ่อนหย่อนใจในบริเวณที่ร่มรื่นด้วย

น้ำตกธารงามโนราห์จึงมีความสวยงามทั้งด้านธรรมชาติ บรรยากาศ ที่พักผ่อน ทุ่งนาที่เขียวชอุ่มรอบตัว การเดินทางมา น้ำตก เป็นสถานที่พักผ่อน ยังเป็นช่วงที่น้ำหลาก ลมพัดเย็นสบายได้ และสิ่งที่น่าสนใจที่สุดคือ วัฒนธรรมกับชาวพั่งงาที่เกี่ยวเนื่องกับน้ำตกแห่งนี้ เพราะคนที่นี่จะบอกกับนักท่องเที่ยวที่ไม่ต้องกลัวว่า จะเกิดอันตรายกับนักท่องเที่ยวได้ ซึ่งคนที่มาเที่ยวจะรู้สึกได้ว่าที่นี่มีความปลอดภัยของทุกสถานที่ที่ไป และเย็น หรือเย็นร่มรื่นด้วยธรรมชาติ

น้ำตกธารงามโนราห์ เป็นสถานที่ที่สวยงามแห่งหนึ่งในจังหวัดพั่งงา ช่วงฤดูฝนเป็นช่วงที่นักท่องเที่ยวได้มาพักผ่อนชมทิวทัศน์ที่สวยงามได้ และบรรยากาศที่สวย แต่ก็ได้เรียนรู้วิถีชีวิตที่เรียบง่ายเช่นกัน

ชื่อ..... เลขที่.....

ตรงประเด็น.....
โครงเรื่อง.....
การให้เหตุผล.....
การเลือกใช้คำ.....
ภาษา/น้ำเสียง.....

ภาพประกอบ 11 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นวิจารณ์ที่ได้ 3 คะแนน

จากภาพที่ 11 งานเขียนของผู้เรียนได้ 3 คะแนน เนื่องจากผู้เขียนแสดงความคิดเห็นได้ตรงบางประเด็นตามที่กำหนดไว้ การจัดระบบการเขียนองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง การจบเรื่อง การแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อโต้แย้ง มีตรรกะถูกต้อง 2 ตำแหน่ง ได้แก่ กลวิธีแสดงข้อเท็จจริงโดยการบอกที่อยู่ของสถานที่ “น้ำตกธารงามโนราห์ น้ำตกแห่งนี้ตั้งอยู่ที่ หมู่ 3 ตำบลเนบียง อำเภอเมืองพั่งงา จังหวัดพั่งงา..” และการแสดงเหตุผลด้วยการอ้างอิงถึงความเกี่ยวโยงระหว่างสถานที่และวรรณคดีไทย “เนื่องจากที่นี่

มีจำนวนเกี่ยวกับนางมโนราห์ น้ำตกสระนางเคยเป็นที่อยู่อาศัยของนางมโนราห์ ลำธารสอดคล้องกับวรรณคดีเรื่องมโนราห์อย่างมาก” และมีข้อความที่บ่งบอกถึงการแสดงความคิดเห็นว่า “จึงควรปรับปรุงเรื่องนี้ให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อความปลอดภัยของคนที่มาเที่ยว”

ครั้งที่ 2 การเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ ผู้สอนเริ่มต้นด้วยการให้ผู้เรียนอ่านคอลัมน์ข่าว เรื่อง มาตรการงดใช้พลาสติกทั่วเอเชียกับก้าวที่เริ่มต้นในประเทศไทย และมีการตั้งประเด็นให้ผู้เรียนอภิปรายหลังจากอ่านคอลัมน์ข่าวจบเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ จากนั้นจึงชี้แจงหัวข้อที่จะได้ทำกิจกรรมในครั้งนี้ ผู้เรียนเริ่มมีปฏิสัมพันธ์ได้ตอบคำถามมากขึ้น และเริ่มมีการแสดงเหตุผลอย่างเป็นระบบมีการยกเหตุผลที่น่าเชื่อถืออ้างประกอบการตอบคำถาม จากนั้นจึงเข้าสู่ขั้นปฏิบัติการงาน ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมากขึ้นจากครั้งที่ 1 มีการเสนอตัวว่าตนเองจะทำหน้าที่ใดในฐานะสมาชิกของกลุ่ม มีการร่วมกันระดมความคิดเห็นช่วยกันค้นหาข้อมูลมากขึ้น แต่การเข้ากลุ่มเพื่อค้นหาคำตอบและรายงานหน้าชั้นเรียน เมื่อได้ข้อมูลมากพอผู้เรียนเริ่มกล้างมือเขียนแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองโดยไม่รอคำแนะนำจากครูผู้สอน แต่ยังพบนักเรียนบางคนที่ต้องการความช่วยเหลือในด้านภาษาที่ครูผู้สอนคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด สำหรับขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษาผู้เรียนยังขาดความมั่นใจที่จะวิจารณ์งานเขียนของเพื่อน ไม่กล้าเสนอแนะ โดยให้เหตุผลว่ากลัวตรวจผิด ซึ่งคะแนนภาระงานครั้งที่ 2 การเขียนแสดงความคิดเห็นแนะนำ ผู้เรียนได้ 2 คะแนน จำนวน 1 คน ผู้เรียนได้ 3 คะแนน จำนวน 11 คน ผู้เรียนได้ 4 คะแนน จำนวน 21 คน และผู้เรียนได้ 5 คะแนน จำนวน 7 คน คะแนนเฉลี่ยรวมที่ 3.48 โดยผู้วิจัยจะแสดงตัวอย่างงานเขียนของนักเรียนดังนี้

เรื่อง ใช้งานชั่วคราวทดแทนโกลรอน

ในบางวันนั้น โลกของเราเต็มไปด้วยความสันติและจากประเทศต่างในโลก
ก็มาประชุมกันมาทำพิธี เปิดโลกใหม่ ทำนาเสีย และมาอยู่กลางนาของ
แต่ละคน ซึ่งในใจของแต่ละคนต่างก็ต่างได้รู้ ว่าบางประเทศของข้า ต่างนั้น
ยังมีชีวิตอยู่ด้วย หรือจะเสียสิ่งที่เป็นประโยชน์ เช่น การใช้ของเก่าแทนของใหม่
การคิดและการกระทำ

[illegible]

ชื่อ.....

...เลขที่

ตรงประเด็น.....
 โครงเรื่อง.....
 การให้เหตุผล.....
 การเลือกใช้คำ.....
 ภาษา/น้ำเสียง.....

ภาพประกอบ 13 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะที่ได้ 3 คะแนน

งานเขียนของผู้เรียนได้ 3 คะแนน เนื่องจากผู้เขียนแสดงความคิดเห็นได้ตรงบางประเด็นตามที่กำหนดไว้ การจัดระบบการเขียนองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็นถูกต้อง การแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อโต้แย้ง มีตรรกะถูกต้อง 2 ตำแหน่ง ได้แก่ กลวิธียกตัวอย่าง คือ “ดังนั้นเราจึงมีวิธีกำจัดขยะหรือลดใช้สิ่งที่เป็นขยะ เช่น การใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก การคัดแยกขยะ” และการแสดงเหตุผลด้วยการอ้างอิงองค์กรที่น่าเชื่อถือ “โดยทางกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) วางเป้าหมายประเทศไทยปราศจากพลาสติกประเภทครั้งเดียวทิ้งภายในปี 2564” และมีข้อความที่บ่งบอกถึงการแสดงความคิดเห็นเสนอแนะว่า “ควรหันมาใช้ถุงผ้าถุงแทนพลาสติกสามารถช่วยลดปัญหาภาวะโลกร้อนได้”

9. ในปัจจุบันปัญหาเรื่องขยะนับว่าเป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่งระดับ
 ชุมชนและระดับประเทศ สาเหตุมาจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น
 สถานประกอบการต่างๆในเมือง การทิ้งขยะไม่ถูกวิธี สิ่ง
 ขยะอย่างเล็กละเอียดที่ไม่ได้ใช้คือ ผลกระทบที่ทำให้สุขภาพร่างกายของ
 ทุกคนแย่ลง คนเกิดโรคต่างๆ
 การแก้ปัญหาขยะ มีหลายวิธีมาก ซึ่งตอนนี้จะแนะนำวิธีการลด
 ขยะด้วยแนวคิด 3R โดยหลัก 3R เป็นแนวคิดและแนวทางในการ
 ปฏิบัติเพื่อลดปริมาณขยะที่เกิดขึ้นอย่างคุ้มค่า สามารถช่วยลดปริมาณ
 ขยะที่ปล่อยลง ด้วยการลดการใช้ Reduce การนำกลับมาใช้ซ้ำ
 Reuse และการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ Recycle โดยเริ่มจาก
 9.1 ขยะย่อยลง ลดการใช้วัสดุสังเคราะห์ เช่น ถุงพลาสติก ภาชนะ
 ผลิตจากโฟมที่เกิดขยะ เพื่อลดปริมาณขยะที่เกิดขึ้น การนำวัสดุ
 หรือผลิตภัณฑ์ที่ยังสามารถใช้งานได้กลับมาใช้ซ้ำ เช่น การใช้กระดาษ
 สองหน้า การนำขวดน้ำมากรอกน้ำเพื่อดื่มใหม่ เป็นต้น และการนำวัสดุ
 หรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานแล้วมาแปรรูป เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่โดย
 9.2 หมั่นหรือรีไซเคิล
 วิธีข้างต้นเป็นเพียงวิธีการบางส่วนของการลดขยะถ้าหากเรา
 อยากรู้วิธีอื่นก็สามารถใช้ได้อีกเช่น การนำขยะมาทำพลังงาน การ
 แยกประเภทขยะ หรือวิธีอื่นๆอีกมาก ซึ่งจะช่วยกันคนละ
 คนละหน่อยปัญหาขยะซึ่งเป็นปัญหายิ่งใหญ่ในการเกิดโรคที่จะลดลง
 ทำให้สุขภาพอนามัยของทุกคนดีขึ้น แล้วละก็สุขภาพก็จะแข็งแรง
 ไม่มีโรคภัยใดๆมาถาโถม

ชื่อ

เลขที่

ตรงประเด็น.....	1
โครงเรื่อง.....	2
การให้เหตุผล.....	3
การเลือกใช้คำ.....	4
ภาษา/น้ำเสียง.....	5

ภาพประกอบ 14 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะที่ได้ 4 คะแนน

งานเขียนของผู้เรียนได้ 4 คะแนนเนื่องจากผู้เขียนแสดงความคิดเห็นได้ตรง
 ประเด็นตามที่กำหนดไว้ การจัดระบบการเขียนองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น
 ถูกต้อง มีมารยาทในการเขียน แต่ไม่ได้ตั้งชื่อเรื่อง การแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อโต้แย้ง มี
 ตรรกะถูกต้อง 3 ตำแหน่ง มีการใช้กลวิธีให้เหตุผลแบบอุปนัย ดังประโยค “สาเหตุมาจากจำนวน
 ประชากรที่เพิ่มขึ้น สถานประกอบการต่าง ๆ มีมากขึ้น การทิ้งขยะไม่ถูกที่ ไม่ถูกวิธี สิ่งที่มา
 อย่างเล็กละเอียดไม่ได้คือผลกระทบที่ทำให้สุขภาพร่างกายของทุกคนแย่ลง” การยกตัวอย่าง เช่น “ลด
 การใช้วัสดุสังเคราะห์ เช่น ถุงพลาสติก ผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดขยะ” “การนำวัสดุหรือผลิตภัณฑ์
 ที่ยังสามารถใช้ได้กลับมาใช้ซ้ำ เช่น การใช้กระดาษสองหน้า การนำขวดน้ำมากรอกน้ำเพื่อดื่มใหม่
 เป็นต้น” นอกจากนี้ยังมีการเลือกใช้คำที่บ่งบอกถึงการแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ ได้แก่ “ซึ่ง
 ตอนนี้จะแนะนำวิธีการลดขยะด้วยแนวคิด 3R” “เพียงแต่ช่วยกันคนละนิดคนละหน่อยปัญหาขยะ
 ...”

ร่วมมือกับแต่ละประเทศโดยการส่งตัวแทนไปปฏิบัติงานในประเทศที่พัฒนาด้านขยะ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา” นอกจากนี้ยังขยายข้อความสนับสนุนด้วยกลวิธีให้เหตุผลแบบเปรียบเทียบโดยผู้เรียนเปรียบเทียบการกำจัดขยะระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกา กับสิงคโปร์ว่า “ประเทศสหรัฐอเมริกาที่นำขยะมาหมักแล้วแปรสภาพเป็นพลังงานไฟฟ้าและแก๊สหุงต้มได้ ประเทศสิงคโปร์ที่นำขยะมาแยกประเภทแล้วไปสู่ขั้นตอนการเผาเพื่อนำไปก่อสร้างหรือถมพื้นที่เกาะ” ผู้เรียนมีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็น เช่น “เราในฐานะมนุษย์ที่อาศัยในโลกควรช่วยกันหาวิธีกำจัดขยะ” “เราแม้จะเป็นเพียงมนุษย์ที่มีแค่สองมือสองเท้าก็สามารถช่วยกันลดขยะได้” “พวกเราจึงควรช่วยกันร่วมมือ” ซึ่งผู้เรียนใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีมารยาท

ครั้งที่ 3 การเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือน ครังนี้ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนด้วยวีดิทัศน์เรื่อง Happy Way ตอน Safe Trip Save Life.... ขับขี่ปลอดภัย เคารพกฎ วินัยจราจร และแสดงกราฟพื้นฐานการเกิดอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ในประเทศไทย อัตราการบาดเจ็บและเสียชีวิต และเข้าประเด็นเหตุการณ์ที่ผ่านมาว่าโรงเรียนเรามีเด็กนักเรียนในโรงเรียนประสบอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์มาน้อยเพียงใด และคิดว่าสาเหตุใดที่ทำให้เขาเหล่านั้นประสบอุบัติเหตุ ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น ยกตัวอย่างประกอบการสนับสนุนเหตุผล เมื่อถึงขั้นปฏิบัติการงานผู้เรียนสามารถทำงานกลุ่มได้เป็นระบบ แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มชัดเจน ร่วมมือกันหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุ การขับขี่ปลอดภัยเคารพกฎหมายจราจร แต่ละกลุ่มนำเสนอ แสดงความคิดเห็นเป็นหัวข้อได้น่าสนใจและมีการแสดงหลักเหตุผลที่น่าเชื่อถือ การปฏิบัติการงานเขียนของนักเรียนในแต่ละคนสามารถผลิตชิ้นงานได้ทันเวลาตามกำหนด แต่ยังติดขัดเรื่องการวิจารณ์ ไม่กล้าติ มีแต่ชมงานเขียนของเพื่อน ซึ่งคะแนนภาระงานเรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือนมีค่าเฉลี่ย 3.83 โดยผู้เรียนที่ได้ 3 คะแนน จำนวน 6 คน ผู้เรียนที่ได้ 4 คะแนน จำนวน 21 คน และผู้เรียนที่ได้ 5 คะแนน จำนวน 13 คน โดยผู้วิจัยจะแสดงตัวอย่างงานเขียนของนักเรียนดังนี้

ส๑ ๑๖๒๓๔๕ จ๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐

ปัจจุบัน ยานพาหนะ เป็นสิ่งสำคัญมากอีกอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ รถจักรยานยนต์ ซึ่งเป็นสิ่งที่นิยมใช้กันมาก เวลาที่จะเดินทางไปไหนสักที่ สิ่งเหล่านี้ก็จะช่วยอำนวยความสะดวกเรา ซึ่งในยามอันวสันตฤดูนั้น ก็อาจมีอันตรายแฝงอยู่ ดังนั้นจึงต้องมีการกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อให้การอันตรายและอุบัติเหตุให้น้อยที่สุด

อัตราการเกิดอุบัติเหตุ จากการใช้รถจักรยานยนต์ มีสูงมาก และสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั้นมีหลายรูปแบบ เช่น การไม่สวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่รถจักรยานยนต์ โดยจากข้อมูลของหน่วยงานวิจัยด้านอุบัติเหตุทางถนน ซึ่งเป็นการวิจัยอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ระหว่าง พ.ศ. 2559-2563 และตั้งแต่ปี 1000 เศษที่เกิดขึ้นจริง หลังจากมีการเก็บข้อมูลไปทั้งหมด 600 เศษ ก็มีการพบว่า การไม่สวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่เป็นสาเหตุของการเสียชีวิตมากกว่าร้อยละ 60 เสียทีเดียว ดังนั้น เราควรใส่ใจหมวกนิรภัย เพราะหมวกนิรภัยนั้น มีไว้เพื่อป้องกันการกระแทกของศีรษะขณะเกิดอุบัติเหตุ จะช่วยให้เกิดการบาดเจ็บน้อยลง และอีกสาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุมากที่สุด คือ เกิดกับผู้ขับขี่ที่ไม่ได้ผ่านการฝึกอบรมขับขี่ปลอดภัย แลกลับฝ่าฝืนข้อบังคับ โดยอัตราการเกิดอุบัติเหตุเท่ากับร้อยละ 95 จึงจำเป็นอย่างมากกับทุกคนที่ขับขี่รถจักรยานยนต์ จะต้องได้รับการฝึกอบรมในเรื่องของการขับขี่ เพราะจะทำให้ได้รู้กฎต่างๆในการขับขี่ ในเรื่องของผู้ขับขี่จะต้องรู้ ซึ่งถ้าปฏิบัติตามกฎหมายจราจร ไม่ฝ่าฝืน อุบัติเหตุที่เกิดจากรถจักรยานยนต์จะไม่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน การเสียชีวิตจากการขับขี่รถจักรยานยนต์นั้นมีมากมาย และสิ่งเหล่านี้เราสามารถช่วยกันแก้ไขได้ โดยการปฏิบัติตามกฎจราจร ไม่เผลอแล้วขับ 1๙๑ ซึ่งถ้าทุกคนทำได้ ก็จะไม่เกิดอันตราย ต่อตนเองและผู้อื่น

ชื่อ.....

เลขที่.....

ตรงประเด็น.....1
โครงเรื่อง.....1
การให้เหตุผล.....1

ภาพประกอบ 16 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือนที่ได้ 3 คะแนน

งานเขียนของผู้เรียนได้ 3 คะแนน เนื่องจากผู้เขียนแสดงความคิดเห็นได้ตรงบางประเด็นตามที่กำหนดไว้ การจัดระบบการเขียนองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็นถูกต้อง ไม่มีการแสดงเหตุผล ข้อเสนอแนะ มีตรรกะถูกต้อง 1 ตำแหน่ง ซึ่งเป็นกลวิธียกตัวอย่างได้แก่ “อัตราการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้รถจักรยานยนต์มีสูงมาก และสาเหตุที่เกิดขึ้นนั้นมีหลายรูปแบบ เช่น การไม่สวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่รถจักรยานยนต์” และการแสดงอ้างถึงองค์การโดยใช้ข้อเท็จจริง ได้แก่ “โดยจากข้อมูลของหน่วยงานวิจัยด้านอุบัติเหตุทางถนนซึ่งเป็นการวิจัยอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ระหว่าง พ.ศ. 2559 – 2563 และตั้งแต่ปี 1000 เศษที่เกิดขึ้นจริง หลังจากมีการเก็บข้อมูลไปทั้งหมด 600 เศษ ก็มีการพบว่า การไม่สวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่เป็น

ความคิดเห็น มีการแสดงผลด้วยการแสดงข้อมูลซึ่งเป็นข้อเท็จจริงอ้างอิงแหล่งที่มาในประโยค “ศูนย์วิจัยอุบัติเหตุแห่งประเทศไทย (Thailand Accident Research Center) ซึ่งเป็นหน่วยงานวิจัยด้านอุบัติเหตุทางถนน ภายใต้เทคโนโลยีแห่งเอเชีย ได้แถลงความคืบหน้าของโครงการวิจัยเพื่อไทยไร้อุบัติเหตุ หรือ In – depth Accident Investigation In Thailand...” มีการแสดงข้อเท็จจริงได้แก่ “ ในปัจจุบันผู้คนนิยมซื้อรถจักรยานยนต์ โดยเฉพาะนักเรียนที่ซื้อรถจักรยานยนต์มาโรงเรียน เพราะมีความสะดวกรวดเร็ว ทำให้ปัจจุบันมีอุบัติเหตุจำนวนมาก...” มีการยกตัวอย่างเพื่อสนับสนุนเหตุผล “ห้ามใช้รถที่เครื่องยนต์ก่อให้เกิดก๊าซ ฝุ่น คาร์บอน ควัน ละอองเคมี หรือเสียงดังเกินที่กฎหมายกำหนด เช่น รถที่มีเสียงดังเกิน 85 เดซิเบล หรือรถที่มีควันดำเกิน 50 เปอร์เซ็นต์” ผู้เรียนมีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็น เช่น “ควรสวมใส่หมวกกันน็อคในขณะที่ขับขี่ทุกครั้ง และควรเป็นหมวกกันน็อคที่มีมาตรฐาน...” “ควรที่จะสวมใส่แว่นกันลม” “ควรหมั่นตรวจเช็ครถก่อน” “ควรสำรวจตัวรถและตรวจเช็คระบบ” “ห้ามใช้รถที่ไม่ได้ติดป้ายทะเบียน” “ห้ามใช้รถที่เกิดเสียงอื้ออึง...” ซึ่งผู้เรียนใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และมีมารยาท

ครั้งที่ 4 การเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้าน ในครั้งนี้ผู้เรียนเริ่มปรับตัวคุ้นชินกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมากขึ้น สามารถร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างราบรื่น ผู้สอนเริ่มขึ้นก่อนปฏิบัติภาระงานโดยให้ผู้เรียนดูวีดิทัศน์ เรื่อง เล่าชวนหัว อ.สุขสันต์ วิเวกเมธากร เปิดตำนานจีนเปิปพิสดาร ซึ่งสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องการกินแปลกเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงหรือให้โทษแก่ร่างกาย หลังจากจบวีดิทัศน์ผู้เรียนเริ่มแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองโดยที่ผู้สอนไม่ต้องตั้งประเด็นอภิปราย ผู้เรียนคนอื่น ๆ เริ่มร่วมกันสนทนาแสดงความคิดเห็นพร้อมกับยกตัวอย่างเหตุผลประกอบได้อย่างดี ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสนุกสนาน เมื่อถึงขั้นตอนลงมือปฏิบัติภาระงาน ผู้เรียนรับบทบาทหน้าที่ของตนเอง ลงมือเขียนชิ้นงานเสร็จทันตามกำหนด เริ่มมีความมั่นใจในการวิจารณ์ตรวจสอบความถูกต้องต่อชิ้นงานของผู้อื่น ภาระงานชิ้นนี้มีคะแนนค่าเฉลี่ยรวม 4.1 มีผู้เรียนที่ได้ 3 คะแนน จำนวน 4 คน มีผู้เรียนที่ได้ 4 คะแนน จำนวน 13 คน และผู้เรียนได้ 5 คะแนน จำนวน 23 คน ซึ่งในจำนวนนี้มีผู้เรียน 4 คน ที่คะแนนลดลงจากเดิม โดยผู้วิจัยจะแสดงตัวอย่างงานเขียนของนักเรียนดังนี้

เรื่อง กิณแปลกแหวกแนวจิตตก

โดยผู้เขียนผู้คนที่ต่าง ๆ ส่วนทุกจิต ฝึกสมาธิธรรมการกิณก็แปลกประหลาดต่าง
บาง อาจเป็นเพราะความเชื่อต่างๆ และเห็นว่าดูเท่ ดูแปลก แหวกแนว
ซึ่งผู้เขียนเหล่านี้ก็ได้รับผลกระทบที่แปลกแหวกแนว ทางจิตวิญญาณหัวใจ

การฝึกสมาธิธรรมในใจคือการฝึกสติปัญญา สมองปกติ หัวใจของแปลกๆ แหวกแนวนั้น
เป็นพฤติกรรมที่ไม่สมควรอย่างสูงก็ ดูท่าเพราะสมาธิที่เห็น จะมีผลเสียต่าง ตามมาเช่น
เกิดพยาธิในท้อง อาหารเป็นพิษ คลื่นไส้อาเจียน อาจติดเชื่อเพราะอาหารไม่ได้ปรุงสุก
ตกใจไป ปรารถนาได้ เกิดเชื้อโรค แบคทีเรียและไวรัสในร่างกาย จนอาจติดเชื้อไวรัสได้ จาก
การกระทำดังกล่าวหากทำให้ได้รับผลกระทบที่แปลกแหวกแนวซึ่งได้กล่าวไว้ข้างต้น
ผู้เขียนก็ได้มีออกมาให้เห็นแล้วว่า การฝึกสมาธิที่ผิดของบางคนนั้น ทำให้เกิดเชื้อ
ไวรัสใหม่ ก็คือ เชื้อไวรัสโคโรนาตัวเอง ซึ่งส่งผลกระทบไปทั่วโลก และเชื้อไวรัสโคโรนา
ก็ถือเป็นสิ่งที่ยังคงต้องชัดเจนถึงข้อเสียของการฝึกสมาธิ และแปลกแหวกแนว

จะไม่กล่าวหาว่าไม่ ถ้าหากคนที่ฝึกแปลกแหวกแนวที่มากับ เปลี่ยนแนวความคิด
และทัศนคติที่มีต่ออาหารให้อาหารที่กินแล้ว กินอาหารของคนแล้ว แล้วเกิดเชื้อโรค
สามารถก็ดี สะอาด ปลอดภัยจากเชื้อโรค เราสุขภาพดี คนรอบข้างก็สบายใจ

ชื่อ.....

เลขที่.....

ตรงประเด็น.....

โครงเรื่อง.....

การให้เหตุผล.....

การเลือกใช้คำ.....

ภาษา/น้ำเสียง.....

ภาพประกอบ 19 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น

ได้แย้งหรือคัดค้านที่ได้ 3 คะแนน

งานเขียนของผู้เรียนได้ 3 คะแนน เนื่องจากผู้เขียนแสดงความคิดเห็นได้ตรงบาง
ประเด็นตามที่กำหนดไว้ การจัดระบบการเขียนองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น
ถูกต้อง มีการแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน 2 ตำแหน่ง ซึ่งเป็นกลวิธียกตัวอย่าง ได้แก่ “การกระทำนี้
จะมีผลเสียต่าง ๆ ตามมา เช่น เกิดพยาธิในท้อง อาหารเป็นพิษ คลื่นไส้อาเจียน อาจติดเชื่อ
เพราะอาหารไม่ได้ปรุงสุก” และการแสดงข้อเท็จจริง ได้แก่ “การฝึกสมาธิที่ไม่สุกของคนจีนนั้น ทำ
ให้เกิดเชื้อไวรัสใหม่ ก็คือ เชื้อไวรัสโคโรนาตัวเอง ซึ่งส่งผลกระทบไปทั่วโลก...” ผู้เรียนใช้ภาษาและ
น้ำเสียงในการแสดงความคิดเห็นได้ไม่สละสลวย และไม่มีการใช้ประโยคแสดงความคิดเห็นใน
งานเขียนเลย

ผลเสียของการกินพิสดาร

การรับประทานอาหารไม่ถูกสุขลักษณะหรือการกินพิสดารการ
 บริโภคของแปลก เป็นความเชื่อว่าจะมีอายุยืน มีสมรรถภาพทางเพศที่ดี
 เป็นยาอายุวัฒนะ ซึ่งก็เป็นความเชื่อที่ผิด ส่งผลร้ายต่อร่างกายโดยที่เขาไม่รู้
 ตัวการบริโภคสิ่งที่ไม่ใช่สิ่งที่ร่างกายต้องการไว้บริโภค ทำให้สุขภาพเสีย
 ต่อการสืบเชื้อโรคร่างกาย เป็นสิ่งที่น่ากลัวไม่ควรรับประทาน

ผลเสียของการรับประทานอาหารแปลก ส่งผลร้ายต่อร่างกายอย่างมาก
 การได้รับสิ่งแปลกปลอมเข้าสู่ร่างกายจากอาหารที่ไม่สะอาดไม่ถูกสุขลักษณะได้รับเชื้อ
 โรคต่างๆ ทำให้เกิดพยาธิ ซึ่งมีอาการดังนี้ บ่อยเสีย บ่อยช้ำ อืดท้องทางเดินอาหาร
 อาจเกิดโรคหอบหืด ไม่สามารถกินอาหาร ทำให้เกิดการแพ้ระคายเคืองของไวรัส สัตว์ที่นำม
 กินเป็นสัตว์ป่าซึ่งไม่ใช่สัตว์ที่หาเลี้ยงเขาไม่สามารถรู้ได้ว่าสัตว์ตัวนั้นมีเชื้อโรค
 หรือไม่มีเชื้อโรคหรือมีไวรัสหรือพยาธิในร่างกายเขาจะไปเขาอาจจะติดเชื้อโรคและไวรัส
 ได้ และเขาทำให้สัตว์นั้นสูญพันธุ์ การกินแปลกๆทำให้ส่งผลร้ายต่อตนเองและ
 ทำให้ผู้อื่นติดเชื้ออื่น ส่งผลเสียต่อระบบเศรษฐกิจ หมอและพยาบาลทำงานหนัก
 ส่งผลเสียต่อรัฐ เสียทรัพย์สินโดยไม่ใช้เหตุ ทำให้มีคนต้องอยู่รอดเพราะเขา ทำให้
 เกิดโรคแพร่ระบาดแปลกๆ สัตว์แปลกๆ สัตว์แปลกๆที่ไม่ถูกต่อกร ทำให้
 สภากาชาดต้องเสียความสมดุล เกิดการสะสมของเชื้อโรค และเชื้อแบคทีเรีย
 อาจทำให้เสียชีวิตได้

การที่เขารับประทานอาหารตามความเชื่อต่างๆซึ่งก็เป็นความเชื่อที่ผิด
 อาจส่งผลถึงชีวิตเขาได้ทำให้เกิดการเจ็บป่วย และอาจมีเชื้อไวรัสที่สามารถ
 ติดต่อกัน ทำให้เกิดการล่าสัตว์ป่ามากขึ้น ตัวคนเองก็อาจรู้เองแต่โดยไม่ได้
 คิดถึงผลที่จะตามมาว่าจะร้ายแรงหรือไม่ และทำให้ผู้อื่นติดเชื้อหรือไม่ได้
 ควรคิดก่อนกินเสมอ ไม่ควรนำตามกระแส

เลขที่ ตรงประเด็น 1
โครงเรื่อง 1

ภาพประกอบ 20 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นได้แย่ง

หรือคัดค้านที่ได้ 4 คะแนน

งานเขียนของผู้เรียนได้ 4 คะแนน เนื่องจากมีการเขียนแสดงความคิดเห็นได้ตรงประเด็น
 ตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง มีการจัดระบบการเขียนถูกต้อง มี
 การแสดงเหตุผลข้อสนับสนุนมีตรรกะ 3 ตำแหน่ง โดยใช้กลวิธีนำเสนอข้อเท็จจริง ได้แก่ “การ
 รับประทานอาหารไม่ถูกสุขลักษณะหรือการกินพิสดาร การบริโภคของแปลก เป็นความเชื่อว่าจะ
 มีอายุยืน มีสมรรถภาพทางเพศที่ดี เป็นยาอายุวัฒนะเป็นความเชื่อที่ผิด...” “การกินแปลก ๆ ทำ
 ให้ส่งผลร้ายต่อตนเองและทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ส่งผลเสียต่อระบบเศรษฐกิจ หมอและพยาบาล
 ทำงานหนัก ส่งผลเสียต่อรัฐ เสียทรัพย์สินโดยไม่ใช้เหตุ...” มีการยกตัวอย่าง “การได้รับสิ่งเป็นพิษ

จากภาพตัวอย่างผู้เรียนได้คะแนนการเขียนแสดงความคิดเห็น 5 คะแนน เนื่องจากเขียนแสดงความคิดเห็นได้แย้งได้ตรงทุกประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง สอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง โครงเรื่องครบองค์ประกอบถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น มีการแสดงตัวอย่างข้อมูล ได้แก่ “อาหารแปลก เช่น ปลาหมึกเป็น ๆ ปลาปักเป้า ไข่บาลูต เซอร์สตรอมมิง คาลูมาร์ช ซุปคางคาว ซุปเลือดดิบ...” “แต่ยังให้ผลเสียต่อร่างกาย เช่น เสี่ยงอาหารเป็นพิษ ท้องร่วง มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน เกิดอาการแพ้อย่างรุนแรง...” “การทานอาหารแปลกหรืออาหารพิสดาร ทำให้เกิดโรคและเชื้อไวรัสต่าง ๆ เช่น ไวรัสโคโรนา” มีการแสดงเหตุผลด้วยการแสดงข้อมูลซึ่งเป็นข้อเท็จจริงอ้างอิงบุคคลในประโยค ได้แก่ “ดังนั้นหากจะให้ร่างกายสุขภาพดีก็ทำง่าย ๆ ไม่ต้องไปพึ่งพาการบริโภคอาหารพิสดาร แครับประทานอาหารครบ 5 หมู่ ในสัดส่วนที่เหมาะสม ออกกำลังกายสม่ำเสมอ และพักผ่อนให้เพียงพอก็ช่วยได้ พญ. นภาพรณกล่าว” “นพ.สุวรรณชัย วัฒนายิ่งเจริญชัย อธิบดีกรมควบคุมโรคเตือนว่า การบริโภคอาหารป่า หรือการเปิบพิสดาร มีความเสี่ยงหลายอย่าง โดยเฉพาะการรับเชื้อโรค...” “นายสง่า ตมาพงษ์ นักโภชนาการและที่ปรึกษากรมอนามัย สธ.กล่าวถึงการเปิบพิสดารว่า เรื่องนี้นักโภชนาการไม่ส่งเสริมเพราะเป็นการกินเฉพาะกลุ่มตามความเชื่อ...” มีการแสดงข้อเท็จจริงได้แก่ “มีคนติดเชื้อมากส่งผลให้เมืองในประเทศจีนประกาศปิดเมืองไปแล้วหลายเมือง ทำให้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศจีนเป็นอย่างมาก” ผู้เรียนมีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็น เช่น “โดยเรามีความเชื่อแบบผิด ๆ สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ” “อาหารเหล่านั้นที่เราทานเข้าไปไม่ก่อให้เกิดผลดีกับตัวเรา แต่อาจจะก่อให้เกิดผลเสียกับเราก็ได้” ซึ่งผู้เรียนใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และมีความยาว

ครั้งที่ 5 การเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง ครั้งนี้ผู้เรียนคุ้นชินกับการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมากขึ้น ผู้สอนแนะนำจุดประสงค์ของกิจกรรมในครั้งนี้ จากนั้นผู้เรียนเริ่มต้นอภิปรายแสดงความคิดเห็นโดยตั้งประเด็นเอง เมื่อผู้เรียนเริ่มหลุดประเด็นผู้สอนจึงตั้งประเด็นเพื่อกลับเข้าสู่การอภิปรายอีกครั้ง อีกทั้งการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทุกขั้นตอนดำเนินไปรวดเร็วก่อนกำหนดการตามแผนการสอน นักเรียนสามารถผลิตชิ้นงานเขียนเสร็จก่อนเวลา กล่าววิจารณ์ ตรวจสอบการใช้ภาษาในงานเขียนของผู้อื่นได้ ภาระงานชิ้นนี้มีคะแนนค่าเฉลี่ยรวม 4.45 มีผู้เรียนที่ได้ 4 คะแนน จำนวน 9 คน และผู้เรียนได้ 5 คะแนน จำนวน 31 คน โดยผู้วิจัยจะแสดงตัวอย่างงานเขียนของนักเรียนดังนี้

บุคคลอันหนึ่ง เว้น บุคคล ตามผู้เขียน คนที่ 6 ถึง
 มนุษย์โลกเป็นสัตว์สังคม ๖ อารมณ์รวม วิญญาณและอารมณ์
 แยกกัน ออกไป จึงทำให้คนแต่ละคน มีลักษณะเด่นเป็นของตนเอง ไม่
 เป็นอันใดก็ตามที่คนทุกคนนั้น เราไม่สามารถตัดสินเขาได้จากภายนอก
 เพราะว่า เราต้องได้รู้จักเขาด้วยตนเองและรู้นิสัยของเขาจากข้างในใจ
 อารมณ์อันใดในใจเรียกว่าเป็น "ต้นใจ" อย่างใดคนหนึ่ง
 ชีวิตของชายผู้หนึ่ง ที่ไม่มีใครมองเห็นและไม่เห็นใคร ชีวิตของเขาเป็น
 อย่างหนึ่งแตกต่างจากความสันติความดี คำถึง ระหว่างความทุกข์และความ
 ไม่ดีคือพ่อที่อยู่ในพจนานุกรม ชีวิตของเขาคนหนึ่ง บุคคลต้นแบบที่ผู้เขียนได้กล่าวถึง
 คือ บุคคล หรือคนใด ชีวิตของชายผู้หนึ่ง ได้ออกรายการโทรทัศน์ให้คนทั่วประเทศ
ได้รับชมเมื่อ วันที่ 6 และ 13 มีนาคม พ.ศ. 2550 ชื่อรายการว่า คนคนคน ผู้เขียน
เขียนได้รับชมย้อนหลัง ผู้เขียนได้รับข้อดีต่าง ๆ มากมาย และได้รู้ได้ว่า ชีวิตของเขา
เมื่อเกิดมาแล้ว เขาควรทำอะไรอะไรในสังคมนี้โดยที่ไม่มีใครเห็นหรือใครเห็นโดยที่
ไม่มีใครมองเห็น ชีวิตของชายผู้หนึ่ง เขาได้ทำประโยชน์ให้แก่กันและกันของสังคม
มากมาย มันเกิดของสังคม ถ้าเกิดมันไม่ มันมีหลายสิ่ง เขาเกิดชีวิตของเขาใน
ภายใต้ความเปลี่ยนแปลง เช่น เมื่อ วัตถุต่าง ๆ ในใจเกิดมันไม่ หรือถ้าเกิดมัน
ลงมือก็จะไม่ลงมือ โดยไม่รับจ้างอะไร สิ่งอื่น หรือว่าอะไรนั้น อย่างนี้ อย่าง
มันของคน อย่างนี้ ของชีวิต จะไม่ยอม โดยไม่รับจ้างอะไร และสิ่งที่ชีวิตกับสังคม
อีกอย่างคือมันลงมือแล้ว เพื่อทำให้มันเกิดในสังคมที่ดี มันไม่ทำให้มันลงมือแล้ว
ผู้เขียน ชีวิตผู้เขียนได้รับชมรายการของชายผู้หนึ่งแล้ว ผู้เขียน ได้รับชมเขาจาก
ในหลายเรื่อง ได้รับทัศนคติใหม่ ๆ ที่ผู้เขียนก็ได้เข้ามาปรับปรุงชีวิตชีวิตของผู้เขียน
แล้ว เช่น การทำประโยชน์ ให้กับสังคมได้ จะดีกว่ารับเงินเสีย ๆ หรือ
ไม่ก็ตาม และเขาพอใจกับชีวิตของเขาไม่ยอมที่จะลงมือแล้วในสังคมของเขา
ในบางครั้งเราก็อาจจะรู้จักใครสักคน เราควรจะศึกษาชีวิตเขาให้ดี เราจะได้
สิ่งใดจากเขา นอก เพราะชีวิตของเขาอาจจะไม่เหมือนผู้เขียนเขาจากนอก
เขา เพราะเขาได้ทำชีวิตของเขา ไม่ให้มันเสียได้ออกมาดีพอ เราควรจะออกมาจากชีวิตที่

ชื่อ.....

เลขที่.....

ตรงประเด็น.....

โครงเรื่อง.....

ภาพประกอบ 22 ตัวอย่างผลงานนักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุน

หรือยกย่องที่ได้ 4 คะแนน

งานเขียนของผู้เรียนได้ 4 คะแนน เนื่องจากมีการเขียนแสดงความคิดเห็นได้ตรง
 ประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง มีการจัดระบบการเขียน
 ถูกต้อง มีการแสดงเหตุผลข้อสนับสนุนมีตรรกะ 3 ตำแหน่ง โดยใช้กลวิธีนำเสนอข้อเท็จจริง ได้แก่
 “ชีวิตของชายผู้หนึ่งเคยได้ออกรายการโทรทัศน์ให้คนทั่วประเทศได้รับชมเมื่อวันที่ 6 และ 13 มีนาคม
 พ.ศ. 2550 ชื่อรายการว่า คนคนคน” มีการยกตัวอย่าง ได้แก่ “ผู้เขียนได้รับแรงบันดาลใจในหลาย
 เรื่อง ได้รับทัศนคติใหม่ ๆ เช่น การทำประโยชน์ให้กับสังคม” “เขาอุทิศชีวิตของเขาให้กับการทำ

จากภาพตัวอย่างผู้เรียนได้คะแนนการเขียนแสดงความคิดเห็น 5 คะแนน เนื่องจากเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องได้ตรงทุกประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อชื่อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง โครงเรื่องครบองค์ประกอบถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น มีการแสดงตัวอย่างข้อมูล ได้แก่ “งช่วยคนที่ประสบอุบัติเหตุ ช่วยคนที่ประสบภัย ช่วยเหลือคนยากไร้ ช่วยเหลือคนที่บาดเจ็บและเจ็บป่วย” มีการแสดงข้อเท็จจริง ได้แก่ “ปัจจุบันมีดารานักแสดงจำนวนไม่น้อยที่มีจิตอาสา ที่จะตอบแทนสังคมด้วยการหันมาทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม” “แต่ปัจจุบันเขาทำความดีมา 30 กว่าปีแล้วถือเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเขาทำความดีด้วย” “เหตุการณ์น้ำท่วมที่จังหวัดอุบลราชธานี เป็นอุทกภัยที่สร้างความเสียหายเป็นอย่างมาก ทีมงานของบิณฑ์ บันลือฤทธิ์เป็นทีมแรก ๆ ที่เข้าถึงพื้นที่ให้ความช่วยเหลือ และได้ช่วยเหลือเต็มที่” ผู้เรียนมีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็น เช่น “นักแสดงที่ฉันรู้สึกยกย่องและสรรเสริญคือ บิณฑ์ บันลือฤทธิ์” “ฉันเห็นด้วยอย่างยิ่งที่เขาชอบช่วยเหลือคนอื่น” “เขาเป็นคนที่ฉันยกย่องเพราะเขาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยใจจริงโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน” “บิณฑ์ บันลือฤทธิ์เป็นบุคคลที่ฉันยกย่อง” ซึ่งผู้เรียนใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และมีมารยาท

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเสริมสร้างกระบวนการคิด วิเคราะห์ให้ผู้เรียนผ่านการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติงานจริง ผู้เรียนสามารถผลิตชิ้นงานเขียนแสดงความคิดเห็นได้ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการทำภาระงาน ได้ฝึกฝนการใช้ภาษาและมีครูผู้สอนคอยช่วยเหลือให้ข้อมูล หากผู้เรียนพบปัญหา ผู้วิจัยจึงอภิปรายจุดเด่นของกิจกรรมและข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังต่อไปนี้

1.1 จุดเด่นของกิจกรรม

จุดเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานคือ การเน้นให้ผู้เรียนได้การฝึกฝนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นได้และมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับวิลลิส (Willis 2011) และนูแนน (Nunan. 2001) ที่กล่าวถึงการจัดกิจกรรมแบบเน้นภาระงานว่าเป็นการนำความรู้ที่เคยเรียนแล้วมาเพิ่มพูนให้เกิดความชำนาญด้วยการฝึกปฏิบัติ เสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับผู้เรียน เมื่อฝึกปฏิบัติผ่านประสบการณ์จริงทำให้การใช้ภาษาผ่านระบบปฏิสัมพันธ์กลุ่มและการจับคู่กับผู้เรียนด้วยกันปราศจากความกังวลว่าจะทำถูกหรือผิด มากกว่าได้รับการตรวจคำตอบจากครูผู้สอน เนื่องจากมีผู้เรียนช่วยตรวจสอบความถูกต้องให้ได้แก้ไขก่อนส่งงานภาระงาน และตนเองยังได้มีโอกาสตรวจทานความถูกต้องชิ้นงานผู้อื่นอีกด้วย ระหว่างกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายแสดง

ความคิดเห็น ในระหว่างอภิปรายผู้เรียนมีโอกาสดialogueแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียนและสมาชิกกลุ่มอย่างอิสระ สอดคล้องกับริชาร์ดส์ (Richards. 2001) ที่กล่าวถึง รูปแบบภาระงานในลักษณะการอภิปรายแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ๆ ได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง พิจารณาถึงหลัก เหตุผลและความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่จะนำเสนอออกไป และสำรวจความคิดเห็นของเพื่อน สมาชิก แม้กิจกรรมจะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ภาษา ประเมินผลงานผู้อื่น และยอมรับ ข้อคิดเห็นมาพิจารณาปรับแก้ชิ้นงานของตนเองตามคำแนะนำของเพื่อน เป็นการส่งเสริมให้ นักเรียนเคารพ ยอมรับข้อเสนอ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและมีเหตุผลมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ คูห์นและอูเดลล์ (Kuhn and Udell. 2003) ที่มีแนวคิดว่าการพัฒนาความสามารถในการแสดง ความคิดเห็นของนักเรียนสามารถทำได้ โดยเน้นจัดกิจกรรมที่มีการอภิปรายเกี่ยวกับประเด็น ปัญหาต่าง ๆ ร่วมกันเพื่อหาข้อเท็จจริง ข้อสรุป และพิสูจน์ความน่าเชื่อถือนั้น ๆ ทำให้ผู้เรียนมีวิธี คิดที่มีตรรกะและเป็นระบบมากขึ้น เนื่องจากการจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไรในการแสดง ความคิดเห็นนั้น ถ้ามีข้อมูลที่พิสูจน์ได้จะยิ่งสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้แสดงความคิดเห็น เมื่อ การอภิปรายของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาระบวนการคิดวิเคราะห์ร่วม ด้วย เพราะการจะเลือกอ้างเหตุผลได้นั้นจะต้องผ่านการคิดวิเคราะห์มาก่อน ซึ่งเอลลิส (Ellis. 2003) กล่าวถึงภาระงานที่ส่งเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์จะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย ในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น และภาระงานก็จะมีประสิทธิภาพตามไปด้วย การเรียนจัดการเรียนรู้แบบ เน้นภาระงานจึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ดีสำหรับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย เพราะผู้เรียนได้ลงมือกระทำภาระงานด้วยตนเองตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนจบภาระงานในขั้นตอน สุดท้าย ซึ่งดิวอี้ (Dewey) และเพียเจท์ (Piaget) และบรูเนอร์ (Bruner) ต่างก็มีความเห็นสอดคล้อง กันว่ากระบวนการพัฒนาสติปัญญาขั้นเด็กเรียนรู้โดยการลงมือกระทำ (Learning by doing) แม้ ครูผู้สอนจะลดบทบาทกลายเป็นผู้สนับสนุนแต่ก็ยังมีความสำคัญเพราะต้องคอยชี้แจงคำสั่งต่าง ๆ ด้วยความชัดเจนของผู้สอนนั้นช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบถึงกรอบภาระงาน แนวทางการปฏิบัติตนและ เกิดความพร้อมในการลงมือปฏิบัติภาระงานจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของแมคาโร (Macaro. 2006) ที่ศึกษาเรื่องการวางกรอบประสิทธิภาพของงาน ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม กลยุทธ์ และความรู้ทางภาษาศาสตร์ในการเขียนแบบเน้นภาระงาน ผู้สอนจึงเปรียบเหมือนผู้เปิดประตูสู่ โลกแห่งการเรียนรู้ให้ผู้เรียนต้องการค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนค้นพบคำตอบ ด้วยตนเองจากความเข้าใจ สามารถสรุปประเด็นข้อมูลองค์ความรู้เป็นผังมโนทัศน์ ประเมินค่า

ตัดสินอย่างมีวิจารณญาณ วิจารณ์อย่างมีมารยาทและกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์พัฒนาทั้งด้านความรู้สติปัญญาและทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

1.2 ข้อจำกัดของกิจกรรม

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานต้องอาศัยการเตรียมการสอนค่อนข้างมาก ภายใต้เวลาที่จำกัดไม่สามารถดำเนินให้เสร็จสิ้นภายในคาบวิชาเดียว (50 นาที) ถ้าหากแบ่งรายชั่วโมงในแต่ละครั้ง การจัดการเรียนรู้นั้น ๆ ก็จะมีขาดความต่อเนื่อง นอกจากนี้ผู้เรียนบางคนอาจคุ้นเคยกับการเรียนรู้ลักษณะที่ตนเองมีบทบาทเป็นผู้รับความรู้ (Passive Learning) มากกว่าการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ดังที่วิชาญ คงธรรม (2554) กล่าวว่า ผู้เรียนแต่ละคนนั้นมีความถนัดในการเรียนรู้ต่างกัน บางคนชอบที่จะเป็นผู้ฟังและชอบให้ผู้สอนป้อนข้อมูลความรู้ให้ผู้เรียนมากกว่า อีกทั้งการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานต้องอาศัยเพื่อฐานองค์ความรู้เดิมของผู้เรียน ผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานไม่เท่ากัน ทำให้ชั้นเรียนเป็นไปด้วยความยากลำบากในครั้งแรก และการตรวจให้คะแนนในการทำภาระงานแต่ละครั้งไม่ได้มีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน แต่จะมีเพียงการอธิบาย วิจารณ์งานเขียนระหว่างเพื่อนนักเรียนเพียงเท่านั้น

2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.84) เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานกับความพึงพอใจของผู้เรียนพบว่าในขั้นก่อนปฏิบัติการงาน (Pre-Task) มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ขั้นลงมือปฏิบัติการงาน (Task Cycle) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.74) และขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.83) ผู้วิจัยจึงขอแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นความพึงพอใจและสถานการณ์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5 ความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นความพึงพอใจและสถานการณ์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ประเด็นความพึงพอใจ	สถานการณ์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
ขั้นก่อนปฏิบัติการงาน (Pre-Task) 1. กิจกรรมดูวีดิทัศน์ อ่านบทความ อภิปรายแสดงความคิดเห็น ทำให้ฉันเตรียมความพร้อมก่อนลงมือเขียนผลงาน	1. มีการจัดบรรยากาศเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่การลงมือปฏิบัติการงาน ได้แก่ การดูวีดิทัศน์ การอ่านบทความ การอภิปรายแสดงความคิดเห็น

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นความพึงพอใจ	สถานการณ์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
	2. วิธีทัศน์ บทความ ประเด็นการอภิปรายเป็นเรื่องที่ไม่ไกลเกินตัวผู้เรียนมีประโยชน์ต่อตัวผู้เรียน เป็นสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น การขับขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความปลอดภัย การรับประทานอาหารเช้าที่ถูกต้องลักษณะ การลดขยะลดถุงพลาสติก เป็นต้น
2. ครูผู้สอนมอบหมายภาระงานพร้อมทั้งอธิบายข้อคำสั่ง คำชี้แจง เกณฑ์คะแนนงานเขียนให้ฉันเข้าใจชัดเจน	1. ครูผู้สอนมอบหมายภาระงานทั้ง 5 ครั้งได้ชัดเจนและมีการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนด้วยการทวนคำถามที่ได้ชี้แจงไป เช่น “งานชิ้นนี้นักเรียนจะต้องเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น วัตถุประสงค์ใดคะ” “องค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็นมีกี่องค์ประกอบ....(เว้นช่วงให้ผู้เรียนตอบ)....อะไรบ้างคะ” “การเขียนแสดงความคิดเห็นต้องมีการให้เหตุผลประกอบหรือไม่คะ....(เว้นช่วงให้ผู้เรียนตอบ)....ให้เหตุผลแบบไหนได้บ้างคะ” เป็นต้น 2. มีการแจ้งรายละเอียดเกณฑ์การประเมินในแต่ละครั้งชัดเจน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สอบถามหากสงสัยหรือไม่เข้าใจการประเมิน
3. ครูผู้สอนแนะนำข้อมูลทางภาษาที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่องานเขียนของฉัน	1. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนถามเรื่องการไ้ภาษาในการเขียนแสดงความคิดเห็น และมีการยกตัวอย่างอธิบายประกอบจนกว่าผู้เรียนจะเข้าใจ
ชั้นลงมือปฏิบัติการงาน (Task Cycle) 4. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ฉันมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน จับกลุ่ม จับคู่ ร่วมกันปรึกษา วางแผน ระดมความคิด เสาะหาข้อมูลนำมาซึ่งองค์ความรู้ใหม่	1. ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม คู่ โดยแต่ละครั้งผู้เรียนจะได้รับบทบาทในการทำกิจกรรม เช่น หัวหน้ากลุ่ม รองหัวหน้าผู้รายงาน ฝ่ายสนับสนุน ผู้สรุปประเด็น ซึ่งแต่ละครั้งผู้เรียนจะไม่ได้อยู่กับกลุ่มเดิมและบทบาทจะเปลี่ยนไปทั้ง 5 ครั้ง

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นความพึงพอใจ	สถานการณ์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน ทำให้ฉันได้ลงมือผลิตผลงานด้วยตนเองจนเสร็จสมบูรณ์	1. การจัดกิจกรรมทั้ง 5 ครั้ง มีการมอบหมายภาระงานให้ทุกครั้ง ทั้งกลุ่มและเดี่ยว ผู้เรียนทุกคนจึงมีผลงาน 2. ผู้เรียนทุกคนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นได้ภายในเวลาที่กำหนดทุกครั้ง
6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเปิดโอกาสให้ฉันได้นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนชั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus)	1. แม้ว่าการจัดการเรียนรู้ 5 ครั้ง จะมีการนำเสนอรายงานหน้าชั้นทุกครั้ง แต่เนื่องจากจำนวนผู้เรียนมีมากถึง 40 คน จึงไม่สามารถออกมารายงานได้ทุกคนเนื่องจากเวลาจำกัด แต่ละกลุ่มจึงส่งตัวแทนมารายงานหน้าชั้นเรียนแทน
7. ฉันสามารถวิเคราะห์การใช้ภาษา เลือกกลวิธีแสดงความคิดเห็น และตรวจสอบความถูกต้องของผลงานตนเองและผู้อื่นได้	1. ผู้เรียนได้ฝึกการวิเคราะห์ และเลือกกลวิธีแสดงความคิดเห็นที่น่าเชื่อถือให้เหมาะสมกับงานเขียนของตนเอง 2. ผู้เรียนสามารถตรวจทาน วิพากษ์และแนะนำ ผลงานผู้อื่นตามหลักเกณฑ์การเขียนแสดงความคิดเห็น
8. ครูผู้สอนมีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขข้อผิดพลาดในงานเขียนของฉัน	1. เมื่อผู้เรียนมีข้อสงสัยในการใช้ภาษาด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นของตนเอง สามารถปรึกษาครูผู้สอนได้ในฐานะผู้สนับสนุนการสอนได้ตลอดเวลา 2. ผู้สอนเดินสำรวจรอบห้อง เพื่อคอยให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ติดขัดและคอยช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านภาษา

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นความพึงพอใจ	สถานการณ์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
9. หลังจบกิจกรรมทำให้ฉันสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	1. ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานทั้ง 5 ครั้ง มาใช้เขียนแสดงความคิดเห็นในแบบทดสอบหลังเรียนได้ 2. ผู้เรียนมีผลคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นในระดับพอใช้ถึงดีมาก
10. ภาระงานส่งเสริมทักษะด้านอื่นนอกจากพัฒนาทักษะการเขียน เช่น ทักษะการฟัง ดู พูด อ่าน และส่งเสริมทักษะการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 เช่น การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ การทำงานร่วมกับผู้อื่น	1. ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการฟัง ในการจับใจความสำคัญของครูผู้สอน 2. ผู้เรียนใช้ทักษะการพูด เพื่อแสดงความคิดเห็นในการอภิปราย 3. ผู้เรียนใช้ทักษะการอ่านในการอ่านบทความ งานเขียนของเพื่อนประเมินค่าผลงานนั้น ๆ 4. ในกิจกรรมการเรียนรู้มีการฝึกให้เข้ากลุ่ม แบ่งบทบาทหน้าที่เพื่อวิเคราะห์แก้ปัญหาอย่างเป็นระบบสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ 5. ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม

จากตารางข้างต้นสามารถสรุปได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการมอบหมายภาระงานในแต่ละครั้งเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนต้องการทำให้เป้าหมายสำเร็จลุล่วง ทั้งกิจกรรมกลุ่ม จับคู่และเดี่ยว ส่งเสริมให้ผู้เรียนให้เชื่อมั่นในตนเอง เปิดโอกาสให้คิดอย่างอิสระกล้าเขียนแสดงความคิดเห็นและได้รับการตรวจความถูกต้องจากเพื่อน จึงลดความกดดันหรือความกังวล อีกทั้งครูผู้สอนก็ไม่มีการตัดสินความผิดพลาดแต่จะให้ข้อมูลทางภาษาที่เป็นประโยชน์ในงานเขียนของผู้เรียนแทน สอดคล้องกับแนวคิดของ วอลเตอร์สไตน์ (Wallerstein. 1973, p. 256) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจคือความรู้สึกที่เกิดขึ้น เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ภาระงานที่สำเร็จจะเพิ่มแรงจูงใจและพฤติกรรมที่ดีต่อภาระงานครั้งต่อไป เมื่อมีความรู้สึกที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ทำให้การปฏิบัติภาระงานของผู้เรียนในแต่ละครั้งพัฒนาตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ในการเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาด้านความพึงพอใจควรมีการสัมภาษณ์ความรู้สึกของผู้เรียนต่อกิจกรรมทุกครั้งว่ามีความพึงพอใจหรือไม่อย่างไร รวมถึงสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะทำงานกลุ่มว่ามีปฏิกิริยาอย่างไรขณะทำกิจกรรมเพื่อนำไปใช้วิเคราะห์ร่วมกับแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2. ในการวิจัยควรมีการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานทักษะทางภาษาในด้านอื่น ๆ ในรายวิชาภาษาไทย เช่น ทักษะการพูด การอ่านจับใจความ การแต่งบทร้อยกรอง เป็นต้น

3. ในการวิจัยควรมีการประเมินความพึงพอใจก่อนจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และหลังจากนั้นจึงมีการประเมินความพึงพอใจอีกครั้งหลังจากจัดกิจกรรมเสร็จสิ้นเพื่อเปรียบเทียบว่าผู้เรียนไทยมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้เชิงรุกหรือการตั้งรับมากกว่ากัน

บรรณานุกรม

- Christoper, G. (2005). **Intergrating extensive reading in the task-basked curriculum.** ELTJournal 59 (4): 306-31.
- Bonwell, Charles C.; & Eison, James A. (1991). **Active Learning : Creative Excitement in the Classroom.** ASHE-ERIC Higher Education Reports. Washington, D.C.
- Ellis, R. (Ed.) (2005). **Planning and task performance in a second language.** Amsterdam: John Benjamins.
- Harmer, J. (2007). **The Practice of English Language Teaching (4TH ed.).** Harlow: Longman.
- Halliday, M.A.K.; & Hasan, Ruqaiya. (1976). **Cohesion in English.** London: Longman.
- Kuhn, D., & Udell. (2003). **Teaching thinking among incarcerated youth.** Unpublished manuscript, Teachers College Columbia University
- Macaro, E. (2006). **Learning strategies in second and foreign language classrooms.** London: Continuum.
- Mckinney, S. E. (2008, January). " **Developing teachers for high-poverty schools: The role of the internship experience,**" Urban Education. 43 (1), 68-82. [Online]. Available : <http://www.eric.ed.gor>.
- Manchón, R.M. (2014). **Learning and teaching writing in the foreign languages classroom: Fostering writing-to-learn approaches.** London: Routledge.
- Meyers, C., & Jones, T. B. (1993). **Promoting Active Learning: Strategies or the College Classroom.** San Francisco.
- Nunan, D. (1985). **Designing tasks for the communicative classroom.** Glassgrow : Bell & Bain Ltd.
- Prabhu, N. S. (1984). **Procedural syllabuses.** In T. E. Read (ed.). Trends in language syllabus design. Singapore: Singapore University Press.
- Richards, J. (1984). **The context of language teaching.** Cambridge : Cambridge University Press.

- Skehan, P. (1996). A Framework for implementation of task-based instruction. Applied Linguistic.
- Wallerstein, H. (1973). A dictionary of psychology. Maryland: Penguin Book.
- Willis, J. (1996). A framework for task-based learning. London : Longman.
- Willis, D., & Willis, J. (2011). Doing Task-Based Teaching. Oxford: Oxford University Press.
- Wipah Chanawangsa. (1986). Cohesion in Thai. Ph.D. Dissertation, Georgetown University.
- ชนกพร อังศุวิริยะ. (2560). พัฒนาการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชษิตา มณีไธ. (2558). การใช้ภาษาไทยเพื่อประสิทธิผล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ผจงวาด พูลแก้วและคณะ. (2551). การเขียนเรียงความจดหมาย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พนอ สงวนแก้ว. (2553). การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขยายและความคงทนในการเรียน. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาลี บุญศิริพันธ์ (2550). วารสารศาสตร์เบื้องต้น : ปรัชญาและแนวคิด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เมลดา สุดาจิตราภา (2561). ภาษาศาสตร์ประยุกต์: สหวิทยาการเพื่อการแก้ปัญหาด้านภาษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2557). การเขียนบทความสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลม่อม ศรีเจริญ. (2544). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเทคโนโลยีการเกษตร 1 โดยใช้กิจกรรม การเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัฒนา แซ่มวงษ์ (2556). การเขียนบทความ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิชาญ คงธรรม (2554). การประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบกระตือรือร้นสำหรับนักศึกษาระดับมหบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยเอกชน. การประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 4 วันที่ 10 มีนาคม 2560: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

- มธุรส ข่มจิตรและวิภารัตน์ แสงจันทร์. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้น
ภาระงานเป็นฐาน รายวิชางานบ้านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา.
วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, (31)(1), 135-146
- เมิ่งหลัน หลัว และจิระพร ชะโน. (2561). การพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และ
เจตคติ ต่อการเรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสารการวัดผล
การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, (24)(1), 226-241
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกระทรวงศึกษาธิการ. (2019).
ผลการประเมิน PISA 2018 : บทสรุปสำหรับผู้บริหาร. กรุงเทพฯ
- สุรัตนา อติพัฒน์. (2561). การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานโดยบูรณาการ
เทคโนโลยีสำหรับนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 33(2), 21-28
- โสภณ สาทรรสัมฤทธิ์ผล. (2555). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- อภัทธลิน พลยิ่ง และสมโภชน์ พนาวาส. (2558). การใช้ภาระงานในการสอนด้านคำศัพท์
ภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5. จาก
[dhttp://journal.nmc.ac.th/th/admin/Journal/2558 Vol2No1_41.pdf](http://journal.nmc.ac.th/th/admin/Journal/2558%20Vol2No1_41.pdf)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. อาจารย์ ดร.สง่า วงศ์ไชย

การศึกษา	ศษ.บ. (ภาษาไทย) (เกียรตินิยมอันดับสอง) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปร.ด. (หลักสูตรและการสอน-การสอนภาษาไทย) คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
สถานที่ทำงาน	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. อาจารย์ธนพร พุ่มชาติ

การศึกษา	ค.บ. มัธยมศึกษา (ภาษาไทย) (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ค.ม. (การสอนภาษาไทย) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่ทำงาน	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. อาจารย์นิตยา หงษ์พัฒน์

การศึกษา	ศศ.บ. วารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศศ.ม. วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม
ตำแหน่ง	ครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้าหมวดสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น

แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงานครั้งที่ 1
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**
เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ **เวลา 6 ชั่วโมง**

สาระสำคัญ

การเขียนแสดงความคิดเห็นแบ่งเป็น 5 ประเภทย่อย โดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานครั้งที่ 1 มุ่งเน้นการเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ เช่น การเขียนแสดงความคิดเห็นวิจารณ์ภาพยนตร์ การเขียนแสดงความคิดเห็นสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร เรื่องสั้นและวรรณกรรม ฯลฯ

การแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ต้องมีเหตุผลประกอบการสนับสนุน ด้วยการยกตัวอย่างประกอบ การอ้างอิง การใช้เหตุผล การเปรียบเทียบ และการแสดงข้อเท็จจริง เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ความคิดเห็นของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน เพื่อวิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งผู้วิจารณ์อาจจะแสดงความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับเหตุการณ์หรือประเด็นที่นำมาวิจารณ์ ซึ่งต้องวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์ วางตัวเป็นกลางปราศจากอคติ

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เรียงความ ย่อความ และเรื่องราว

ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ท 2.1 ม.3/6 เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดที่ ท 2.1 ม.3/6 เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความรู้ความคิดเห็นหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์โดยสื่อเจตนาเชิงสร้างสรรค์ได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับความคิดให้ผู้อ่านเข้าใจตามความคิดของผู้เขียนได้
3. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ตรงตามกลุ่มเป้าหมายหรือผู้รับสาร
4. นักเรียนสามารถเรียบเรียงถ้อยคำภาษา ใช้คำศัพท์และประโยคได้หลากหลายแนว
5. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ได้อย่างมีมารยาทและถูกกาลเทศะ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน)

1. ความสามารถในการสื่อสาร
 - มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร
 - มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม
 - ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม
 - วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
2. ความสามารถในการคิด
 - ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
 - สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้
 - ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา
 - แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้อย่างเหมาะสม
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
 - กระบวนการทำงานกลุ่ม
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
 - เลือกและใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมตามวัย
 - สามารถนำเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาตนเอง
 - ใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหายอย่างสร้างสรรค์

สื่อการเรียนการสอน

- วีดิทัศน์ 10 ที่เที่ยวใกล้กรุง เที่ยวสนุก เสาร์อาทิตย์ก็ไปได้
- บทความ : เมืองสามหมอก
- คู่มือการเขียนแสดงความคิดเห็น
- ภาระงาน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์

ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน

ขั้นก่อนปฏิบัติการงาน (Pre-task)				
ขั้นตอน	จุดประสงค์	วิธีการปฏิบัติ	การมีปฏิสัมพันธ์	เวลา
การนำเข้าสู่บทเรียน	- เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมนักเรียนสู่การเข้าบทเรียน - เพื่อชี้แจงข้อคำสั่งภาระงานหรือเรื่องที่นักเรียนจะได้ปฏิบัติกิจกรรม	- นักเรียนดูวีดีทัศน์ 10 ที่เกี่ยวใกล้กรุง เทียวสนุก เสาร์อาทิตย์ก็ไปได้ - ครูซักถามคำถามหลังจากจบวีดีทัศน์ - ครูถามนักเรียนว่ามีสถานที่ท่องเที่ยวใดที่นักเรียนประทับใจบ้าง และมีสิ่งใดที่ไม่ประทับใจต่อสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ หรือไม่ เพราะเหตุใด - ครูอธิบายเนื้อหาที่นักเรียนจะได้ปฏิบัติกิจกรรมในวันนี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์	ระดับชั้นเรียน	45 นาที
ขั้นปฏิบัติการงาน (Task)				
ขั้นตอน	จุดประสงค์	วิธีการปฏิบัติ	การมีปฏิสัมพันธ์	เวลา
การวางแผน (Planning)	นักเรียนวางแผนการทำงาน	นักเรียนร่วมกันวางแผน แบ่งหน้าที่ สมาชิกในกลุ่มว่าใครจะได้รับบทบาทใด เช่น หัวหน้ากลุ่ม รองหัวหน้า ผู้รายงาน ฝ่ายสนับสนุน ตัวแทนคอยสรุปประโยคแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทความของกลุ่มตนเองลงใน	งานกลุ่ม	1 ชั่วโมง

		กระดาษแข็ง		
รายงาน (Report)	นักเรียนรายงาน คำตอบหน้าชั้น เรียน	นักเรียนออกมารายงานการค้นพบ ประโยคหรือคำที่ใช้ในการเขียน แสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ที่ ปรากฏในบทความของกลุ่มตนเอง	งานกลุ่ม	1 ชั่วโมง
การเขียน (Writing)	นักเรียนได้ฝึก การเขียนแสดง ความคิดเห็นเชิง วิจารณ์ด้วย ตนเอง	ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น วิจารณ์ ถึงสถานที่ท่องเที่ยวมา 1 สถานที่ ให้ถูกต้อง ตามครบถ้วน ตามองค์ประกอบการแสดงความ คิดเห็น	งานเดี่ยว	1 ชั่วโมง
ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus)				
ขั้นตอน	จุดประสงค์	วิธีการปฏิบัติ	การมีปฏิสัมพันธ์	เวลา
การวิเคราะห์ภาษา (Analysis)	ครูอธิบาย หลักการเขียน แสดงความ คิดเห็นเชิง วิจารณ์	- นักเรียนจับคู่ แลกเปลี่ยนงาน เขียนให้เพื่อนอ่านเพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องในงานเขียนของเพื่อน นักเรียนและสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ให้คำแนะนำ ติชมงาน เขียนของเพื่อนได้	งานคู่	45 นาที
การฝึกฝนภาษา (Practice)	ให้โอกาสนักเรียน ได้กลับไปเขียน ใหม่ให้งานเขียน ดียิ่งขึ้น	นักเรียนแก้ไขข้อบกพร่องในการ เขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์	งานเดี่ยว	1 ชั่วโมง

การวัดและการประเมินผล

แบบประเมินตามสภาพจริง เรื่องการเขียนแสดงความคิดเห็น

แบบประเมินผลการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ ให้ผู้สอนพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ดังนี้

ระดับคะแนน	ลักษณะของงาน
5 คะแนน (ดีมาก)	- เขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ได้ตรงทุกประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - มีโครงเรื่องถูก ครอบคลุมประกอบถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง และมีการสรุปการแสดงความคิดเห็น - มีการแสดงเหตุผล ข้อเสนอแนะ ข้อเปรียบเทียบ การอ้างอิงแหล่งที่มาของ ข้อเสนอแนะที่น่าเชื่อถือตามหลักตรรกะแสดงความคิดเห็น - มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ถูกต้องมากกว่า 3 ตำแหน่ง เช่น เห็น (ได้) (ว่า) มีความเห็น (ว่า) น่า รู้สึกหวัง เกรง (ว่า) คาด (ว่า) ต้อง น่า เป็นต้น - ใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีมารยาทในการเขียน
4 คะแนน (ดี)	- เขียนแสดงความคิดเห็นได้ประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - มีการจัดระบบการเขียนถูกต้องบางองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง การจบเรื่อง - มีการแสดงเหตุผล ข้อเสนอแนะ ข้อเปรียบเทียบ การอ้างอิงแหล่งที่มาของ ข้อเสนอแนะ มีตรรกะถูกต้อง 3 ตำแหน่ง - มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ 2 ตำแหน่ง - ใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีมารยาทในการเขียน
3 คะแนน (พอใช้)	- เขียนแสดงความคิดเห็นได้ตรงบางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง - มีการจัดระบบการเขียนองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง การจบเรื่อง - การแสดงเหตุผล ข้อเสนอแนะ ข้อโต้แย้ง มีตรรกะถูกต้อง 2 ตำแหน่ง

	4. มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็น 1 ตำแหน่ง 5. ใช้ภาษาเหมาะสมแต่ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีมารยาทในการเขียน
2 คะแนน (ต่ำ)	1. เขียนแสดงความคิดเห็นได้บางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง 2. มีการจัดระบบการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดง 3. การแสดงเหตุผล ข้อเสนอแนะ ข้อโต้แย้ง มีตรรกะถูกต้อง 1 ตำแหน่ง 4. ไม่มีมีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ 5. ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แต่มีมารยาทในการเขียน
0 – 1 คะแนน (ปรับปรุง)	1. เขียนแสดงความคิดเห็นไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้ 2. มีการจัดระบบการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น 3. ไม่มีการแสดงเหตุผล ข้อเสนอแนะ ข้อโต้แย้ง ไม่มีตรรกะเลย 4. ไม่มีมีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้เลย 5. ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และไม่มีมารยาทในการเขียน

ธรรมชาติเมืองสามหมอก

ปางอุ๋ง แม่ฮ่องสอน หรือบางคนเรียกว่า 'สวิสเมืองไทย' ที่มาจากการที่มีบรรยากาศและความสวยงามทางธรรมชาติที่คล้ายกับประเทศสวิตเซอร์แลนด์นั่นเอง ซึ่งผมเองก็เชื่อว่าหลาย ๆ คนต้องเก็บไว้เป็นอีกหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวทางแถบภาคเหนือที่ต้องไปให้ได้สักครั้งในชีวิต และแน่นอนว่าบทความนี้...ผมจะพาทุกคนไปรู้จักปางอุ๋งในอีกมุมที่อาจจะแปลกตาออกไป

ปางอุ๋ง มีชื่อเรียกเต็มๆว่า โครงการพระราชดำริปางตอง 2 (ปางอุ๋ง) ตั้งอยู่ในหมู่บ้านรวมไทย ห่างจากอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอนประมาณ 44 กิโลเมตร เมื่อก่อนพื้นที่ตรงนี้เป็นพื้นที่อันตราย เพราะอยู่ขอบชายแดนไทยกับพม่า มีการลักลอบปลูกพืชและค้ายาเสพติด ขบวนการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระราชินีนาถทรงเป็นห่วงความเป็นอยู่ของชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ จึงมีพระราชดำริให้พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพของชนกลุ่มน้อยเหล่านี้ รวมถึงการสร้างอ่างเก็บน้ำเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติพื้นที่ตรงนี้อีกด้วย เนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นทิวเขาสูงสลับซับซ้อน ภูมิทัศน์ที่ถูกขนานนามว่าสวิตเซอร์แลนด์เมืองไทยก็คือ อ่างเก็บน้ำหรือทะเลสาบตรงกลางที่ล้อมรอบไปด้วยป่าสนสองใบ สนสามใบและดอกไม้เมืองหนาว เมื่อตื่นในช่วงเช้าๆ จะเห็นหมอกหนาลอยอยู่ริ่เย็นน้ำ ผืนทุ่งข้าวและหงส์ดำเป็นฉากหลัง อากาศเย็นสบาย ทำให้ผมรู้สึกสดชื่นทุกครั้งที่ได้มีโอกาสมาดื่มด่ำกับบรรยากาศ ชมธรรมชาติที่งดงามแห่งนี้ สำหรับกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวที่มาที่ปางอุ๋งก็คือการล่องแพชมวิวและบรรยากาศโดยรอบ และสิ่งที่ไม่ควรพลาดอีกอย่างนั้นคือเยี่ยมชมสวนปางอุ๋งของโครงการพระราชดำริที่มีจัดแสดงพืชพรรณต่าง ๆ ที่กลมกลืนกับสภาพภูมิประเทศบนที่สูง เป็นยาแผนไทยและให้ประโยชน์ทางด้านอาหาร เช่น อะโวคาโด บัวบก สาลี่ พลับ นอกจากนี้ยังมีโซนสวนไม้ดอกไม้ประดับเมืองหนาว เช่น ไฮเดรนเยีย พวงแสด และกุหลาบไว้ให้ถ่ายรูปสวย ๆ สร้างความประทับใจและทำให้ผมอยากกลับไปปางอุ๋งอีก

สุดท้ายนี้ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่านักท่องเที่ยวทุกคนจะตระหนักถึงความสำคัญของการเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อม ไม่รบกวนหรือรบกวนธรรมชาติให้น้อยที่สุด เพื่อให้สถานที่สวยงามแห่งนี้จะได้อยู่ให้ลูกหลานได้มีโอกาสมาเยี่ยมชมในภายภาคหน้า

ที่มา : krittanai (2562). ธรรมชาติเมืองสามหมอก. สืบค้นเมื่อ 4 ธันวาคม 2562, จาก

<https://www.hashcorner.com/travel/thailand/%E0%B8%9B%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%AD%E0%B8%B8%E0%B9%8B%E0%B8%87%E0%B9%81%E0%B8%A1%E0%B9%88%E0%B8%AE%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%AD%E0%B8%99>

ภาระงาน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์

ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์สถานที่ท่องเที่ยวที่นักเรียนประทับใจ 1
สถานที่ และตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงานครั้งที่ 2
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**
เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ **เวลา 6 ชั่วโมง**

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนแสดงความคิดเห็นแบ่งเป็น 5 ประเภทย่อย โดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานครั้งที่ 2 มุ่งเน้นการเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ เช่น การเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะการดำเนินชีวิต การดูแลสุขภาพ การรณรงค์ต่าง ๆ การสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ฯลฯ

การแสดงความคิดเห็นเสนอแนะต้องมีเหตุผลประกอบการสนับสนุน ด้วยการยกตัวอย่างประกอบ การอ้างอิง การใช้เหตุผล การเปรียบเทียบ และการแสดงข้อเท็จจริง เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ความคิดเห็นของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งผู้เขียนเสนอแนะทางที่ดีให้ผู้อ่าน เป็นการนำเสนอแนวคิดเพื่อเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือสังคมจากเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นในสังคมแม้การกระทำนั้น ๆ จะเป็นผลดีหรือผลเสีย แต่ประเด็นที่ผู้เขียนมุ่งเสนอนั้นจะต้องก่อให้เกิดผลดีหรือมีแง่คิดที่ดีต่อผู้อ่านมากกว่าผลเสีย

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เรียงความ ย่อความ และเรื่องราว

ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา
 ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ท 2.1 ม.3/6 เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดที่ ท 2.1 ม.3/6 เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความรู้ความคิดเห็นหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะโดยสื่อเจตนาเชิงสร้างสรรค์ได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับความคิดให้ผู้อ่านเข้าใจตามความคิดของผู้เขียนได้
3. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะตรงตามกลุ่มเป้าหมายหรือผู้รับสาร
4. นักเรียนสามารถเรียบเรียงถ้อยคำภาษา ใช้คำศัพท์และประโยคได้หลากหลายแนว
5. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะได้อย่างมีมารยาทและถูกกาลเทศะ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
 - มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร
 - มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม
 - ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม
 - วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
2. ความสามารถในการคิด
 - ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
 - สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้
 - ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา
 - เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงในสังคม
 - แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
 - กระบวนการทำงานกลุ่ม
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
 - เลือกและใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมตามวัย
 - สามารถนำเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาตนเอง
 - ใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาย่างสร้างสรรค์

สื่อการเรียนการสอน

- คอลัมน์ข่าว เรื่อง มาตรการงดใช้พลาสติกทั่วเอเชีย กับก้าวที่เริ่มต้นในประเทศไทย
- คู่มือการเขียนแสดงความคิดเห็น
- ภาระงาน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ

ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน

ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task)				
ขั้นตอน	จุดประสงค์	วิธีการปฏิบัติ	การมีปฏิสัมพันธ์	เวลา
การนำเข้าสู่บทเรียน	- เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมนักเรียนสู่การเข้าบทเรียน - เพื่อชี้แจงข้อคำสั่งภาระงานหรือเรื่องที่นักเรียนจะได้ปฏิบัติกิจกรรม	- นักเรียนอ่านคอลัมน์ข่าว เรื่อง มาตรการงดใช้พลาสติกทั่วเอเชีย กับก้าวที่เริ่มต้นในประเทศไทย - ครูซักถามคำถามหลังจากนักเรียนอ่านคอลัมน์ข่าวจบ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ - ครูบอกหัวข้อที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ในครั้งนี้ คือ การเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ	ระดับชั้นเรียน	45 นาที
ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task)				
ขั้นตอน	จุดประสงค์	วิธีการปฏิบัติ	การมีปฏิสัมพันธ์	เวลา
การวางแผน (Planning)	นักเรียนวางแผนการทำงาน	- นักเรียนแบ่งบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มแต่ละคน เช่น หัวหน้ากลุ่ม รองหัวหน้ากลุ่ม ผู้ประสานงาน ผู้เขียนคำตอบ ผู้นำเสนอ เป็นต้น - นักเรียนวางแผนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการค้นคว้าลงในกระดาษที่ครูเตรียมไว้	งานกลุ่ม	1 ชั่วโมง
รายงาน	นักเรียนรายงานคำตอบหน้าชั้น	- นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มมานำเสนอแนะเพื่อนนักเรียนคนอื่น ๆ ให้	งานกลุ่ม	1 ชั่วโมง

(Report)	เรียน	ตระหนักถึงความสำคัญของขยะซึ่งเป็นเหตุให้เกิดภาวะโลกร้อนและเปลี่ยนแปลงทรัพยากร		
การเขียน (Writing)	นักเรียนได้ฝึก การเขียนแสดง ความคิดเห็น เสนอแนะด้วย ตนเอง	ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น เสนอแนะเรื่องมาตรการลดขยะ รณรงค์ให้ผู้อ่านดำเนินชีวิตโดย ปราศจากขยะ รบกวณธรรมชาติให้ น้อยที่สุดเพื่อเป็นการถนอม ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้ ใจความถูกต้อง ตามครบถ้วนตาม องค์ประกอบการแสดงความ คิดเห็น	งานเดี่ยว	1 ชั่วโมง
ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus)				
ขั้นตอน	จุดประสงค์	วิธีการปฏิบัติ	การมีปฏิสัมพันธ์	เวลา
การวิเคราะห์ภาษา (Analysis)	ครูอธิบาย หลักการเขียน แสดงความ คิดเห็นเสนอแนะ	- นักเรียนจับคู่ แลกเปลี่ยนงาน เขียนให้เพื่อนอ่านเพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องในงานเขียนของเพื่อน นักเรียนและสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ ให้คำแนะนำ ดิชมงาน เขียนของเพื่อนได้	งานคู่	45 นาที
การฝึกฝนภาษา (Practice)	ให้โอกาสนักเรียน ได้กลับไปเขียน ใหม่ให้งานเขียน ดียิ่งขึ้น	นักเรียนเขียนการเขียนแสดงความ คิดเห็นเสนอแนะ เรื่อง รณรงค์ลด การใช้ถุงพลาสติกและเชิญชวนให้ ผู้อ่านใช้ถุงผ้าเพื่อลดภาวะโลกร้อน	งานเดี่ยว	1 ชั่วโมง

การวัดและการประเมินผล

แบบประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เรื่องการเขียนแสดงความคิดเห็น

แบบประเมินผลการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ ให้ผู้สอน
พิจารณาจากเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ดังนี้

ระดับคะแนน	ลักษณะของงาน
5 คะแนน (ดีมาก)	- เขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะได้ตรงทุกประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง สอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - มีโครงเรื่องถูก ครอบคลุมถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง และมีการสรุปการแสดงความคิดเห็น - มีการแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อเปรียบเทียบ การอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อสนับสนุนที่น่าเชื่อถือตามหลักตรรกะแสดงความคิดเห็น - มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ถูกต้องทุกตำแหน่ง เช่น ขอแนะนำ (ว่า) ความเห็นสมควร (ว่า) ขอเสนอแนวทาง น่าจะ รู้สึก หวัง ควรจะ เป็นต้น - ใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีมารยาทในการเขียน
4 คะแนน (ดี)	- เขียนแสดงความคิดเห็นได้บางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง สอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - มีการจัดระบบการเขียนถูกต้องบางองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง การจบเรื่อง - มีการแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อเปรียบเทียบ การอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อสนับสนุน มีตรรกะถูกต้อง 3 ตำแหน่ง - มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็น

	คิดเห็นได้ผิด 1 ตำแหน่ง 5. ใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีมารยาทในการเขียน
3 คะแนน (พอใช้)	1. เขียนแสดงความคิดเห็นได้ตรงบางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง 2. มีการจัดระบบการเขียนองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง การจบเรื่อง แต่ขาด 2 องค์ประกอบ 3. การแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อโต้แย้ง มีตรรกะถูกต้อง 2 ตำแหน่ง 4. มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ผิด 2 - 3 ตำแหน่ง 5. ใช้ภาษาเหมาะสมแต่ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีมารยาทในการเขียน
2 คะแนน (ต่ำ)	1. เขียนแสดงความคิดเห็นได้บางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง 2. มีการจัดระบบการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดง 3. การแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อโต้แย้ง มีตรรกะถูกต้อง 1 ตำแหน่ง 4. มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ผิด 4 - 5 ตำแหน่ง 5. ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แต่มีมารยาทในการเขียน
0 - 1 คะแนน (ปรับปรุง)	1. เขียนแสดงความคิดเห็นไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้ 2. มีการจัดระบบการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น 3. ไม่มีการแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อโต้แย้ง ไม่มีตรรกะเลย

	4. มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ผิดมากกว่า 5 ตำแหน่ง 5. ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และไม่มีมารยาทในการเขียน
--	--

มาตรการงดใช้พลาสติกทั่วเอเชีย กับก้าวที่เริ่มต้นในประเทศไทย

หลังจากมีเสียงเรียกร้องมาจากทุกภาคส่วน ประเทศไทยได้เริ่มมีมาตรการลดใช้ ถุงพลาสติก อย่างจริงจังจากร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ และนี่คือกรณีศึกษาจุดเริ่มต้นการลดพลาสติกจากหลายประเทศในเอเชีย แม้ครั้งหนึ่งในอดีต พลาสติกเปรียบเหมือนวัสดุสังเคราะห์จากฝีมือการสร้างสรรค์ของมนุษย์อันล้ำค่าที่นำพาความสะดวกสบายในชีวิตประจำวันทุกรูปแบบ แต่ไม่กี่ทศวรรษให้หลัง ชาวโลกต่างเห็นต้องกันว่า พลาสติกส่งผลกระทบเป็นวงกว้างกว่าที่เราจินตนาการไว้ มาตรการงดใช้ พลาสติก กลายเป็นกระแสและกำลังส่งแรงกระเพื่อมในสังคมโลก เนื่องจากชาวโลกกำลังเห็นผลกระทบของจากใช้ถุงพลาสติกที่มากเกินไป จนส่งผลให้ธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ป่าไม้ ทะเล และบรรดาสัตว์ ได้รับผลกระทบจากพลาสติกที่พวกมันไม่ได้ก่อขึ้น ดังที่ปรากฏให้เห็นในหนังสืออยู่หลายกรณี

ในส่วนของประเทศไทย กระบวนการงดใช้พลาสติกกำลังเริ่มต้นอย่างจริงจังมากขึ้น แม้จะเป็นการออกตัวที่ช้าไปสักหน่อยเมื่อเทียบกับเพื่อนร่วมทวีปเอเชียหลายประเทศ ที่เล็งเห็นผลกระทบจากวัสดุสังเคราะห์นี้มานานแล้ว แต่สิ่งนี้ก็เป็นอีกหนึ่งการเริ่มต้นไปสู่เป้าหมายของโลกที่ไร้พลาสติก อันจะส่งผลดีต่อธรรมชาติและสัตว์ร่วมโลก นี่คือการรื้อฟื้นของวัฒนธรรมการงดใช้ถุงพลาสติกที่โดดเด่นทั่วเอเชีย ซึ่งเราต้องการนำเสนอเพื่อเป็นกรณีศึกษาให้กับประเทศไทยที่กำลังอยู่ในช่วงเริ่มต้นมองว่า มาตรการลดพลาสติกในประเทศสามารถประสบความสำเร็จได้ ตั้งแต่ปี 2018 เป็นต้นมา ในประเทศไทยเริ่มมีแนวคิดที่จะลดละเลิกถุงพลาสติกตามหน่วยงานราชการ และเอกชน เช่น ผู้ขายสินค้าต่างๆ อันเป็นรูปแบบการรณรงค์โดยสมัครใจ ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในประเทศไทยหลายแห่งเริ่มปรากฏให้เห็นถึงผลกระทบจากพลาสติกที่กลายเป็นขยะตกค้าง และส่งผลต่อสัตว์ที่อาศัยอยู่โดยรอบ โดยเฉพาะพื้นที่ทะเล จนต้องมีประกาศปิดสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติบางแห่ง และตั้งแต่ต้นปี 2019 เป็นต้นมา ประเทศไทยเริ่มมาตรการลดถึงพลาสติกอย่างจริงจัง ไม่ว่าจะเป็นมาตรการเชิงรุกอย่างการห้ามให้พลาสติกหุ้มฝาเครื่องดื่ม มาตรการการห้ามใช้ถุงพลาสติกในสถานศึกษา การแจกจ่ายถุงพลาสติก 1 วันต่อเดือน หรือแม้กระทั่งใช้การศิลปิน ดารา นักร้องที่มีชื่อเสียงเพื่อทำแคมเปญรณรงค์การไม่รับถุงพลาสติกโดยเฉพาะ นอกจากมาตรการจากร้านค้าปลีกยักษ์ใหญ่ ในส่วนของระดับแบรนด์นั้นก็มีการขยับตัวจาก ยูนิโคล่ (Uniqlo) แบรนด์เสื้อผ้าสตรีทแฟชั่นจากประเทศญี่ปุ่นได้ประกาศงดการใช้ถุงพลาสติกในทุกสาขา

“ทั่วโลก” (รวมถึงประเทศไทย) และเปลี่ยนมาใช้ถุงกระดาษแทน ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายนเป็นต้นไป แม้จะมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ในโลกออนไลน์บางส่วนว่า มาตรการงดใช้ถุงพลาสติกของห้างสรรพสินค้า ยักยอกจะกะทันหันเกินไปสักนิด จนส่งผลกระทบต่อลูกค้าที่ไม่ได้เตรียมตัวอยู่บ้าง แต่จากกรณีศึกษา จากมาตรการลดพลาสติกทั่วเอเชีย ก็พบว่าในช่วงของการดำเนินการช่วงแรกย่อมได้รับเสียง วิพากษ์วิจารณ์จากทั้งผู้ค้าและผู้ซื้อ แต่ในท้ายที่สุดมักปรากฏผลการลดการใช้พลาสติกที่น่าพอใจ และประชาชนเกิดความคุ้นชินในที่สุด เพียงแต่ต้องอาศัยระยะเวลาของประชาชนในการปรับตัวกับ ชีวิตที่ลดพลาสติกมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม สำหรับประเทศไทย ยังมีโจทย์สำคัญว่า จะมาตรการลดถุงพลาสติกในระดับ ร้านค้าครัวเรือน เช่นในตลาดสด หรือร้านค้ารายย่อยได้อย่างไร ซึ่งอาจจะต้องอาศัยมาตรการทาง กฎหมาย หรือมาตรการทางภาษีบังคับผู้ค้าทุกคนอย่างเท่าเทียมเช่นเดียวกับกรณีเดียวกันที่เคย เกิดขึ้นในต่างประเทศ มิฉะนั้นการลดพลาสติกในประเทศไทยจะกลายเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นแค่ใน บางภาคส่วนของประเทศ และไม่ก่อให้เกิดผลลัพธ์การลดใช้พลาสติกได้อย่างสมบูรณ์ จนในเดือน เมษายนที่ผ่านมา กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) ได้รายงาน ว่า ประเทศไทย สามารถลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติกตามตลาดสด ร้านค้า ร้านสะดวกซื้อ และร้านสรรพสินค้าได้มาก ถึง 1,300-1,500 ล้านใบ หรือประมาณ 2,686 ตัน สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของความตระหนักใน การลดใช้ถุงพลาสติกของคนไทย ดังนั้น ในวันที่ 3 กรกฎาคม อันเป็นวันปลอดถุงพลาสติกสากล บรรดาห้างสรรพสินค้าชื่อดัง เช่น เดอะมอลล์ทุกสาขา, สยามพารากอน, ดีเอ็มโพเรียม, ดีเอ็มควอ เทียร์ และห้างอื่นๆ ในเครือ ได้เตรียมงดให้บริการถุงพลาสติก และแนะนำให้ลูกค้านำถุงผ้ามาใส่ สินค้า หรือบริจาค 1 บาท ในกรณีที่ต้องการรับถุงพลาสติก เพื่อนำเงินไปสนับสนุนกิจกรรมทาง สิ่งแวดล้อม และเมื่อเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา ห้างสรรพสินค้าในเครือเซ็นทรัลได้ประกาศแคมเปญงด แจกถุงพลาสติกให้กับลูกค้า และแจกถุงกระดาษแทน รวมไปถึงร้านค้าปลีกในเครือ เช่น ซูเปอร์สโตน บีทูเอส ออฟฟิศเมท เป็นต้น ในส่วนของซูเปอร์มาเก็ต เช่น เทสโก โลตัส ไดยกเลิกใช้บรรจุภัณฑ์กับ ผลิตภัณฑ์อาหารทุกสาขาแล้ว ด้านบิ๊กซี ยังมีบริการให้ถุงพลาสติกกับลูกค้า แต่จะมีการกำหนดวันงด แจกถุงพลาสติก ประจำสัปดาห์หรือประจำเดือน นอกจากนี้ ล่าสุดเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2562 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วราวุธ ศิลปอาชา ได้หารือร่วมกับ ภาคเอกชน 43 บริษัท ได้ข้อสรุปว่า ห้างสรรพสินค้าและร้านสะดวกซื้อจะงดแจกถุงพลาสติกใช้ครั้ง

เดี๋ยวจึง ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563 และกำหนดเป้าหมายให้พลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้งจะต้องหมดจากประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2564 เป็นต้นไป ดังนั้น เมื่อภาครัฐผลักดัน ภาคเอกชนตอบสนอง และผู้บริโภคมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โอกาสที่ประเทศไทยจะลดปริมาณการใช้พลาสติกลงเรื่อย ๆ ย่อมเป็นไปได้สูง

ที่มา : national geographic Thailand. (2562). มาตรการงดใช้พลาสติกทั่วเอเชีย กับก้าวที่เริ่มต้นในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2562, จาก

<https://ngthai.com/environment/23193/thailandbeginplasticmeasure>

ภาระงานเรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ

ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ วิจารณ์ผลการใช้ถุงพลาสติก เช่น เชิญชวน
ให้ผู้อ่านใช้ถุงผ้า เพื่อลดภาวะโลกร้อนและตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงานครั้งที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือน **เวลา 6 ชั่วโมง**

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนแสดงความคิดเห็นแบ่งเป็น 5 ประเภทย่อย โดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานครั้งที่ 3 มุ่งเน้นการเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือน เป็นการตักเตือนการกระทำของบุคคล กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือภาพรวมกว้าง ๆ ในสังคมจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น การเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือนการขับขี การดำเนินชีวิต การเงิน การศึกษา ฯลฯ

การแสดงความคิดเห็นตักเตือนต้องมีเหตุผลประกอบการสนับสนุน ด้วยการยกตัวอย่างประกอบ การอ้างอิง การใช้เหตุผล การเปรียบเทียบ และการแสดงข้อเท็จจริง เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ความคิดเห็นของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน ส่วนใหญ่ผู้ที่เขียนการแสดงความคิดเห็นเพื่อตักเตือนจะปรากฏในหนังสือพิมพ์ในฐานะสื่อมวลชนโดยเฉพาะบทบรรณาธิการที่เปรียบเสมือนผู้เฝ้าระวังเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม นักข่าวจึงมีหน้าที่ในการตักเตือนสังคมโดยตรง มีการใช้ภาษาเพื่อแสดงข้อเท็จจริงเช่นเดียวกับการแสดงความคิดเห็นแบบอื่น ๆ แต่จะมีลักษณะของการรายงานข่าว ข้อมูล ข้อเท็จจริงซึ่งเป็นเหตุการณ์ เรื่องราว บุคคลที่เกิดขึ้นในสังคมผ่านทัศนคติของผู้เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นตักเตือนหรือกระจกสะท้อนไปยังผู้อ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เรียงความ ย่อความ และเรื่องราว

ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา
ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ท 2.1 ม.3/6 เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดที่ ท 2.1 ม.3/6 เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความรู้ความคิดเห็นหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือนโดยสื่อเจตนาเชิงสร้างสรรค์ได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับความคิดให้ผู้อ่านเข้าใจตามความคิดของผู้เขียนได้

3. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือนตรงตามกลุ่มเป้าหมายหรือผู้รับสาร
4. นักเรียนสามารถเรียบเรียงถ้อยคำภาษา ใช้คำศัพท์และประโยคได้หลากหลายแนว
5. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือนได้อย่างมีมารยาทและถูกกาลเทศะ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
 - มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร
 - มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม
 - ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม
 - วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
2. ความสามารถในการคิด
 - ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
 - สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้
 - ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา
 - เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงในสังคม
 - แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
 - กระบวนการทำงานกลุ่ม
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
 - เลือกและใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมตามวัย
 - สามารถนำเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาตนเอง
 - ใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาย่างสร้างสรรค์
 - มีคุณธรรม จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี

สื่อการเรียนการสอน

- วีดิทัศน์ รายการ Happy Way ตอน Safe Trip Save Life....ขับขี่ปลอดภัย เคารพกฎวินัยจราจร
- คู่มือการเขียนแสดงความคิดเห็น
- ภาระงาน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือน

ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน

ขั้นก่อนปฏิบัติการงาน (Pre-task)				
ขั้นตอน	จุดประสงค์	วิธีการปฏิบัติ	การมีปฏิสัมพันธ์	เวลา
การนำเข้าสู่บทเรียน	- เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสู่การเข้าบทเรียน - เพื่อชี้แจงข้อคำสั่งภาระงานหรือเรื่องที่นักเรียนจะได้ปฏิบัติกิจกรรม	- นักเรียนดูวีดิทัศน์เรื่อง Happy Way ตอน Safe Trip Save Life ... ขับขี่ปลอดภัย เคารพกฎ วินัยจราจร - ครูซักถามคำถามหลังจากจบวีดิทัศน์ว่านักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง - ครูแสดงกราฟหลักฐานการเกิดอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ในประเทศไทย อัตราการบาดเจ็บและเสียชีวิต และเข้าประเด็นเหตุการณ์ที่ผ่านมาของโรงเรียน มีเด็กนักเรียนโรงเรียนประสบอุบัติเหตุทางรถจักรยานยนต์มากน้อยเพียงใด และนักเรียนคิดว่าสาเหตุใดที่ทำให้เขาเหล่านั้นประสบอุบัติเหตุ	ระดับชั้นเรียน	45 นาที
ขั้นปฏิบัติการงาน (Task)				
ขั้นตอน	จุดประสงค์	วิธีการปฏิบัติ	การมีปฏิสัมพันธ์	เวลา
การวางแผน (Planning)	นักเรียนวางแผนการทำงาน	- นักเรียนจับกลุ่ม 8 คน ร่วมกันปรึกษาระดมความคิดหาข้อมูลเรื่องการเคารพกฎจราจร ขับขี่	งานกลุ่ม	1 ชั่วโมง

		อย่างไรให้ปลอดภัย - นักเรียนแต่ละกลุ่มกระจายตัวไปแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนกลุ่มอื่น - นักเรียนแบ่งบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มแต่ละคน เช่น หัวหน้ากลุ่ม รองหัวหน้ากลุ่ม ผู้ประสานงาน ผู้เขียนคำตอบ ผู้นำเสนอ เป็นต้น - นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้ค้นคว้าลงในกระดาษที่ครูเตรียมไว้ และนำเสนอหน้าชั้นเรียน		
รายงาน (Report)	นักเรียนรายงานคำตอบหน้าชั้นเรียน	-นักเรียนตัวแทนแต่ละกลุ่มมานำเสนอการขับเคลื่อนด้วยความประมาท ว่ามีสิ่งใดเป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุได้ และเสนอวิธีป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ	งานกลุ่ม	1 ชั่วโมง
การเขียน (Writing)	นักเรียนได้ฝึกการเขียนแสดงความคิดเห็น ตักเตือนด้วยตนเอง	ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น ตักเตือนเรื่องการขับเคลื่อนอย่างปลอดภัย ให้ใจความถูกต้อง ตามครบถ้วนตามองค์ประกอบการแสดงความคิดเห็น	งานเดี่ยว	1 ชั่วโมง
ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus)				
ขั้นตอน	จุดประสงค์	วิธีการปฏิบัติ	การมีปฏิสัมพันธ์	เวลา
การวิเคราะห์ภาษา (Analysis)	ครูอธิบายหลักการเขียน	- นักเรียนจับคู่ แลกเปลี่ยนงานเขียนให้เพื่อนอ่านเพื่อตรวจสอบ	งานคู่	45 นาที

	แสดงความ คิดเห็นตักเตือน	ความถูกต้องในงานเขียนของเพื่อน นักเรียนและสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ให้คำแนะนำ ดีชมงาน เขียนของเพื่อนได้		
การฝึกฝนภาษา (Practice)	ให้โอกาสนักเรียน ได้กลับไปเขียน ใหม่ให้งานเขียน ดีขึ้น	นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น ตักเตือน เรื่อง การขับขีปลดภัย	งานเดี่ยว	1 ชั่วโมง

การวัดและการประเมินผล

แบบประเมินผลการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือนให้ผู้สอนพิจารณาจาก
เกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ดังนี้

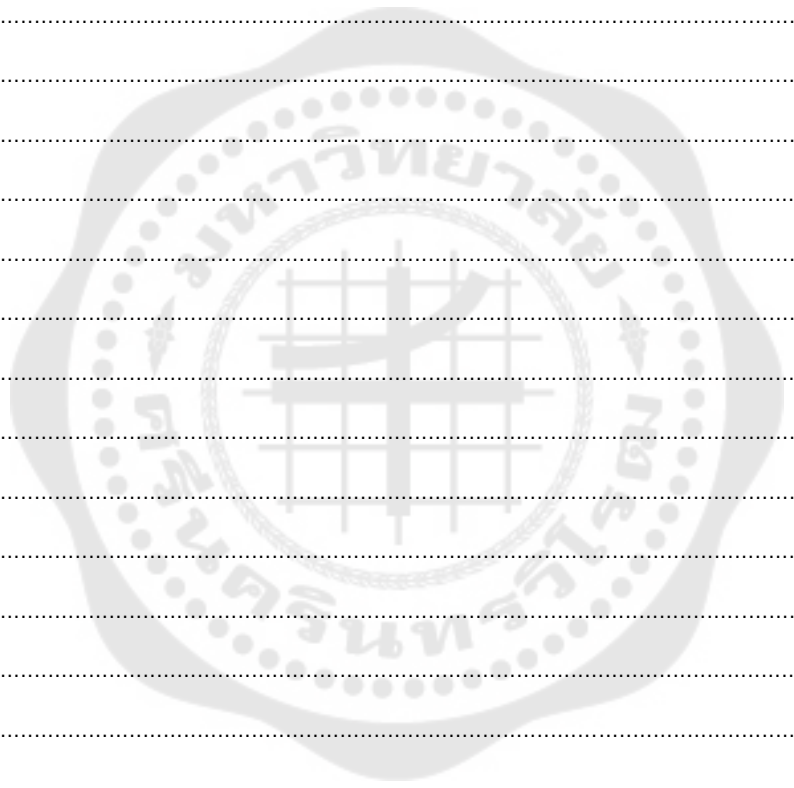
ระดับคะแนน	ลักษณะของงาน
5 คะแนน (ดีมาก)	- เขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือนได้ตรงทุกประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อ เรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - มีโครงเรื่องถูก ครอบคลุมประกอบถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียน แสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง และมีการสรุปการแสดงความคิดเห็น - มีการแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อเปรียบเทียบ การอ้างอิงแหล่งที่มาของ ข้อสนับสนุนที่น่าเชื่อถือตามหลักตรรกะแสดงความคิดเห็น - มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดง ความคิดเห็นได้ถูกต้องทุกตำแหน่ง เช่น ควร น่าจะ สมควรที่จะ เป็นการดีกว่า... จะ ดีกว่าไหมถ้า... เป็นต้น - ใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีมารยาท ในการเขียน

4 คะแนน (ดี)	- เขียนแสดงความคิดเห็นได้บางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง สอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - มีการจัดระบบการเขียนถูกต้องบางองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง การจบเรื่อง - มีการแสดงเหตุผล ข้อเสนอแนะ ข้อเปรียบเทียบ การอ้างอิงแหล่งที่มาของ ข้อเสนอแนะ มีตรรกะถูกต้อง 2 ตำแหน่ง - มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ผิด 1 ตำแหน่ง - ใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีมารยาทในการเขียน
3 คะแนน (พอใช้)	- เขียนแสดงความคิดเห็นได้ตรงบางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง - มีการจัดระบบการเขียนองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง การจบเรื่อง - การแสดงเหตุผล ข้อเสนอแนะ ข้อโต้แย้ง มีตรรกะถูกต้อง 1 ตำแหน่ง - มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ผิด 2 - 3 ตำแหน่ง - ใช้ภาษาเหมาะสมแต่ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีมารยาทในการเขียน
2 คะแนน (ต่ำ)	- เขียนแสดงความคิดเห็นได้บางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง - มีการจัดระบบการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดง - การแสดงเหตุผล ข้อเสนอแนะ ข้อโต้แย้ง ไม่มีตรรกะถูกต้อง - มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ผิด 4 - 5 ตำแหน่ง

	5. ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แต่มีมารยาทในการเขียน
0 – 1 คะแนน (ปรับปรุง)	1. เขียนแสดงความคิดเห็นไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้ 2. มีการจัดระบบการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดง 3. ไม่มีการแสดงเหตุผล ข้อเสนอแนะ ข้อโต้แย้ง ไม่มีตรรกะเลย 4. มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ผิดมากกว่า 5 ตำแหน่ง 5. ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และไม่มีมารยาทในการเขียน

ภาระงานเรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือน

ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นตักเตือนการขับขีรถจักรยานยนต์ เคารพกฎจราจร ลดอุบัติเหตุบน
ท้องถนน และตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม

A series of horizontal dotted lines for writing, with a large, faint watermark of the Thai Ministry of Education logo in the center. The logo is circular with a five-pointed star in the middle and Thai text around the border.

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงานครั้งที่ 4
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**
เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้าน **เวลา 6 ชั่วโมง**

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนแสดงความคิดเห็นแบ่งเป็น 5 ประเภทย่อย โดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานครั้งที่ 4 มุ่งเน้นการเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้าน เป็นการตำหนิเพราะไม่เห็นด้วยต่อการกระทำของบุคคล เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม เช่น การเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้านการล่าสัตว์ป่า กฎหมาย การเมือง กิจกรรมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ความเชื่อ บุคคล บทความ สื่อต่าง ๆ ฯลฯ

การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้านต้องมีเหตุผลประกอบการสนับสนุน ด้วยการยกตัวอย่างประกอบ การอ้างอิง การใช้เหตุผล การเปรียบเทียบ และการแสดงข้อเท็จจริง เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ความคิดเห็นของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน เพื่อสะท้อนความไม่เห็นด้วยตอบโต้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งผู้เขียนนำเสนอเนื้อหาใจความโต้แย้งความคิดเห็นของผู้อื่นหรือคัดค้านการกระทำของผู้อื่น อาจกล่าวโต้แย้งถึงผู้มีหน้าที่หรือควรรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง กล่าวคือเป็นการแสดงทัศนะทางลบหรือไม่เห็นด้วยของผู้เขียนต่อเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้น

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เรียงความ ย่อความ และเรื่องราว

ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา
 ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ท 2.1 ม.3/6 เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นโต้แย้งอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดที่ ท 2.1 ม.3/6 เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความรู้ความคิดเห็นหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้านโดยสื่อเจตนาเชิงสร้างสรรค์ได้

2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับความคิดให้ผู้อ่านเข้าใจตามความคิดของผู้เขียนได้
3. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้านตรงตามกลุ่มเป้าหมายหรือ

ผู้รับสาร

4. นักเรียนสามารถเรียบเรียงถ้อยคำภาษา ใช้คำศัพท์และประโยคได้หลากหลายแนว
5. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้านได้อย่างมีมารยาทและถูก

กาลเทศะ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
 - มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร
 - มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม
 - ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม
 - วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
2. ความสามารถในการคิด
 - ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
 - สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้
 - ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา
 - เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงในสังคม
 - แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
 - กระบวนการทำงานกลุ่ม
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
 - เลือกและใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมตามวัย
 - สามารถนำเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาตนเอง
 - ใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
 - มีคุณธรรม จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี

สื่อการเรียนการสอน

- วีดิทัศน์ เรื่อง เล่าชวนหัว อ.สุขสันต์ วิเวกเมธากร เปิดตำนานจีนเปปปิสตาร์

- คู่มือการเขียนแสดงความคิดเห็น
- ภาระงาน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้าน

ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน

ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task)				
ขั้นตอน	จุดประสงค์	วิธีการปฏิบัติ	การมีปฏิสัมพันธ์	เวลา
การนำเข้าสู่บทเรียน	- เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมนักเรียนสู่การเข้าบทเรียน - เพื่อชี้แจงข้อคำสั่งภาระงานหรือเรื่องที่นักเรียนจะได้ปฏิบัติกิจกรรม	- นักเรียนดูวีดิทัศน์ เรื่อง เล่าชวนหัว อ.สุขสันต์ วิเวกเมธากร เปิดตำนานจีนเปิปพิสดาร - ครูซักถามคำถามหลังจากนักเรียนดูวีดิทัศน์จบ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ และถามความคิดเห็นของนักเรียนว่ามีความรู้สึกอย่างไร	ระดับชั้นเรียน	45 นาที
ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task)				
ขั้นตอน	จุดประสงค์	วิธีการปฏิบัติ	การมีปฏิสัมพันธ์	เวลา
การวางแผน (Planning)	นักเรียนวางแผนการทำงาน	- นักเรียนจับกลุ่ม 8 คน ร่วมกันปรึกษาว่าการกินแบบพิสดารมีข้อดีหรือข้อเสียหรือไม่อย่างไร เพื่อตอบโต้การกินแปลก - นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้ค้นคว้าลงในกระดาษที่ครูเตรียมไว้ และนำเสนอหน้าชั้นเรียน	งานกลุ่ม	1 ชั่วโมง

รายงาน (Report)	นักเรียนรายงาน คำตอบหน้าชั้น เรียน	-นักเรียนตัวแทนแต่ละกลุ่ม นำเสนอข้อโต้แย้งหรือคัดค้านการ กินแบบพิสดาร พร้อมแสดงเหตุผล	งานกลุ่ม	1 ชั่วโมง
การเขียน (Writing)	นักเรียนได้ฝึก การเขียนแสดง ความคิดเห็น โต้แย้งหรือ คัดค้านด้วย ตนเอง	ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนแสดง ความคิดเห็นโต้แย้งการกินแบบไม่ ถูกสุขลักษณะ การกินแบบพิสดาร ให้ถูกต้อง ตามครบถ้วนตาม องค์ประกอบการแสดงความ คิดเห็น	งานเดี่ยว	1 ชั่วโมง
ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus)				
ขั้นตอน	จุดประสงค์	วิธีการปฏิบัติ	การมีปฏิสัมพันธ์	เวลา
การวิเคราะห์ภาษา (Analysis)	ครูอธิบาย หลักการเขียน แสดงความ คิดเห็นโต้แย้ง หรือคัดค้าน	- นักเรียนได้วิเคราะห์แนวทาง สำหรับการเขียนแสดงความคิดเห็น โต้แย้งที่ถูกต้อง - นักเรียนได้โอกาสตรวจสอบความ ถูกต้องของงานเขียนตนเอง และ เพื่อนร่วมชั้น	งานคู่	45 นาที
การฝึกฝนภาษา (Practice)	ให้โอกาสนักเรียน ได้กลับไปเขียน ใหม่ให้งานเขียน ดียิ่งขึ้น	- นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น โต้แย้ง เรื่อง การกินแบบไม่ถูก สุขลักษณะ การกินแบบพิสดารอีก ครั้ง	งานเดี่ยว	1 ชั่วโมง

การวัดและการประเมินผล

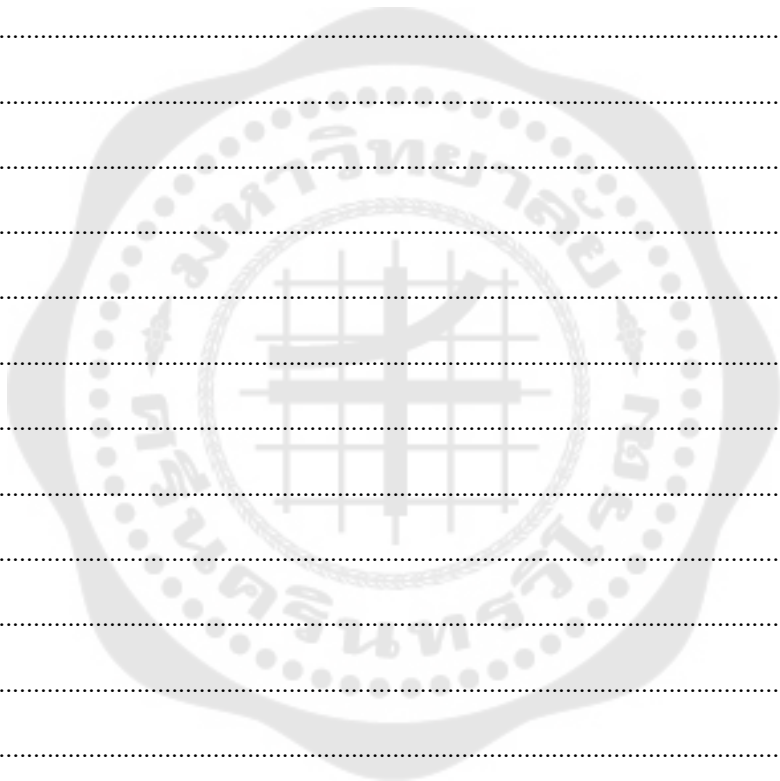
แบบประเมินผลการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้านให้
ผู้สอนพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ดังนี้

ระดับคะแนน	ลักษณะของงาน
5 คะแนน (ดีมาก)	- เขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้านได้ตรงทุกประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - มีโครงเรื่องถูก ครอบคลุมประกอบถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง และมีการสรุปการแสดงความคิดเห็น - มีการแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อเปรียบเทียบ การอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อสนับสนุนที่น่าเชื่อถือตามหลักตรรกะแสดงความคิดเห็น - มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ถูกต้องทุกตำแหน่ง เช่น ไม่ควร ไม่สมควร ไม่เห็นด้วย ไม่น่า ไม่เชื่อ ขอปฏิเสธการกระทำนี้ต่อต้านการกระทำนี้ เป็นต้น - ใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีมารยาทในการเขียน
4 คะแนน (ดี)	- เขียนแสดงความคิดเห็นได้บางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - มีการจัดระบบการเขียนถูกต้องบางองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง การจบเรื่อง - มีการแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อเปรียบเทียบ การอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อสนับสนุน มีตรรกะถูกต้อง 3 ตำแหน่ง - มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็น

	คิดเห็นได้ผิด 1 ตำแหน่ง 5. ใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีมารยาทในการเขียน
3 คะแนน (พอใช้)	1. เขียนแสดงความคิดเห็นได้ตรงบางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง 2. มีการจัดระบบการเขียนองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง การจบเรื่อง แต่ขาด 2 องค์ประกอบ 3. การแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อโต้แย้ง มีตรรกะถูกต้อง 2 ตำแหน่ง 4. มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ผิด 2 - 3 ตำแหน่ง 5. ใช้ภาษาเหมาะสมแต่ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีมารยาทในการเขียน
2 คะแนน (ต่ำ)	1. เขียนแสดงความคิดเห็นได้บางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง 2. มีการจัดระบบการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดง 3. การแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อโต้แย้ง มีตรรกะถูกต้อง 1 ตำแหน่ง 4. มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ผิด 4 - 5 ตำแหน่ง 5. ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แต่มีมารยาทในการเขียน
0 - 1 คะแนน (ปรับปรุง)	1. เขียนแสดงความคิดเห็นไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้ 2. มีการจัดระบบการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดง 3. ไม่มีการแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อโต้แย้ง ไม่มีตรรกะเลย 4. มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ผิดมากกว่า 5 ตำแหน่ง 5. ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และไม่มีมารยาทในการเขียน

ภาระงานเรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้าน

ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้านการกินอาหารไม่ถูกสุขลักษณะ เปิปพิสดาร พร้อมตั้งชื่อเรื่องใหม่เหมาะสม

แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงานครั้งที่ 5
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**
เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง **เวลา 6 ชั่วโมง**

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนแสดงความคิดเห็นแบ่งเป็น 5 ประเภทย่อย โดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานครั้งที่ 5 มุ่งเน้นการเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง เช่น การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิดชูบุคคล องค์กร ยกย่องผู้ที่ทำคุณประโยชน์หรือเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนใน ฯลฯ

การแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องต้องมีเหตุผลประกอบการสนับสนุน ด้วยการยกตัวอย่างประกอบ การอ้างอิง การใช้เหตุผล การเปรียบเทียบ และการแสดงข้อเท็จจริง เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ความคิดเห็นของผู้เขียนไปยังผู้อ่านเพื่อแสดงความสรรเสริญยกย่องบุคคลหรือองค์กร

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เรียงความ ย่อความ และเรื่องราว

ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ท 2.1 ม.3/6 เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดที่ ท 2.1 ม.3/6 เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความรู้ความคิดเห็นหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องโดยสื่อเจตนาเชิงสร้างสรรค์ได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับความคิดให้ผู้อ่านเข้าใจตามความคิดของผู้เขียนได้
3. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องตรงตามกลุ่มเป้าหมายหรือผู้รับสาร
4. นักเรียนสามารถเรียบเรียงถ้อยคำภาษา ใช้คำศัพท์และประโยคได้หลากหลายแนว

5. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องได้อย่างมีมารยาทและถูกกาลเทศะ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
 - มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร
 - มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม
 - ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม
 - วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
2. ความสามารถในการคิด
 - ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
 - สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้
 - ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา
 - เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงในสังคม
 - แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
 - กระบวนการทำงานกลุ่ม
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
 - เลือกและใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมตามวัย
 - สามารถนำเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาตนเอง
 - ใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหายอย่างสร้างสรรค์
 - มีคุณธรรม จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี

สื่อการเรียนการสอน

- วิดีทัศน์ เรื่อง บุคคลตัวอย่าง ดร.เกริก มุ่งมิกิจ
- คู่มือการเขียนแสดงความคิดเห็น
- ภาระงานเรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง

ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน

ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task)				
ขั้นตอน	จุดประสงค์	วิธีการปฏิบัติ	การมีปฏิสัมพันธ์	เวลา
การนำเข้าสู่บทเรียน	- เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมนักเรียนสู่การเข้าบทเรียน - เพื่อชี้แจงข้อคำสั่งภาระงานหรือเรื่องที่นักเรียนจะได้ปฏิบัติกิจกรรม	- นักเรียนดูวีดิทัศน์เรื่อง บุคคลตัวอย่าง ดร.เกริก มุ่งมีกิจ - ครูซักถามคำถามหลังจากนักเรียนดูวีดิทัศน์จบ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ และถามความคิดเห็นของนักเรียนว่ามีความรู้สึกละอย่างไร	ระดับชั้นเรียน	45 นาที
ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task)				
ขั้นตอน	จุดประสงค์	วิธีการปฏิบัติ	การมีปฏิสัมพันธ์	เวลา
การวางแผน (Planning)	นักเรียนวางแผนการทำงาน	- นักเรียนแบ่งบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มแต่ละคน เช่น หัวหน้ากลุ่ม รองหัวหน้ากลุ่ม ผู้ประสานงาน ผู้เขียนคำตอบ ผู้นำเสนอ เป็นต้น - นักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้ค้นคว้าและเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง	งานกลุ่ม	1 ชั่วโมง
รายงาน	นักเรียนรายงาน	- นักเรียนตัวแทนกลุ่มออกมา	งานกลุ่ม	1

(Report)	คำตอบหน้าชั้นเรียน	นำเสนอสิ่งที่ได้ร่วมกันเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องบุคคลหรือองค์กร		ชั่วโมง
การเขียน (Writing)	นักเรียนได้ฝึกการเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องบุคคลหรือองค์กรด้วยตนเองและได้แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนนักเรียน	- นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องบุคคลหรือองค์กรให้ถูกต้อง ตามครบถ้วนตามองค์ประกอบการแสดงความคิดเห็น	งานเดี่ยว	1 ชั่วโมง
ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus)				
ขั้นตอน	จุดประสงค์	วิธีการปฏิบัติ	การมีปฏิสัมพันธ์	เวลา
การวิเคราะห์ภาษา (Analysis)	ครูอธิบายหลักการเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องบุคคลหรือองค์กร	- นักเรียนได้วิเคราะห์การเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องบุคคลหรือองค์กรที่ถูกต้อง - นักเรียนและเพื่อนนักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้ เปิดได้โอกาสให้ตรวจสอบความถูกต้องของงานเขียนตนเอง	งานคู่	45 นาที
การฝึกฝนภาษา (Practice)	ให้โอกาสนักเรียนได้กลับไปเขียนใหม่ให้งานเขียนดีขึ้น	- นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องบุคคลหรือองค์กรให้สมบูรณ์ ถูกต้องยิ่งขึ้น	งานเดี่ยว	1 ชั่วโมง

การวัดและการประเมินผล

แบบประเมินผลการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง
ให้ผู้สอนพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ดังนี้

ระดับคะแนน	ลักษณะของงาน
5 คะแนน (ดีมาก)	- เขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องบุคคลหรือองค์กรได้ตรงทุกประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - มีโครงเรื่องถูก ครอบคลุมถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง และมีการสรุปการแสดงความคิดเห็น - มีการแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อเปรียบเทียบ การอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อสนับสนุนที่น่าเชื่อถือตามหลักตรรกะแสดงความคิดเห็น - มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ถูกต้องทุกตำแหน่ง เช่น เห็นได้ว่า น่า รู้สึก หวัง น่ายกย่อง ควรน่าเป็นแบบอย่าง เราเห็นด้วยอย่างยิ่ง เราก็เห็นด้วย เราขอสนับสนุน เราจึงสนับสนุน ต้องสรรเสริญ น่าชื่นชม น่ายกย่อง เป็นต้น - ใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีมารยาทในการเขียน
4 คะแนน (ดี)	- เขียนแสดงความคิดเห็นได้บางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - มีการจัดระบบการเขียนถูกต้องบางองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง การจบเรื่อง - มีการแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อเปรียบเทียบ การอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อสนับสนุน มีตรรกะถูกต้อง 3 ตำแหน่ง - มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็น

	คิดเห็นได้ผิด 1 ตำแหน่ง 5. ใช้ภาษาเหมาะสมมีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีมารยาทในการเขียน
3 คะแนน (พอใช้)	1. เขียนแสดงความคิดเห็นได้ตรงบางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง 2. มีการจัดระบบการเขียนองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง การจบเรื่อง แต่ขาด 2 องค์ประกอบ 3. การแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อโต้แย้ง มีตรรกะถูกต้อง 2 ตำแหน่ง 4. มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ผิด 2 - 3 ตำแหน่ง 5. ใช้ภาษาเหมาะสมแต่ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีมารยาทในการเขียน
2 คะแนน (ต่ำ)	1. เขียนแสดงความคิดเห็นได้บางประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีหัวข้อ ชื่อเรื่อง 2. มีการจัดระบบการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดง 3. การแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อโต้แย้ง มีตรรกะถูกต้อง 1 ตำแหน่ง 4. มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นได้ผิด 4 - 5 ตำแหน่ง 5. ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แต่มีมารยาทในการเขียน
0 - 1 คะแนน (ปรับปรุง)	1. เขียนแสดงความคิดเห็นไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้ 2. มีการจัดระบบการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักองค์ประกอบของการเขียนแสดง 3. ไม่มีการแสดงเหตุผล ข้อสนับสนุน ข้อโต้แย้ง ไม่มีตรรกะเลย 4. มีการเลือกใช้คำศัพท์ในรูปประโยคและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการแสดง

	คิดเห็นได้ผิดมากกว่า 5 ตำแหน่ง 5. ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่มีน้ำเสียงสื่อเจตนาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และไม่มีมารยาทในการเขียน
--	---

ภาระงานเรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง

ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องบุคคล โดยเลือกจากบุคคลที่นักเรียนเชิดชูเป็นบุคคลต้นแบบหรือเป็นแรงบันดาลใจในการดำเนินชีวิตของนักเรียน และตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม

ชื่อ.....เลขที่.....ที่.....

การเขียนแสดงความคิดเห็น

คำนำ

คู่มือการเขียนแสดงความคิดเห็นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนใช้ประกอบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องการเขียนแสดงความคิดเห็น นำไปสู่การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งได้รับความร่วมมือจากผู้อำนวยการและครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย โรงเรียนสามชุกรัตน์โกศลราม อำเภอสามชูก จังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์และสามารถนำไปประยุกต์พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมในอนาคตได้

นางสาววัชรญา วงษ์สุวรรณ

ผู้วิจัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	1
การเขียนแสดงความคิดเห็น	3
ความหมายของการเขียนแสดงความคิดเห็น	4
หลักการแสดงความคิดเห็น	6
วัตถุประสงค์ของการเขียนแสดงความคิดเห็น	8
กลวิธีแสดงความคิดเห็น	19
องค์ประกอบในการเขียนบทความแสดงความคิดเห็น	23
ขั้นตอนการเขียนแสดงความคิดเห็น	27
ตัวอย่างบทความแสดงความคิดเห็น	29
บรรณานุกรม	42

การเขียนแสดงความคิดเห็น

โดยธรรมชาติของมนุษย์เมื่อมีการรับรู้สิ่งต่าง ๆ ผ่านกระบวนการคิด จึงมีการวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นอยู่เสมอ การแสดงความคิดเห็นจึงเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิตประจำวัน

การเขียนแสดงความคิดเห็นเป็นการเขียนบทความประเภทหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงความคิดเห็น ทศนคติต่อประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นปัญหา เหตุการณ์ ข่าวสารต่าง ๆ การเขียนบทความแสดงความคิดเห็นควรมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ มักปรากฏในรูปของบทความตามสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น

นอกจากนี้การเขียนแสดงความคิดเห็นจะต้องมี “อรรถรส” ในการสื่ออารมณ์ความรู้สึกผ่านเนื้อหางานเขียนที่เรียกว่ารสหรือน้ำเสียงที่ผู้เขียนนำเสนอและการสื่อความหมายเจตนารมณ์ไปยังผู้อ่านได้รับรู้ถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอด

ความหมายของการเขียนแสดงความคิดเห็น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542 ได้ให้ความหมาย “ความคิดเห็น” ว่าเป็นข้อพิจารณาว่าเป็นจริง จากการใช้ปัญญาความคิดประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐาน พิสูจน์เพื่อยืนยันได้เสมอไปก็ตาม

การเขียนแสดงความคิดเห็นเป็นการเขียนนำเสนอ ทัศนะหรือนำเสนอความคิดเห็นของผู้เขียนต่อประเด็นปัญหา หรือเหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของประชาชน อาจเป็นเรื่องที่ผู้อ่านควรทราบ หรืออาจเป็นความคิดเห็นที่ผู้เขียนที่ต้องการนำเสนอ การแสดงความคิดเห็นมักปรากฏในคอลัมน์ต่าง ๆ ทั้งในหนังสือพิมพ์และนิตยสาร เช่น คอลัมน์เกี่ยวกับการเมือง สังคม เศรษฐกิจ การศึกษา สุขภาพ บันเทิง เป็นต้น ซึ่งการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนจะแตกต่างกัน มีความหลากหลายตามมุมมอง ทัศนคติของแต่ละคน

สรุป การเขียนแสดงความคิดเห็นจึงเป็นการเขียนที่นำเสนอทัศนคติหรือความคิดของผู้เขียน โดยการหยิบยก

ประเด็นที่เขียนมาจากสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคม ตามมุมมอง
ความคิดของผู้เขียนเพื่อสื่อเจตนาไปยังผู้อ่าน งานเขียนนั้น ๆ
จะต้องผ่านการกลั่นกรองมาเป็นอย่างดีด้วยภาษาที่สุภาพและไม่
ทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย เพื่อให้ผู้อ่านเชื่อถือความคิดเห็น
ของผู้เขียนที่ได้นำเสนอไป

หลักการแสดงความคิดเห็น

การแสดงความคิดเห็นที่ดีนั้นจะต้องมีหลักการหรือแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการแสดงความคิดเห็น หรือเจตนาของผู้เขียน เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้ได้จากการตีความของงานเขียน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีจากการแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ ไม่ใช่เพียงเพื่อมุ่งระบายอารมณ์ความรู้สึกเพียงอย่างเดียว หรือเพียงเพื่อต้องการโจมตีใครเป็นพิเศษ ทั้งนี้ผู้อ่านจะเห็นด้วยคล้อยตามหรือไม่ก็ได้ ตามวิจารณญาณของผู้อ่านเอง
2. การลำดับความคิดของผู้เขียน การที่ผู้อ่านจะเข้าใจเจตนาของผู้เขียนมากน้อยเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับลำดับความคิดของผู้เขียน ให้ผู้อ่านเข้าใจลำดับความคิดของผู้เขียนได้ ผู้เขียนจึงต้องมีการกำหนดประเด็นในแต่ละส่วนให้สัมพันธ์กัน
3. คำนี้ถึงผู้รับสารหรือกลุ่มเป้าหมาย ผู้เขียนสามารถพิจารณางานแต่ละประเภทโดยคำนึงถึงผู้รับสาร เช่น ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ประชาชนทั่ว ๆ ไป เป็นต้น

4. การเรียบเรียงถ้อยคำ ภาษาที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นที่ผู้อ่านชื่นชอบ คือภาษาระดับสนทนา เมื่อผู้อ่านได้อ่านการแสดงความคิดเห็นเหมือนมีผู้เขียนมาเล่าเรื่องให้ฟัง ดังนั้นผู้เขียนสามารถใช้ศิลปะทางภาษาแต่งแต้มสีสันได้อย่างสนุกสนาน แต่ก็ต้องไม่หยาบคายและมีถ้อยคำที่ไม่สุภาพปะปนในการแสดงความคิดเห็น

วัตถุประสงค์ของการเขียนแสดงความคิดเห็น

การเขียนแสดงความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของการรายงานสิ่งต่าง ๆ ผ่านการสะท้อนทรรศนะของผู้เขียน ในบทความจะแสดงตัวตนของผู้เขียนชัดเจน ตามความชำนาญเฉพาะด้านของผู้เขียน เช่น ด้านสุขภาพความงาม ด้านการแพทย์ ด้านเทคโนโลยี ด้านเกษตรกรรม ด้านเศรษฐกิจ และด้านวงการบิน ฯลฯ สามารถจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการแสดงความคิดเห็นได้ดังต่อไปนี้

1. การแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์

การแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ เป็นการเขียนเพื่อวิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งผู้เขียนวิจารณ์อาจจะแสดงความคิดเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย และวิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะต้องวางตัวเป็นกลาง ไม่อคติต่อบุคคลหรือสิ่งนั้น ๆ เช่น การแสดงความคิดเห็นต่อหนังสือ ละคร บทเพลง ภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ สถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น

การใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์

การใช้ประโยคในการแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ จะใช้ประโยคบอกเล่า ประโยคขยายความและประโยคซับซ้อน เพื่อให้ข้อมูล ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นในการอธิบาย บรรยาย เหตุการณ์ เรื่องราวที่เกิดขึ้นโดยสอดแทรกความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ ความรู้สึกของผู้เขียนลงไปด้วย ผู้เขียนแต่ละคนมีลีลา หรือท่วงท่าของการเขียน (style) แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับ กลวิธีในการนำเสนอ การดำเนินเรื่อง และการใช้ภาษา หาก ผู้เขียนสามารถเลือกลีลาการเขียนที่เหมาะสม และมีลักษณะ เฉพาะตัวให้สอดคล้องกับเรื่องราวที่ต้องการวิจารณ์ก็จะทำให้ งานเขียนน่าสนใจ และน่าติดตาม งานเขียนแสดงความคิดเห็น เชิงวิจารณ์จึงมีความหลากหลายตั้งแต่ระดับภาษาทางการ กึ่ง ทางการ ไปจนถึงระดับภาษาสนทนาที่เหมือนกับผู้เขียนบทความ พุดคุย กับผู้อ่านโดยตรง

คำที่พบในการแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ เช่น เห็น (ได้) (ว่า) มีความเห็น (ว่า) นำ รู้สึก หวัง เกรง (ว่า) คาด (ว่า) เป็นต้น

2. การแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ

การแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ คือ การที่ผู้เขียนมุ่งแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือสังคม โดยแสดงความคิดเห็นจากเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นในสังคม แม้การกระทำนั้น ๆ จะเป็นผลดีหรือผลเสีย แต่ประเด็นแนวคิดที่ผู้เขียนมุ่งเสนอนั้นจะต้องก่อให้เกิดผลดีหรือมีแง่คิดที่ดีต่อผู้อ่านมากกว่าผลเสีย ส่วนนำของการแสดงความคิดเห็นเสนอแนะมักจะกล่าวถึงเหตุการณ์ บุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันหรืออดีต ซึ่งเป็นหัวข้อที่น่าสนใจหรือมีความสำคัญกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง จากนั้นขยายความด้วยเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มาที่ไปของเรื่องราว รวมถึงความคิดเห็นหรือความรู้สึกนึกคิดอย่างมีเหตุผลชวนคล้อยตา เพื่อนำไปสู่การเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือสังคม หรืออาจจะเป็นประโยชน์สำหรับตัวผู้อ่านหรือต่อองค์กรใดองค์กรหนึ่งก็ได้

การใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ

รูปภาพที่ปรากฏในการแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ ประกอบด้วย คำกริยา คำช่วยหน้ากริยา คำหน้ากริยา หรือวลี หรือประโยคแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ

การใช้ประโยคในการแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ โดยใช้ประโยคบอกเล่า ประโยคขยายความและประโยคซับซ้อน เพื่อเป็นการให้ข้อมูลในการรายงานข้อเท็จจริง อธิบาย บรรยาย เหตุการณ์ เรื่องราวที่เกิดขึ้น หรืออาจกล่าวถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง หากปรากฏเป็นประโยคแสดงความคิดเห็นเสนอแนะก็จะมีการเติมบุรุษสรรพนามของผู้เขียน เช่น เรา ผม ฉัน ดิฉัน เป็นต้น ส่วน ลักษณะภาษาที่เป็นข้อความเสนอแนะจะมีลักษณะเป็นข้อความต่อเนื่องกันเป็นประโยคยาว ทั้งประโยคความรวมและความซ้อน เพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ของข้อความหรือขยายข้อความให้สมบูรณ์และน่าเชื่อถือ

คำแสดงความคิดเห็นหรือคำแสดงความรู้สึกรวมทั้งที่เป็น คำกริยา คำช่วยหน้ากริยา อาจประกอบคำเป็นวลีแสดงความ

คิดเห็นแสดงความรู้สึก เช่น เช่น ขอแนะนำ (ว่า) ความเห็นสมควร
(ว่า) ขอเสนอแนวทาง น่าจะ รู้สึก หวัง ว่าจะ ตระหนักถึง
(ว่า) เป็นต้น

นอกจากการประ โยคและคำของผู้เขียนแล้วนั้น การที่
ผู้อ่านจะเชื่อ เห็นด้วยหรือคล้อยตามความคิดเห็นเสนอแนะของ
ผู้เขียน ได้ก็ต่อเมื่อมีข้อมูลซึ่งเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อมูลเก่า
เกี่ยวกับเหตุการณ์เรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นแล้วมาสนับสนุนเหตุผล
สิ่งที่เกิดขึ้นอันเป็นข่าวที่รายงานผ่านความคิดของผู้เขียนที่ให้
ข้อเท็จจริงเพียงพอและสอดคล้องกับข้อมูลเก่าที่ผู้อ่านมีอยู่ และ
ได้รับรู้ความคิดเห็นความรู้สึกที่เป็นข้อมูลใหม่ที่สนับสนุนหรือ
ส่งเสริมเหตุการณ์เรื่องราวรวมทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล
น่าเชื่อถือ ก็จะทำให้ผู้อ่านเชื่อจนเห็นด้วยและคล้อยตามการ
แสดงความคิดเห็นเสนอแนะนั้น ๆ

3. การแสดงความคิดเห็นตักเตือน

การแสดงความคิดเห็นตักเตือน เป็นการแสดงความ
คิดเห็นในการเตือนผู้อ่านหรือเตือนผู้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ใน

สังคม ส่วนใหญ่จะปรากฏในหนังสือพิมพ์ในฐานะสื่อมวลชน โดยเฉพาะบทบรรณาธิการที่เปรียบเสมือนผู้เฝ้าระวังเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม นักข่าวจึงมีหน้าที่ในการตักเตือนสังคมโดยตรง มีการใช้ภาษาเพื่อแสดงข้อเท็จจริงเช่นเดียวกับการแสดงความคิดเห็นแบบอื่น ๆ แต่จะมีลักษณะของการรายงานข่าว ข้อมูลข้อเท็จจริงซึ่งเป็นเหตุการณ์ เรื่องราว บุคคลที่เกิดขึ้นในสังคมผ่านทัศนคติของผู้เขียนเพื่อตักเตือน เป็นเหมือนกระจกสะท้อนไปยังผู้อ่าน

การใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็นตักเตือน

ภาษาแสดงการตักเตือนมีลักษณะการให้ข้อมูลในด้านลบ แล้วตามด้วยรูปภาษาแสดงการตักเตือนหรือแสดงความคิดเห็น ทำให้ผู้อ่านสามารถตีความจากถ้อยคำได้ว่าเป็นการตักเตือน เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เป็นปัญหา หรือสภาพสถานการณ์ที่ไม่ดีเป็นผลในเชิงลบ ผู้เขียนจะใช้รูปภาษาแสดงความคิดเห็นเพื่อเตือนในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง การตักเตือนอย่างมีเหตุผล ประกอบที่น่าเชื่อถือจะทำให้ผู้อ่านคล้อยตามได้ง่าย ในขณะที่เดียวกันการตักเตือนที่ไม่มีเหตุผลจะทำให้ผู้อ่านไม่เชื่อถือว่า

4. การแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือโต้แย้ง

การแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือโต้แย้ง เป็นลักษณะการแสดงความคิดเห็นที่ผู้เขียนไม่เห็นด้วยกับประเด็นที่นำเสนอ มีเนื้อหาใจความโต้แย้งความคิดเห็นของผู้อื่นหรือคัดค้านการกระทำของผู้อื่น อาจกล่าวโต้แย้งถึงผู้มีหน้าที่หรือควรรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง กล่าวคือเป็นการแสดงทัศนะทางลบหรือไม่เห็นด้วยของผู้เขียนต่อเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นในสังคม

การใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้าน

การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้านประกอบด้วย ประโยคบอกเล่า ประโยคขยายความ เพื่อใช้ในการบรรยายแสดงข้อเท็จจริงเป็นส่วนนำ มีการใช้ส่วนขยายและเสริมความในการแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้รูปแบบประโยคความรวมและความซ้อนก็จะมีการเชื่อมความด้วยประพันธสรรพนามหรือคำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ เช่น ผู้ที่ ซึ่ง อัน เป็นต้น

ภาษาแสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือคัดค้านมักใช้รูปแบบภาษาที่แสดงออกถึงการคัดค้านไม่เห็นด้วย เช่น เราขอคัดค้าน ขอแย้ง ขอคิดต่าง ไม่เห็นด้วยกับการกระทำ เป็นต้น แต่ในประเทศไทยพบบทความแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือโต้แย้งน้อยมาก เนื่องจากคนไทยไม่นิยมการโต้แย้งหรือคัดค้านโดยตรง ไม่ต้องการเผชิญหน้าหรือใช้ถ้อยคำภาษาที่ก่อให้เกิดความรู้สึกว่ากำลังเกิดการโต้แย้งหรือการคัดค้านโดยตรงเพราะเกรงว่าจะก่อให้เกิดความขัดแย้งและความรุนแรงทำให้ผลทางลบแก่ผู้เขียน

ผู้เขียนส่วนมากจึงไม่นิยมใช้รูปแบบภาษาแสดงการคัดค้านโดยตรง และมักจะเลี่ยงโดยการใช้รูปภาษาอื่น ๆ ในเชิงปฏิเสธและความตรงข้ามโดยใช้รูปปฏิเสธ “ไม่” ประกอบคำแสดงความคิดเห็น เช่น ไม่ควร ไม่สมควร ไม่เห็นด้วย ไม่น่า ไม่เชื่อ ขอปฏิเสธการกระทำนี้ ต่อต้านการกระทำนี้ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีการใช้รูปภาษาที่แสดงความตรงข้าม โดยใช้คำเชื่อมแสดงความขัดแย้ง “แต่” ประกอบอยู่ด้วย หรืออาจเป็นข้อความที่มีความหมายตรงข้ามกับสิ่งที่กล่าวมาก่อนแล้ว

การใช้ภาษาแสดงการคัดค้านอีกลักษณะหนึ่งที่พบคือ ระบุภาษาแสดงความสงสัยหรือไม่แน่ใจซึ่งมักจะใช้รูปของการตั้งคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบชวนให้ผู้อ่านติดตามเพื่อเลี่ยงการใช้รูปภาษาโต้แย้งซึ่งเป็นการคัดค้านโดยตรง เช่น อย่างนั้นหรือสมควรแล้วหรือไม่ เหมาะสมแล้วหรือไม่ เป็นต้น

5. การแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง

การแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง เป็นการเขียนบทความที่แสดงความสรรเสริญ การแสดงความคิดเห็นเพื่อสนับสนุนหรือยกย่องสรรเสริญบุคคลหรือองค์กร

การใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง

ภาษาที่ใช้ในส่วนนำของบทความมักเป็นประโยคบอกเล่า ประโยคขยาย ด้วยกลวิธีการบรรยายข้อเท็จจริงและยกย่องสรรเสริญโดยตรงและการใช้รูปภาษาในความหมายทางบวกนั่นคือการใช้รูปภาษาที่มีความหมายทางบวก เพื่อกล่าวถึงข้อเสนอแนะหรือการกระทำที่ดีงาม มีประโยชน์ต่อสังคม สมควรได้รับการยกย่องเป็นแบบอย่างหรือคุณสมบัติที่ดี

ของบุคคลที่สะท้อนให้เห็นว่าผู้เขียนกำลังแสดงความคิดเห็น
สนับสนุนหรือยกย่องสรรเสริญบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการกระทำ
หรือพฤติกรรม โดยใช้รูปภาพแสดงการสนับสนุนหรือยกย่อง
สรรเสริญโดยตรง เช่น นายก่อง ควรนำเป็นแบบอย่าง เราเห็น
ด้วยอย่างยิ่ง เราก็เห็นด้วย เราขอสนับสนุน เราจึงสนับสนุน ต้อง
สรรเสริญ น่าชื่นชม นายก่อง เป็นต้น ภาษาที่ใช้ขึ้นแสดง
เจตนาโดยตรงเพื่อเน้นย้ำหรือเพิ่มน้ำหนักของการแสดงความ
คิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องสรรเสริญให้เกิดความน่าเชื่อถือ
ยิ่งขึ้น

กลวิธีแสดงความคิดเห็น

สำหรับกลวิธีการเขียนแสดงความคิดเห็นนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาที่ผู้เขียนใช้เขียนเพื่อช่วยในการนำเสนอความคิดเห็นไปสู่ผู้อ่านได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กลวิธีต่าง ๆ นี้จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจะทำให้ผู้อ่านเชื่อถือหรือคล้อยตามความคิดเห็นของผู้เขียน ซึ่งพบว่าผู้เขียนใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการเขียนแสดงความคิดเห็นดังต่อไปนี้

1. การอ้างอิง เป็นกลวิธีที่ผู้เขียนนิยมใช้ในการแสดงความคิดเห็นและมีลักษณะการอ้างอิงหรืออ้างถึงบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ซึ่งจะต้องเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือหรือสามารถยืนยันได้ เช่น การอ้างหลักการ การอ้างกฎหมาย การอ้างบุคคล เป็นต้น เพื่อก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือจนสามารถทำให้ผู้อ่านคล้อยตามความคิดเห็นของผู้เขียนได้ ซึ่งบทบาทวิธีการและบทความต่าง ๆ มักใช้กลวิธีการอ้างอิงมาใช้ร่วมกันกับการแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ การแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือโต้แย้ง ตักเตือน และการแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่องสรรเสริญ การอ้างอิงหรือการอ้างถึงโดย

อ้างบุคคล มักเป็นการอ้างถึงชื่อเสียงของบุคคลสำคัญที่เป็น
ผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์นั้น ๆ หรือมีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์
เรื่องราวที่ผู้เขียนนำมาแสดงความคิดเห็น เช่น วงการแพทย์
ข้าราชการ ทหาร นักการเมือง ผู้บริหารประเทศ นายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรี เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการกล่าวอ้างองค์กรหน่วยงาน
ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่อ้างอิง
โดยตรงสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ยังมีการอ้างถึง
หลักการ อาจเป็นหลักการสากลที่ทุกคนรับรู้ร่วมกัน เช่น
ประชาธิปไตย เสรีภาพ สิทธิมนุษยชน สัจธรรม ศาสนา สุภาษิต
คำพังเพย เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้ผู้อ่านเชื่อและคล้อยตาม
ผู้เขียน

2. การยกตัวอย่าง เป็นกลวิธีแสดงความคิดเห็นที่
ปรากฏและใช้ในบทความแสดงความคิดเห็นทั้งบทบรรณาธิการ
และบทความต่าง ๆ โดยผู้เขียนจะใช้การยกตัวอย่างเพื่อโน้มน้าว
ให้ผู้อ่านเห็นด้วยคล้อยตามหรือเชื่อตามการแสดงความคิดเห็น
ของผู้เขียน เนื่องจากมีตัวอย่างแสดงให้ผู้อ่านเห็น อาจเป็น

เรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นในอดีตหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง
มายกตัวอย่างประกอบเพื่อความน่าเชื่อถือ

3. การเปรียบเทียบ เป็นกลวิธีแสดงความคิดเห็นที่
ผู้เขียนบทความแสดงความคิดเห็นใช้เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจประเด็น
ชัดเจน อาจเป็นภาพของบุคคล เหตุการณ์รวมถึงเรื่องราวที่
เกิดขึ้นในอดีตที่อาจมีผลกระทบกับเหตุการณ์ปัจจุบัน หรือ
เปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ เช่น ปัญหา ความขัดแย้ง เป็นต้น ผู้เขียนยก
ประเด็นเหล่านี้มาแสดงให้ผู้อ่านเข้าใจถึงเหตุการณ์หรือสิ่งที่
เกิดขึ้นชัดเจนจนเห็นด้วยและคล้อยตามจากการอ่านการแสดง
ความคิดเห็นของผู้เขียน

4. การใช้เหตุผล เป็นกลวิธีการแสดงความคิดเห็น
ที่ทำให้ผู้อ่านเชื่อถือจนคล้อยตามด้วยเหตุและผล เป็น
กระบวนการที่นำไปสู่การอนุมานอย่างสมเหตุสมผล การใช้
เหตุผลเป็นลักษณะร่วมของบทความแสดงความคิดเห็นในการ
เสนอความคิดเห็น ซึ่งพบว่าการแสดงเหตุผลโดยใช้
กระบวนการแสดงเหตุผลแบบนิรนัยและอุปนัย ด้วยการแสดง
สาเหตุและผลลัพธ์ให้เห็นจากการเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่

เกิดขึ้นให้ความสัมพันธ์อย่างชัดเจน กลวิธีการแสดงเหตุผลจึงเป็นกลวิธีการแสดงความคิดเห็นที่มีน้ำหนัก น่าเชื่อถือ สามารถทำให้ผู้อ่านเชื่อในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอได้หนักแน่นน่า และมีความน่าเชื่อถือ

5. การแสดงข้อเท็จจริง เป็นเสมือนการรายงานข่าว ข้อมูลหรือเรื่องราวเหตุการณ์ที่ได้นำเสนอไปแล้วผ่านความคิดเห็นของผู้เขียนเพื่อนำเสนอข้อมูลที่เป็นเรื่องราว เหตุการณ์ สิ่งที่เกิดขึ้นหรือนำข้อมูลที่มีมาประกอบเพื่อขยายใจความ อธิบาย หรือบรรยายให้ผู้อ่านเข้าใจเท็จจริงที่มีอยู่ ก่อนจะนำไปสู่การแสดงความคิดเห็น นอกจากนี้ข้อเท็จจริงยังสามารถใช้เป็นหลักฐานเพื่อประกอบเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ วิเคราะห์ ประกอบการแสดงความคิดเห็นเพื่อสร้างความเชื่อถือได้เช่นกัน

องค์ประกอบในการเขียนบทความแสดงความคิดเห็น

องค์ประกอบสำคัญของการเขียนบทความแสดงความคิดเห็นไม่ได้มีความแตกต่างจากบทความหรืองานเขียนประเภทอื่น เนื่องจากงานเขียนยังคงต้องอาศัยองค์ประกอบ 3 ส่วนที่สำคัญดังนี้

1. ความนำ

ความนำเป็นส่วนเริ่มต้นหรือส่วนเปิดเรื่อง เป็นการเกริ่นเรื่องของบทความ ผู้เขียนควรให้ความสำคัญและรู้จักเลือกใช้ภาษาในการเขียนความนำให้มีความน่าสนใจ เพราะการเขียนความนำที่ดีนั้นมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและติดตามอ่านบทความตั้งแต่ต้นจนจบ ความนำจึงเป็นหัวใจสำคัญในการทำให้บทความมีความหมาย ทำหน้าที่ในการดึงดูดผู้อ่านให้อยากอ่านเนื้อหาในบทความให้ต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็ต้องบอกผู้อ่านให้ทราบว่าเนื้อเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญหรือน่าสนใจอย่างไร มีการนำเสนอประเด็นใด

การเขียนโดยมีประเด็นหลักช่วยให้ผู้เขียนได้รู้ในหัวข้อประเด็นใหญ่ ๆ ของเรื่องทั้งหมด ว่ามีอะไรบ้าง เมื่อถึงเวลาที่ต้องเขียนนำเรื่องก็จะสามารถเขียนนำเรื่องได้ตรงกับเนื้อเรื่องมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน และหากผู้เขียนเขียนนำเรื่องได้ดีแล้ว ส่วนนำเรื่องนั้น ๆ ก็จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าสู่ประเด็นหลักของเรื่องทั้งหมดได้

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า หน้าที่สำคัญของความนำเรื่องมีอยู่ 2 ประการ คือ บอกผู้อ่านให้ทราบว่าจะได้อ่านเกี่ยวกับประเด็นใด เรื่องอะไรบ้าง และเป็นส่วนที่ช่วยดึงดูดความสนใจผู้อ่านให้เกิดความสนใจชวนติดตามอ่านเนื้อเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

2. เนื้อเรื่อง

การเขียนเนื้อเรื่องเป็นการขยายประเด็นหลัก รวมถึงรายละเอียดที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอใจความสำคัญของบทความ

การเขียนเนื้อเรื่องในงานเขียนอาจเป็นการเล่าเรื่องผ่านมุมมอง ความคิดเห็นของผู้เขียนหรืออาจมีการแทรก

บทสนทนา บทสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนั้น ๆ ซึ่งผู้เขียนต้องสอดแทรกความคิดเห็นของตนในเรื่องประกอบไปด้วยส่วนที่เป็นใจความหลักและส่วนขยายความให้เนื้อหาชัดเจนขึ้น เช่น ตัวอย่างประกอบ แสดงการเปรียบเทียบ ข้อมูลแสดงสถิติ มีข้อความสนับสนุนการให้เหตุผล เป็นต้น การเขียนบทความโดยปราศจากข้อมูลที่หนักแน่นจะทำให้เนื้อเรื่องเลื่อนลอย ขาดทิศทางที่ชัดเจน ไม่มีน้ำหนักน่าเชื่อถือ

ดังนั้นการเขียนเนื้อเรื่องให้มีคุณภาพในการโน้มน้าวใจผู้อ่านให้คล้อยตามนั้นผู้เขียนควรกลั่นกรองข้อมูลและเลือกนำเสนอประเด็นที่มีข้อเท็จจริงและน่าเชื่อถือ สามารถพิสูจน์ได้ มีหลักฐานอ้างอิง และมีความถูกต้องในประเด็นที่ต้องการนำเสนอรวมถึงข้อคิดเห็นที่แสดงถึงน้ำหนักที่น่าเชื่อถือ สมเหตุสมผลมีความเป็นไปได้ และเป็นธรรมต่อผู้อื่น ซึ่งข้อคิดเห็นที่ขาดเหตุผลสนับสนุนนอกจากไม่น่าเชื่อถือแล้ว ยังทำลายความเชื่อความศรัทธาของผู้อ่านที่มีต่อผู้เขียนอีกด้วย

3. การจบเรื่อง

การจบเรื่องหรือความจบ คือส่วนสุดท้ายของงานเขียนบทความ เป็นการสรุปสาระ เรื่องราวทั้งหมดที่ได้เขียน อาจเสนอข้อคิดเห็น หรือทิ้งท้ายเป็นข้อสังเกตให้ผู้อ่านติดตาม

หลังจากที่ผู้เขียนแจกแจงรายละเอียดเล่าถึงประเด็นเรื่องต่าง ๆ จนจบแล้วนั้น การจบเรื่องจึงเป็นส่วนสำคัญเช่นกัน ที่จะปิดเรื่องที่เขียนมาทั้งหมดให้สมบูรณ์ ซึ่งควรจะสร้างความประทับใจให้กับผู้อ่าน ผู้เขียนอาจเขียนประเด็นจบด้วยการแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เขียนว่าส่งผลด้านบวกหรือด้านลบอย่างไร มีด้านดีหรือด้านร้ายอย่างไร หรือทิ้งอาให้ข้อคิดคติเตือนใจแก่ผู้อ่านด้วยก็ได้

นอกจากนี้อาจจบเรื่องด้วยการสรุปความ โดยการสรุปประเด็นสำคัญของเรื่องจากการเชื่อมโยงไปถึงความนำในตอนต้นให้มีความสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันส่งผลให้บทความแสดงความคิดเห็นจึงจะสมบูรณ์ขึ้น

ขั้นตอนการเขียนแสดงความคิดเห็น

วิธีการเขียนแสดงความคิดเห็นมีหลักการหรือขั้นตอนการเขียนไม่ต่างจากงานเขียนประเภทอื่น โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเลือกเรื่อง ควรเป็นเรื่องที่ประชาชนให้ความสนใจ หรือกำลังเป็นข่าวเด่น ประเด็นที่ได้รับความสนใจ
2. การรวบรวมเนื้อหา ผู้เขียนต้องมีความรู้หรือมีการหาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อได้นำเสนอเรื่องราวได้อย่างสมบูรณ์
3. กำหนดจุดมุ่งหมายของการเขียน โดยเลือกเขียนให้ตรงกับเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเจตนาที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย
4. การวางโครงเรื่องเพื่อให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ มีการลำดับเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย

5. การตั้งใจเขียนให้ได้เนื้อหาสาระ อ่านเพลีน ใช้
ภาษาที่แจ่มแจ้ง ชวนติดตาม ใช้เหตุผลประกอบที่มีความน่าเชื่อถือ

6. ทบทวนสาระของเรื่องว่าตรงกับชื่อเรื่องที่ตั้งไว้
หรือไม่

7. เมื่อเขียนเสร็จแล้วตรวจทาน พิจารณาอีกครั้งเพื่อ
แก้ไขงานเขียนให้ดียิ่งขึ้น หรือให้ผู้อื่นอ่านเพื่อรับคำวิจารณ์และ
นำมาแก้ไขปรับปรุงจะได้งานเขียนที่สมบูรณ์

ตัวอย่างการเขียนแสดงความคิดเห็น

เมื่อความเก่งทำร้ายเด็กไทย ???

ชนกพร อังศุวิริยะ

หลายคนคงเคยได้ยินข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์หรือสื่อต่าง ๆ ว่ามีเด็กไทยได้เหรียญโอลิมปิกวิชาการหรือการให้ความสนใจกับชาวเด็กสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงโด่งดังของประเทศได้อันดับหนึ่งว่ามีใครบ้าง นักข่าวจะถามไปทันทีว่า "มีวิธีการเรียนอย่างไร" "ทำไมถึงเลือกสอบขณะนี้" "เรียนพิเศษมาหรือไม่"

เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าอยากเห็นลูกเห็นหลานประสบความสำเร็จในชีวิต

แล้วเราจะทำอะไรให้เขาเป็นคนเก่ง หลักสูตรต่าง ๆ ทั้งแบบบรรจุในโรงเรียนและแบบโรงเรียนพิเศษความสามารถพิเศษต่างเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ไม่นับจำพวกโรงเรียนสอนพิเศษที่ปกติจะมีมากอยู่แล้วจะยิ่งมีมากขึ้นจนเกิดสงครามโฆษณาหรือการแข่งขันด้านธุรกิจสอนพิเศษกันมากมาย เพื่อตอบสนองความ

ต้องการผู้ปกครองที่ปรารถนาให้ลูกตนได้เก่งทัดเทียมหรือเหนือ
เด็กอื่น ๆ จนเคยมีข่าวว่าผู้ปกครองไปรอสมัครเรียนภาษาอังกฤษ
ให้ลูกหน้าสถานที่รับสมัครกันข้ามคืนเลยทีเดียว

นอกจากภาษาอังกฤษที่จะสามารถทำให้ลูกเป็นคนเก่งได้
แล้ว ปัจจุบันสถาบันสอนภาษาจีนเติบโตได้ไม่แพ้กันอีกทั้ง
ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนก็มีทุนให้ไปเรียนภาษาที่ตนฟรี
ๆ เพื่อขยายฐานของประเทศเช่นเดียวกับประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ
ความเก่งสำหรับเด็กๆนี้จึงรวมไปถึงการเรียนรู้ให้ได้มากกว่าหนึ่ง
ภาษา ทำให้ในหลักสูตรของ โรงเรียนมัธยมศึกษาบรรจุ
ภาษาต่างประเทศที่เป็นที่นิยมหลายภาษาทั้งภาษาอังกฤษ ภาษาจีน
ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาเกาหลี เป็นต้น

แล้วภาษาไทยล่ะอยู่ไหน ?? แต่ช่างเถอะเพราะการพูด
ภาษาไทยไม่ใช่ข้อพิสูจน์ความเก่งของเด็กเท่าภาษาที่สอง สาม สี่
 ฯลฯ

นอกจากนั้นผู้ปกครองยังต้องลงทุนลงแรงอะไรอีก
เพื่อให้ลูกได้มาซึ่งความเก่ง แน่นอนว่าแค่การเรียนรู้ในโรงเรียน

การรู้ภาษาต่าง ๆ ยังไม่มากพอเพราะเมื่อถามถึงความสามารถพิเศษจะตอบอย่างไร

จึงมีโรงเรียนสอนร้องเพลงเช่น เพลงคลาสสิกสากล ป๊อป ร็อก แจ๊ส ฯลฯ หรือสอนเต้นในสไตล์ต่าง ๆ เช่น Street Jazz ,Hip Hop, K-Pop, Jazz, B-Boy, Ballet ฯลฯ ไม่รวมการให้ลูกได้เรียนการเล่นดนตรีทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากลที่เป็นที่นิยม เช่น เปียโน อากูเลเล่ กีตาร์ไวโอลิน ฯลฯ ส่วนดั่งเงินในกระเป๋าผู้ปกครองได้จำนวนไม่น้อยเลยทีเดียว

การสูญเสียเงินให้กับกิจกรรมเสริมพิเศษเพิ่มความเก่งของเด็กยุคปัจจุบันยังไม่เท่ากับค่าใช้จ่ายในการเลือกที่เรียนโด่งดัง ๆ ให้กับคุณลูก พ่อแม่บางคนไม่ว่าจะต้องจ่ายเท่าไรก็จะยอมเพื่อให้ลูกได้เรียนที่ที่ดัง ๆ เพราะนั่นเป็นการรับประกันถึงอนาคตที่จะมีโอกาสได้เข้ามหาวิทยาลัยดัง ๆ ได้อีก

การแข่งขันด้านการเรียนในเมืองไทย ความเครียดที่เด็กต้องเผชิญ ภาวะกดดันที่ผู้ปกครองได้รับล้วนเป็นสิ่งที่ทุกคนยอมรับโดยไม่ปริปากบ่นเพราะโรงเรียนดีมหาวิทยาลัยดีคือด่าน

แรกที่จะทำให้ชีวิตเด็กคนหนึ่งได้ดี แต่ในความเป็นจริงยังมีเด็กอีกมากมายที่ไม่ได้เรียนโรงเรียนดัง ๆ เด็กเหล่านี้ต้องเรียนตามโรงเรียนประจำท้องถิ่นของตัวเอง มหาวิทยาลัยเอกชนหรือมหาวิทยาลัยที่ไม่ต้องสอบแข่งขันก็เปิดมาเพื่อรองรับเด็กสอบไม่ได้ ซึ่งก็มีเด็กนักเรียนจำนวนไม่น้อย นอกจากนี้ยังมีสถาบันฝึกอาชีพมากมายที่สังคมบ้านเราไม่ค่อยจะมองเห็นและที่จะยังไม่เห็นหรือไม่ใส่ใจไปกว่านั้นคือเด็กที่ไม่ได้รับการศึกษาส่วนหนึ่งมาจากฐานะทางบ้านเพราะการศึกษาคือการลงทุน (สูง) คนที่ฐานะยากจนรับรองหมดสิทธิ์เรียนอีกส่วนหนึ่งคือยังมีเด็กจำนวนมากที่ไม่อยากเรียน ไม่ต้องการเรียนแต่ถูกบังคับกดดันให้เรียน (เพื่ออะไร ???)

อะไรทำให้เราปิดกั้นการสร้างทางเลือกให้กับตัวเองด้วยถนนเส้นเดียวกันคือการเรียนหนังสือและต้องเรียนให้เก่งด้วย

รางวัลสำหรับนักเรียนที่เรียนเก่งที่เราพบโดยทั่วไปทุกวันนี้หลายคนคิดว่าการตั้งรางวัลเด็กเรียนดีเรียนเก่งก็เพื่อขวัญกำลังใจของคนตั้งใจเรียนและเป็นแรงจูงใจให้เด็กคนอื่น ๆ ได้มีความพยายาม แต่เอาเข้าจริง คนที่หวัะหิตได้รับรางวัลด้านเรียน

เก่งของโรงเรียนจริง ๆ ลองสำรวจดูนะว่ามีปีละกี่คน เทียบกับเด็ก
ที่เหลือนี้อีกเท่าไร และได้หน้าเดิม ๆ ซ้ำ ๆ มีกี่คน

เหตุใดเราจึงไม่ปลดปล่อยทุกอย่างไปตามธรรมชาติที่มัน
ควรจะเป็น สร้างความเก่งที่มีผู้ทำได้จริงไม่กี่คน เพื่อไปทำร้ายอีก
หลายร้อยหลายพันคนที่เหลือในโรงเรียนเดียวกันให้อิจฉากันให้
แข่งขันกันไปเพื่ออะไร

ในเมื่อชีวิตของการทำงาน โลกที่ผู้ใหญ่อยู่ทุกวันนี้ก็
โหดร้ายมากพออยู่แล้วทำไมต้องให้เด็กฝึกความอดทนต่อสภาพ
อันโหดร้ายตั้งแต่พวกเขา还不知道จักกับคำว่า "แข่งขัน" จน
กลายเป็นคนที่รู้จักวิธีการกลายเป็นคนที่เห็นแก่ตัวเก่งแย่งแข่ง
เพื่อให้ตัวเองได้คะแนนดี ๆ

ใช้เงินเพื่อซื้อความเก่งให้กับตัวเอง แทนการสร้างคุณค่า
ของการเป็นมนุษย์

จะดีกว่ามั๊ย ถ้าเราเลือกชีวิตที่เรียนเพราะอ่านออกเขียนได้
แล้วหันไปศึกษาวิชาชีพ เลี้ยงตัวเองและครอบครัวอยู่ได้

อยู่อย่างไม่มีใครสนใจใคร ไม่เป็นหนี้ แต่กลับโดนสังคมดูถูกว่าเป็น
พวกไม่มีการศึกษา

คุณคิดว่าพวกเขาดำเนินชีวิตกันแปลกแปลก ๆ หรือไม่ ??

คนไทยรากาก

ชนกพร อังคุวิริยะ

วันก่อนได้ข่าวว่าลุงหมายตกท่อ...

เมื่อวานหลานฉันตกจากรถเมล์ขาหัก...

และวันนี้ฉันขึ้นสะพานลอยโดนคนล้วงกระเป๋าเงินเดือน
ทั้งเดือนของฉันไม่เหลือเลย...

ทุกวันนี้เราย่อมพบเจอสิ่งไม่คาดคิดเสมอจึงมีคำกล่าว
เตือนสติที่ว่า "ให้เราตั้งตนอยู่ด้วยความไม่ประมาท

คำพูดให้เรามีสติไม่ประมาทจะช่วยให้เราแคล้วคลาดจริง
หรือ ??

ส่วนหนึ่งคือเรื่องจริงเพราะการมีสติไว้กับตัวเป็นสิ่งดีแต่
อีกส่วนหนึ่งคือบางครั้งการที่เราต้องพบกับอุบัติเหตุต่าง ๆ ก็ไม่ใช่
เพราะเราประมาทเพียงอย่างเดียว...

หากจะเปรียบชีวิตกับเงินตราแน่นอนว่าเราคงไม่สามารถ
ใช้เงินซื้อชีวิตแต่เราสามารถใช้จ่ายเงินทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นได้
เพราะคุณภาพชีวิตที่ดีจะนำพาสังคมให้เป็นสุข

งั้นลองมาดูความคิดความเชื่อของคนในสังคมเรา

1. เราจะมีความคิดที่ว่าหากขับรถชนใครในกรณีผู้กระทำ
ผิดจะเชื่อให้คู่กรณีตายซะยิ่งดีกว่ารอดเพราะหากบัตรเจ็บสาหัส
จะต้องเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มากกว่าค่าทำศพ

2. ค่าความกับทนายสู้มีเรื่องกับหมาจะดีกว่าเพราะ
ค่าใช้จ่ายเพื่อเรียกร้องความบริสุทธิ์ยุติธรรมในบ้านเมืองเราแพง
มากจึงมีคำพูดที่ว่า "ลูกไทยมีไว้ขังคนจน"

3. การมีเรื่องกับคนมีอำนาจวาสนานั้นจะพาเราช่วยได้
แน่นอน เช่น เราไม่ควรมีเรื่องกับตำรวจ (หรือคนในเครื่องแบบ)

เมื่อเราต้องใช้ชีวิตอยู่ด้วยความไม่ประมาทในที่นี้ยังต้อง
หมายถึงไม่ประมาทกับบางเรื่องหรือควรจะต้องเลือกให้ดีกว่าเราจะ

ประมาณหรือไม่ประมาณกับใครหรืออะไรที่จะไม่ทำให้ชีวิตเรา
ต้องพบกับคำว่า "ช่วย"

ความช่วยเหลือ จึงถือเป็นการปลอบใจคนไทยได้ดีจริงๆเมื่อ
เราต้องเจอสถานการณ์ไม่คาดคิดหรือเป็นเหตุการณ์ที่เสี่ยงไม่ได้
เช่น การไปมีเรื่องกับเจ้านายแม่เจ้านายจะเป็นผู้ผิด เรานำคำว่า
"ช่วย" มาใช้ได้ทันที

จากคำว่า "ชีวิตเราราคาถูก" หมายความว่าอะไร
แน่นอนไม่ได้หมายถึงการซื้อขายชีวิตแต่หมายถึงคุณค่าของการมี
ชีวิตที่เราถูกสังคมตีค่าให้แต่ละคนมีคุณค่าของชีวิตต่างกันเพราะ
หากเรามองเห็นความสำคัญว่าทุกชีวิตมีค่าเท่าเทียมกันจริงเราต้อง
มีการลงทุนให้ความคุ้มครองป้องกันให้กับทุกชีวิตอย่างเท่าเทียม
กันได้มากกว่านี้เราต้องดูแลทุกชีวิตเมื่อเกิดปัญหาความขัดแย้ง
หรือเมื่อมีผู้กระทำความผิดไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นใครจะต้องได้รับโทษ
ตามที่ระบุไว้เพื่อให้สังคมอยู่ร่วมกันได้จริง

แล้วเราจะวางได้หรือไม่ว่าสักรั้วชีวิตของชาวไทยทุกคน
จะได้มีราคาเท่ากันจริงๆ สักที ??

อาหารไต้หวันอร่อยจังหู้

ชนกพร อังศุวิริยะ

เมื่อพูดถึงอาหารการกินในบ้านเมืองเราถือว่าเราโชคดีมากที่เกิดในเมืองไทยเมืองที่มีแต่ของอร่อยชื่อเสียงอาหารไทยก็เป็นที่ยอมรับในหลายประเทศ

อาหารไทยยังมีเอกลักษณ์ประจำภาคที่แตกต่างกันเช่น อาหารไทยภาคเหนือจะมีแกงอ่อม แคนหมู น้ำเงี้ยว ฯลฯ อาหารอีสานจะมีส้มตำ ลาบ ปลาร้า ฯลฯ อาหารภาคกลางจะมีน้ำพริก ปลาทุ น้ำพริกปลาร้า ฯลฯ อาหารใต้จะมีข้าวยา บูดู แกงไตปลา ฯลฯ

อาหารบ่งบอกวัฒนธรรมประจำชาติและประจำท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี อาทิ อาหารไต้หวันชื่อเรื่องความเผ็ดร้อน ใครที่แน่จริงอยากทำให้ลองรับรองว่าคุณจะติดใจ...

เครื่องแกงที่เผ็ดร้อนถึงเครื่องใช้ทำหิ้งคั่วก๊วยแกงป่า ผัดเผ็ด หรือใส่กะทิเป็นแกงกะทิโดยชูรสด้วยน้ำตาลโตนดแกงส้มให้

อร่อยต้องใช้น้ำ ส้ม โหนด หรือผักมีกลิ่นฉุนยอคนิยมของทางใต้ เช่น ผักเสี้ยนคอง สะเดา ชะอม และโดยเฉพาะสะตอ สามารถนำมาทำอาหารได้หลากหลาย ทั้งสะตอผัดเผ็ด ผัดกะปิ สะตอหมก สะตอดอง สะตอสดกับน้ำซุบ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นเมนูใดคนรักสะตอก็ชอบทั้งสิ้น

ขนมหวานทางใต้ที่ขึ้นชื่อหรือนำไปเป็นของฝากก็มีให้เลือกมากมาย เช่น ทองเอก หนมลา หนมเจาะหู หนมดู หนมบอ ฯลฯ ซึ่งเน้นความมันของกะทิน้ำตาล (มักใช้น้ำตาลโตนด) แป้ง และมะพร้าว

ลักษณะเด่นของอาหารใต้ที่ติดชื่อนี้คือครบครันในด้านสุขภาพ เช่น ข้าวยา อาหารขึ้นชื่อที่รวมห้าหมู่ไว้ครบถ้วนกินแล้วไม่อ้วนแถมยังมีประโยชน์กับสุขภาพเพราะเป็นอาหารที่รวมสมุนไพรไว้หลายชนิด หรือแม้กระทั่งขนมจีนหรือข้าวแกงของทางใต้ ก็นิยมกินร่วมกับผักสดหลากหลายชนิดเช่นกัน

คุณสมบัติของอาหารใต้ทั้งอาหารคาวและอาหารหวาน อุดมไปด้วยคุณประโยชน์แถมยังมีราคาไม่แพงนักเพราะใช้

วัตถุดิบของท้องถิ่น ขณะที่ปัจจุบันกระแสสังคมยุคบริโภคนิยมยุคใหม่รับเอาค่านิยมการบริโภคอาหารแบบตะวันตกเข้ามามากขึ้นเรื่อย ๆ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เริ่มทำให้วิถีชีวิตของคนพื้นถิ่นดั้งเดิมเริ่มเปลี่ยนไป

ปัจจุบันเด็ก ๆ รุ่นใหม่ชอบเดินห้างและนิยมกินอาหารฟาสต์ฟู้ด เช่น แฮมเบอร์เกอร์ โค้ก สลัด พิซซ่า สลัด ฯลฯ รวมไปถึงอาหารสมัยนิยมของชาติญี่ปุ่นและเกาหลีที่กำลังเป็นที่นิยม เช่น อิจิบัง ซูชิ ราเม็ง ฯลฯ อาหารยุคฮิตเหล่านี้สามารถทำเงินจากกระเป๋าวัยรุ่นยุคใหม่ไปได้ไม่น้อยเลยทีเดียว ทั้งที่อาหารเหล่านี้มีราคาแพงกว่าอาหารพื้นบ้าน ความสดใหม่ก็ไม่เหมือนกับ การบริโภคอาหารที่มีวัตถุดิบท้องถิ่น ด้านคุณภาพประโยชน์อาหารฟาสต์ฟู้ดส่วนใหญ่จะเรียกว่า "อาหารขยะ" เพราะนอกจากแป้งและเนื้อแทบจะไม่ให้คุณประโยชน์กับร่างกายได้เท่ากับอาหารพื้นเมือง

สภาพสังคมที่เปลี่ยนไป ย่อมส่งผลให้วิถีชีวิตคนเปลี่ยนไปเป็นเรื่องธรรมดาของวัฏจักรชีวิต หากถามว่าวันนี้อาหารบักมีได้ยังคงอร่อยอยู่หรือไม่ ก็ต้องตอบว่าอร่อยเช่นวัน

ก่อน แต่เมื่อค่านิยมใหม่เข้ามาทำให้วัฒนธรรมการกินของคน
เปลี่ยนไป ย่อมเป็นธรรมดาที่อนาคตวิถีการกินอาหารของคนใน
ท้องถิ่นจะเปลี่ยนไปได้ โดยเฉพาะเด็กหรือเยาวชนที่เป็นคนรุ่นใหม่
ใหม่ได้เริ่มเปลี่ยนแปลงอาหารการกินแล้วอย่างเห็นได้ชัด

ใครจะรู้ ? ในอดีตคนใต้ที่ชอบดื่มน้ำมะพร้าวตอนนี้หัน
มาดื่มน้ำชาเขียวกันจนธุรกิจน้ำหวานขายดีมีให้เห็นอยู่ทั่วไปจน
เกิดสงครามหลักหรือน้ำชาเขียว...

ไม่ว่าอะไรจะเปลี่ยน ขอแค่หัวใจรักแผ่นดินเกิดของเรา
ไม่เปลี่ยนก็โอเค !!

บรรณานุกรม

ชนกพร อังศุวิริยะ (2560). พัฒนาการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มาลี บุญศิริพันธ์ (2550). วารสารศาสตร์เบื้องต้น : ปรัชญา และ
แนวคิด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รุ่งฤดี แผลงสร. (2557). การเขียนบทความสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัฒนา เข้มวงศ์ (2556). การเขียนบทความ. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ภาคผนวก จ.

ตารางเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นก่อนเรียน
และหลังเรียนของผู้เรียน

คะแนนทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน

คนที่	คะแนน ก่อน เรียน Pre-test	คะแนน หลัง เรียน Post-test	คะแนน ผลต่าง D		คนที่	คะแนน ก่อน เรียน Pre-test	คะแนน หลัง เรียน Post-test	คะแนน ผลต่าง D
1	1	4	3		21	1	5	4
2	2	4	2		22	1	5	4
3	0	4	4		23	0	3	3
4	1	4	3		24	0	5	5
5	2	5	3		25	1	5	4
6	0	5	5		26	2	5	3
7	1	4	3		27	2	5	3
8	2	5	3		28	2	3	1
9	0	4	4		29	1	4	3
10	0	4	4		30	0	3	3
11	2	4	2		31	2	5	3
12	1	5	4		32	0	5	5
13	1	3	2		33	0	2	2

14	0	2	2		34	0	5	5
15	1	5	4		35	2	4	2
16	2	5	3		36	0	4	4
17	0	5	5		37	1	5	4
18	2	5	3		38	0	4	4
19	0	5	5		39	1	3	2
20	0	4	4		40	1	4	3
					เฉลี่ย	0.88	4.28	3.25

ภาคผนวก จ.

พัฒนาการทักษะเขียนแสดงความคิดเห็นระหว่างเรียนของผู้เรียน
ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

พัฒนาการทักษะเขียนแสดงความคิดเห็นระหว่างเรียนของผู้เรียน

ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

คนที่	ภาระงานที่ 1	ภาระงานที่ 2	ภาระงานที่ 3	ภาระงานที่ 4	ภาระงานที่ 5	เฉลี่ย
1	2	3	4	5	5	3.8
2	3	5	5	5	5	4.6
3	2	3	4	4	5	3.6
4	3	4	4	5	4	4
5	3	4	4	5	5	4.2
6	3	5	5	5	5	4.6
7	3	5	5	5	4	4.4
8	3	3	4	4	5	3.8
9	3	5	5	4	5	4.4
10	3	4	4	5	5	4.2
11	3	4	5	3	5	4
12	2	4	4	5	5	4
13	2	3	3	3	4	2.8
14	2	3	3	4	4	3.2
15	3	3	4	4	5	3.8

16	3	4	4	5	5	4.2
17	3	4	5	4	5	4.2
18	3	5	5	5	5	4.6
19	3	4	4	4	5	4
20	3	4	4	5	5	4.4
21	3	4	5	5	5	4.4
22	3	4	4	5	5	4.2
23	3	3	3	3	4	3.2
24	3	4	5	5	5	4.4
25	3	4	5	5	5	4.4
26	3	4	5	5	5	4.4
27	3	4	4	4	5	4
28	2	3	3	3	4	3
29	2	3	4	3	4	3
30	3	3	3	4	4	3.4
31	2	4	4	5	5	4.4
32	3	4	4	5	5	4.2
33	2	2	3	4	4	3
34	3	4	5	5	5	4.4
35	3	3	4	4	5	3.8

36	2	4	4	4	5	3.8
37	3	4	4	5	5	4.2
38	3	4	5	5	5	4.4
39	2	5	4	4	5	4
40	2	4	4	5	5	4.2
รวมเฉลี่ย	2.3	3.48	3.83	4.1	4.45	3.63

ภาคผนวก ช.
แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

คำชี้แจง : แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย” ของ นางสาว วชิรญา วงษ์สุวรรณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของท่านที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ จึงขอความกรุณาให้ท่านพิจารณาตอบตามความรู้สึกของท่านให้มากที่สุด โดยข้อมูลและคำตอบทั้งหมดจะถูกปกปิดเป็นความลับ และจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้โดยออกมาเป็นภาพรวมของการวิจัยเท่านั้น จึงไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่านหรือหน่วยงานของท่าน เนื่องจากไม่สามารถนำมาสืบค้นเจาะจงหาผู้ตอบได้ ท่านมีสิทธิที่จะไม่ตอบคำถามข้อใดข้อหนึ่ง หากท่านไม่สบายใจหรืออึดอัดที่จะตอบคำถามนั้น หรือไม่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเลยก็ได้ โดยไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานใด ของท่าน ท่านมีสิทธิที่จะไม่เข้าร่วมวิจัยก็ได้โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล ผู้วิจัยจะนำผลที่ได้มาวิเคราะห์และนำเสนอในลักษณะภาพรวมเท่านั้น ซึ่งแบบสอบถามมี 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป
2. ความพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

1. เพศ

☐ ชาย
 ☐ หญิง
2. ท่านเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช่หรือไม่

☐ ใช่
 ☐ ไม่ใช่ระบุ.....
3. ผลคะแนนสอบ Pisa ของท่านอยู่ในระดับใด

☐ สูงกว่ามาตรฐานระดับประเทศ (37 – 48 คะแนน)
 ☐ มาตรฐานระดับประเทศ (24 – 36 คะแนน)

☐ ต่ำกว่ามาตรฐานระดับประเทศ (0 – 23 คะแนน)

ส่วนที่ 2 : ความพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่าน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

มากที่สุด หมายถึง ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานใน
ระดับ “มากที่สุด”

มาก หมายถึง ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานใน
ระดับ “มาก”

ปานกลาง หมายถึง ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานใน
ระดับ “ปานกลาง”

น้อย หมายถึง ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมากใน
ระดับ “น้อย”

น้อยที่สุด หมายถึง ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมากใน
ระดับ “น้อยที่สุด”

1. กิจกรรมดูวีดิทัศน์ อ่านบทความ อภิปรายแสดงความคิดเห็น ทำให้ฉันเตรียมความพร้อมก่อนลงมือเขียนผลงาน

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

2. ครูผู้สอนมอบหมายภาระงานพร้อมทั้งอธิบายข้อคำสั่ง คำชี้แจง เกณฑ์คะแนนงานเขียน
ให้ฉันเข้าใจชัดเจน

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

3. ครูผู้สอนแนะนำข้อมูลทางภาษาที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่องานเขียนของฉัน

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

4. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ฉันมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน จับกลุ่ม จับคู่ ร่วมกัน
ปรึกษา วางแผน ระดมความคิด เสาะหาข้อมูลนำมาซึ่งองค์ความรู้ใหม่

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงาน ทำให้ฉันได้ลงมือผลิตผลงานด้วยตนเองจนเสร็จสมบูรณ์

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นภาระงานเปิดโอกาสให้ฉันได้นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

7. ฉันสามารถวิเคราะห์การใช้ภาษา เลือกกลวิธีแสดงความคิดเห็น และตรวจสอบความถูกต้องของผลงานตนเองและผู้อื่นได้

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

8. ครูผู้สอนมีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขข้อผิดพลาดในงานเขียนของฉัน

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

9. หลังจบกิจกรรมทำให้ฉันสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

10. ภาระงานส่งเสริมทักษะด้านอื่นนอกจากพัฒนาทักษะการเขียน เช่น ทักษะการฟัง ดู พูด อ่าน และส่งเสริมทักษะการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 เช่น การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ การทำงานร่วมกับผู้อื่น

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ซ.
ผลประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
เพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทย

ผลประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะ

ภาษาไทย

ข้อ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	4	4	4	5	5	4	4	4	5	5
2	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
3	4	5	5	5	4	5	4	5	5	5
4	5	5	5	5	4	5	4	5	5	5
5	5	5	5	5	5	4	3	5	4	5
6	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
7	5	5	5	5	5	5	4	5	4	5
8	4	5	3	5	5	5	3	5	5	5
9	5	5	5	5	5	5	3	5	5	5
10	5	5	3	5	5	5	5	4	4	5
11	4	4	5	5	4	5	5	5	5	5
12	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
13	3	3	3	2	3	2	1	3	3	3

14	3	3	3	3	3	2	1	2	3	2
15	3	3	4	5	4	4	4	4	4	4
16	5	5	5	4	5	4	5	5	5	5
17	5	5	5	5	5	4	4	4	4	5
18	5	5	4	5	5	4	5	5	5	5
19	4	4	5	5	5	3	4	5	5	5
20	4	5	4	5	4	4	4	5	4	4
21	5	5	5	5	4	3	4	5	5	5
22	4	5	5	4	4	3	4	5	5	5
23	3	3	2	3	3	3	1	2	3	3
24	4	4	4	5	4	3	3	5	5	5
25	4	5	5	5	4	4	4	5	5	5
26	5	5	5	5	4	3	3	5	5	5
27	3	3	2	3	3	2	1	4	3	3
28	3	4	3	3	3	2	1	3	3	2
29	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5
30	4	5	5	5	5	4	4	5	5	5
31	5	5	5	4	4	4	4	5	5	5

32	4	4	4	4	4	4	4	3	4	5
33	5	5	5	5	5	4	5	5	4	5
34	5	4	4	4	5	4	4	5	4	5
35	5	5	5	5	4	4	4	4	4	5
36	5	5	4	5	4	4	4	5	4	5
37	4	5	5	5	4	4	5	5	5	5
38	5	5	5	5	4	3	4	5	5	5
39	4	5	4	5	4	4	5	5	4	5
40	5	5	4	4	4	4	4	5	5	5
ค่าเฉลี่ย	4.37	4.57	4.35	4.56	4.30	3.85	3.75	4.55	4.45	4.65

ภาคผนวก ณ.

ผลการหาค่าความสอดคล้องของเครื่องมือประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น สอดคล้องกับรายการประเมินหรือไม่ โดยการพิจารณาดังนี้

-1 คือ แน่ใจ ว่าข้อนั้นไม่สอดคล้องกับรายการประเมินที่กำหนด

0 คือ ไม่แน่ใจ ว่าข้อนั้นสอดคล้องกับรายการประเมินที่กำหนด

+1 คือ แน่ใจ ว่าข้อนั้นสอดคล้องกับรายการประเมินที่กำหนด

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	คำชี้แจงของชุดกิจกรรม						
	1.1 สื่อความหมายชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.2 บอกรายละเอียดครอบคลุม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.	คู่มือการเขียนแสดงความคิดเห็นสำหรับผู้เรียน						
	2.1 เนื้อหา มีรายละเอียดเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.2 ระบุรายละเอียดเรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นครบถ้วน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.3 มีการยกตัวอย่าง	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

	ประกอบชัดเจน						
3	แผนการจัดการเรียนรู้						
	3.1 กิจกรรมสอดคล้องกับ การจัดการเรียนรู้แบบเน้น ภาระงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.2 กิจกรรมขั้นก่อนปฏิบัติ ภาระงาน สอดคล้องกับ การจัดการเรียนรู้แบบเน้น ภาระงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.3 กิจกรรมขั้นปฏิบัติ ภาระงานสอดคล้องกับ การจัดการเรียนรู้แบบเน้น ภาระงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.4 กิจกรรมขั้นวิเคราะห์ ภาษาสอดคล้องกับการ จัดการเรียนรู้แบบเน้น ภาระงาน	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	3.5 กิจกรรมส่งเสริมให้ ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ การเรียนรู้ได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.6 ระยะเวลามีความ เหมาะสม	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	3.7 แบบทดสอบก่อนเรียน สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

	3.8 ภาระงานสอดคล้องกับ เนื้อหาสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	การวัดและประเมินผล						
	4.1 การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.2 เกณฑ์การประเมินผล เน้นตามสภาพจริง ครอบคลุมจุดประสงค์การ เรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

$$\text{ค่า IOC} = \frac{14.01}{15} = 0.93$$

*สรุปว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น มีค่า IOC อยู่ในระดับดีมาก สามารถนำไปใช้ได้

ค่าความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย

คำชี้แจง ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น สอดคล้องกับรายการประเมินหรือไม่ โดยการพิจารณาดังนี้

-1 คือ แน่ใจ ว่าข้อนั้นไม่สอดคล้องกับรายการประเมินที่กำหนด

0 คือ ไม่แน่ใจ ว่าข้อนั้นสอดคล้องกับรายการประเมินที่กำหนด

+1 คือ แน่ใจ ว่าข้อนั้นสอดคล้องกับรายการประเมินที่กำหนด

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

$$\text{ค่า IOC} = \frac{9.67}{10} = 0.96$$

*สรุปว่าแบบทดสอบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยมีค่า IOC อยู่ในระดับดีมาก สามารถนำไปใช้ได้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วัชรวิญา วงษ์สุวรรณ
วัน เดือน ปี เกิด	11 มิถุนายน 2535
สถานที่เกิด	สุพรรณบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2557 ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขา ภาษาและวรรณคดีไทย จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2561 ศีกษาศาสตรบัณฑิต สาขา ภาษาไทย จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.2563 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	40 ม.9 ต.วังลึก อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี 72130

